

Λιανόνα

Εκείνος είναι η ανάσταση
και η ζωή, σελ. 4, 12

Η μαρτυρία για τον Παντοδύναμο
Υιό του Θεού, σελ. 16

Επειδή οφείλουμε περισσότερα
από ό,τι μπορούμε να πληρώσουμε,
σελ. 56

Έκθεμα επιδείξεως τέχνης των
παιδιών: Το ευαγγέλιο ευλογεί τη
ζωή μου, σελ. 62

© SCALA/ART RESOURCE, NEA YOPKH

Ecce Homo (Ίδε ο άνθρωπος!), υπό Antonio Ciseri

«Και ο Πιλάτος, αφού συγκάλεσε τους αρχιερείς και τους άρχοντες και τον λαό,

»τους είπε: Μου φέρατε τούτον τον άνθρωπο, σαν έναν που ξεσηκώνει τον λαό σε στάση· και να, εγώ μπροστά σας, αφού τον ανέκρινα, δεν βρήκα σε τούτον τον άνθρωπο κανένα έγκλημα από όσα φέρετε ως κατηγορίες εναντίον του ...

»Αφού, λοιπόν, τον παιδεύσω, θα τον απολύσω.

»Έπρεπε, μάλιστα κατ' ανάγκη να τους απολύει έναν κατά τη γιορτή.

»Όλοι, όμως, μαζί ανέκραξαν, λέγοντας: Σήκωσε τούτον, και απόλυσέ μας τον Βαραββά ...

»Ξανά, λοιπόν, ο Πιλάτος μίλησε σ' αυτούς, θέλοντας να απολύσει τον Ιησού.

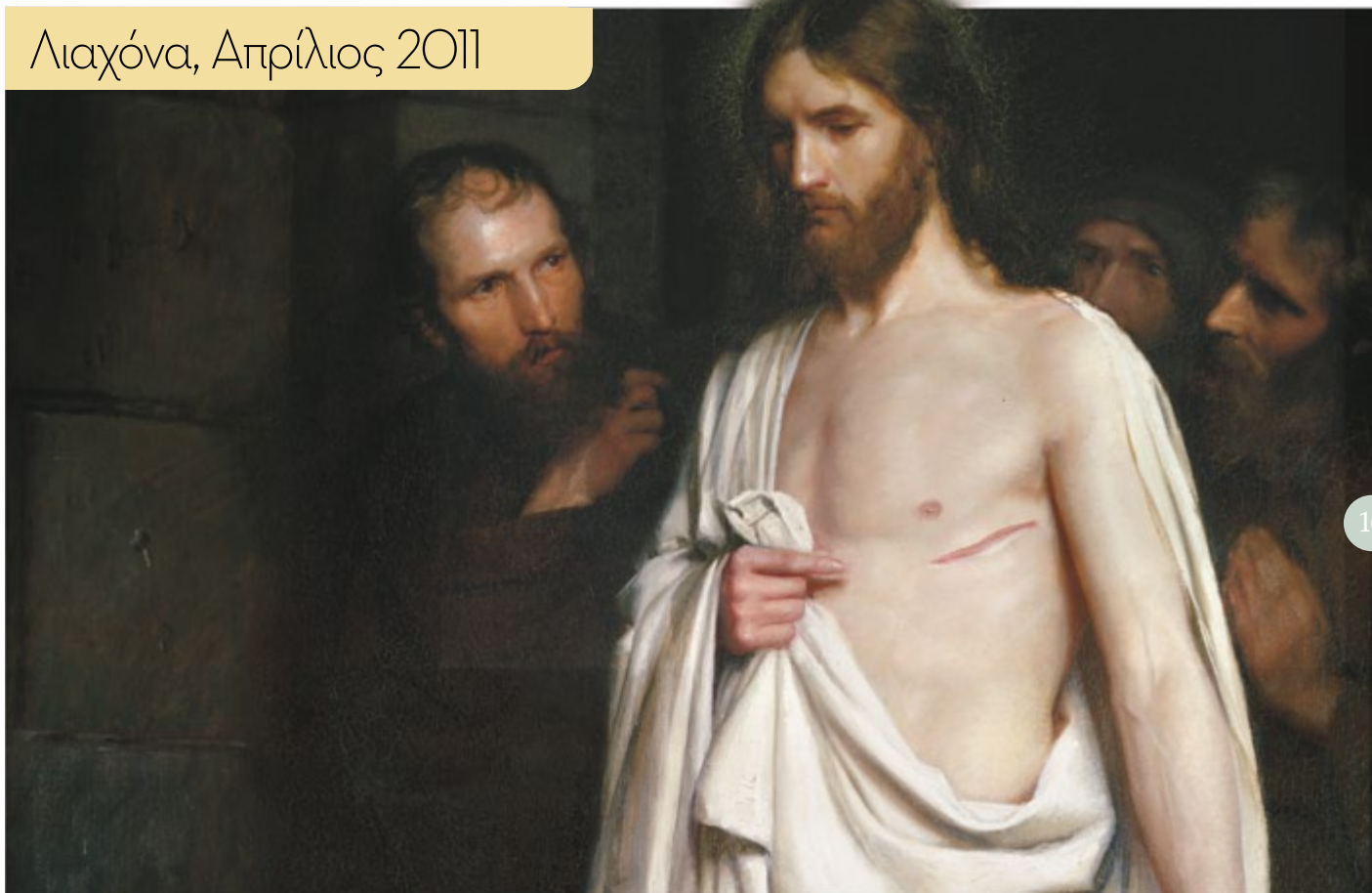
»Εκείνοι, όμως, φώναζαν, λέγοντας: Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον.

»Αλλ' εκείνος και μια τρίτη φορά είπε σ' αυτούς: Και τι κακό έκανε αυτός; Δεν βρήκα καμιά αφορμή θανάτου σ' αυτόν· αφού, λοιπόν, τον παιδεύσω, θα τον απολύσω.

»Εκείνοι, όμως, επέμεναν με δυνατές φωνές, ζητώντας να σταυρωθεί. ...

»Και ο Πιλάτος απεφάσισε να γίνει το αίτημά τους.

»... Τον Ιησού τον παρέδωσε στο θέλημά τους» (Κατά Λουκάν 23:13-14, 16-18, 20-25).

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

- 4** Μήνυμα της Πρώτης Προεδρίας: Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε
Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον
- 7** Μήνυμα επισκεπτριών διδασκαλισσών: Ο σκοπός της Ανακουφιστικής Εταιρείας

ΑΡΘΡΑ ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ

- 20** Να Τον θυμόμαστε πάντοτε
Από τον Πρεσβύτερο Τοντ Κριστόφερσον
Τρεις τρόποι για να μας βοηθούν να θυμόμαστε τον Σωτήρα.

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ *Ειρήνη σας αφήνω*, υπό Walter Rane, κατόπιν αδείας του Μουσείου Ιστορίας της Εκκλησίας.

- 28** Ρεβέκκα Σουέιν Ουίλιαμς: Σταθερή και ακλόνητη
Υπό Τζάνις Λιν Τζόνσον
Παρέμεινε πιστή στο ευαγγέλιο ακόμη και όταν ήλθε αντιμέτωπη με την αντίθεση από την ίδια της την οικογένεια.
- 32** Πλέοντας σε ευθεία πορεία στις Νήσους Μάρσαλ
Υπό Τζόσουα Πέρκυ
Ενίοτε χρειάζομαστε άλλους να μας βοηθήσουν να βρούμε τον δρόμο μας στο στενό και στενόχωρο μονοπάτι.

ΤΜΗΜΑΤΑ

- 8** Μικρά και απλά πράγματα
- 11** Υπηρετήση στην Εκκλησία: «Όλα αυτά με ευλογούν»
Υπό Μάικλ Μόρις
- 12** Αυτό που πιστεύουμε: Ο Ιησούς Χριστός εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες μας

- 14** Μιλάμε για τον Χριστό: Μετανοήστε, στραφείτε προς τον Κύριο και ιατρευτείτε
Υπό Ντέιβιντ Φρίσκνεχτ
- 16** Κλασικά του ευαγγελίου: Η εξαγνιστική δύναμη της Γεθσημανή
Από τον Πρεσβύτερο Μπρους ΜακΚόνκι
- 38** Φωνές των Αγίων των Τελευταίων Ημερών
- 74** Νέα της Εκκλησίας
- 79** Ιδέες για την οικογενειακή βραδιά
- 80** Μέχρι να ξανασυναντηθούμε: Στεφάνι από αγκάθια, στεφάνι νίκης
Υπό Λάρυ Χίλερ

42

42 Μια διαθήκη είναι παντοτινή

Υπό Μάρτα Βαλένσια Βάσκεζ
Ως νέα γυναίκα έλαβα την απόφαση να πάω στον ναό μία ημέρα, μολοντί δεν υπήρχε ναός στην Κόστα Ρίκα τότε.

44 Τελικώς, άκουσα

Το όνομα αποκρύπτεται
Καθ' όλη τη διάρκεια του ραντεβού μου με την Μάντλιν, το Πνεύμα με παρότρυνε να βγαίνω ραντεβού μόνον με αυτές με υψηλά πρότυπα.

Δείτε εάν μπορείτε να βρείτε τη Διαχόνα που είναι κρυμμένη σε αυτό το τείχος. Συμβουλή: μία όμορφη πριγκίπισσα.

46 Ερωτήσεις και απαντήσεις
Γιατί η οικογένειά μου έχει προβλήματα, παρόλο που πάμε στην εκκλησία, κάνουμε οικογενειακή βραδιά και προσπαθούμε να ζούμε το ευαγγέλιο; Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε;

48 Αφίσα: Να Τον θυμόμαστε πάντοτε

49 Γραμμή επάνω στη γραμμή: Διδαχή και Διαθήκες 76:22-24

50 Ανταμοιβές από την ανοικοδόμηση
Υπό Ασλι Ντάιερ
Στα μπάζα από κατεστραμμένα από τον σεισμό κτήρια, βρήκα την αίσθηση της ατομικής αξίας μου.

52 Δύναμη από τις γραφές
Υπό Ανταμ Όλσον
Αυτοί οι δύο έφηβοι από την Ταϊτή χρειαζόταν να δώσουν απλώς στις γραφές μία ευκαιρία.

55 Από το ιεραποστολικό πεδίο: Η ένδειξη στην ευλογία μου
Υπό Σκοτ Τάλμποτ

56 Ο μεσολαβητής Ιησούς Χριστός
Από τον Πρόεδρο Μπόιντ Πάκερ
Η παραβολή του δανειστή και του δανειζόμενου μάς βοηθά να καταλάβουμε τη δικαιοσύνη, την ευοπληχρία και την εξιλέωση.

50

70

59 Η επιλογή της Νίγια
Υπό Μάρσελ Νιγιούνγκι
Έπρεπε να κάνει μία επιλογή, όταν συνειδητοποίησε ότι ο καταστηματούχος της είχε δώσει πάρα πολλά ρέστα.

60 Εβδομάδα του Πάσχα
Αν και εορτάζουμε το Πάσχα μία ημέρα, περιλαμβάνει γεγονότα αξία μιας εβδομάδος στη ζωή του Σωτήρος.

62 Τέχνη των παιδιών από όλον τον κόσμο
Ψαράδες, ναοί, ιεραπόστολοι και περισσότεροι.

65 Ειδικός μάρτυς: Πώς μπορώ να παραμείνω ασφαλής από τα κακά του κόσμου;
Από τον Πρεσβύτερο Ρίτσαρντ Σκοτ

66 Φέρνοντας την Προκαταρκτική στο σπίτι: Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής μου
Από την Άννα Μαρία Κόμπουρν και την Κριστίνα Φράνκο

68 Ευτυχισμένοι στο σπιτικό
Υπό Τσαντ Φέαρς
Ένας αδελφός και μία αδελφή από την Καμπότζη λένε τι τους κάνει ευτυχισμένους.

70 Για μικρά παιδιά

Επίσημο, διεθνές περιοδικό της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών

Η Πρώτη Προεδρία: Τόμας Μόνσον, Χένρυ Άιρινγκ, Ντίτερ Ούχτντορφ

Η Απαρτία των Δώδεκα Αποστόλων: Μπίοντ Πάκερ, Τομ Πέρι, Ράσελ Νέλσον, Ντάνι Όουκς, Ράσελ Μπάλαρντ, Ρίτσαρντ Σκοτ, Ρόμπερτ Χέιλις, Τζέφρυ Χόλαντ, Ντέιβιντ Μπένταρ, Κουέντιν Κουκ, Τοντ Κριστόφερσον, Νιλ Αντερσον

Συντάκτης: Πωλ Πίπερ

Σύμβουλοι: Στάνλεϊ Έλλις, Κρίστοφερ Γκόλντεν νεότερος, Γιοσιχίκο Κικούτσι

Διευθύνων Σύμβουλος: Ντέιβιντ Φρίσκιεχτ

Διευθυντής συντάξεως: Βινς Βογκν

Διευθυντής γραφικών: Άλαν Λόμποργκ

Διευθύνων συντάκτης: Ρ. Βαλ Τζόνσον

Βοηθοί διευθύνοντες συντάκτες: Τζένιφερ Γκρίνγουντ, Άνταμ Όλσον

Συνεργαζόμενος συντάκτης: Ράιαν Καρ

Βοηθός συντάκτης: Σούζαν Μπάρρετ

Δημοσιογραφικό επιτελείο: Ντέιβιντ Έντουαρντς, Μάθιου Φλίτον, Λαρένε Πόρτερ Γκοντ, Λάρυ Χίλερ, Κάρλ Κάστεν, Τζένιφερ Μάντυ, Μελίσα Μέριλ, Μάικλ Μόρρις, Σάλυ Οντεκίρκ, Τζόσουα Πέρκυ, Τσαρτ Φέαρς, Γιαν Πλινμπορου, Ρίτσαρντ Ρόμιν, Τζάνετ Τόμας, Πωλ ΒανΝτενΜπέργκε, Τζούλι Ουάρντελ

Ανώτερη γραμματέας: Λώρελ Τόισερ

Managing Art Director: Σκοτ Κνούτσεν

Καλλιτεχνικός διευθυντής: Σκοτ Βαν Κάμπερ

Διευθύντρια παραγωγής: Τζέιν Ανν Πίπερς

Παραγωγή και δημιουργικό: Κάλι Αργόιο, Κολέτ Νιμπέκερ Ονε, Χάουαρντ Μπράουν, Τζούλι Μπέρντετ, Τόμας Τσάλντ, Ρέτζιναλτ Κρίστενσον, Κιμ Φένστερμείκερ, Καθλίν Χάουαρντ, Ερικ Τζόνσον, Ντενίζ Κέρμιτι, Σκοτ Μούι, Γκίνυ Νίλσον

Προτύπωση: Τζεφ Μάρτιν

Διεύθυνση εκπτώσεων: Κρεγκ Σέντγκιβκ

Διεύθυνση διανομής: Έβαν Λάρσον

Για συνδρομές και τιμές εκτός Ηνωμένων Πολιτειών και Καναδά, επικοινωνήστε με το τοπικό σας κέντρο διανομής της Εκκλησίας ή με τον ηγέτη τομέα ή κλάδου.

Αποστείλατε χειρόγραφα και ερωτήσεις στο
Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150-0024, USA ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση
[e-mail]: liahona@ldschurch.org.

Το Λιαχόνα (μία λέξη στο Βιβλίο του Μόρμον που σημαίνει «πυξίδα» ή «κατευθυντής») εκδίδεται στα Αλβανικά, Αρμενικά, Μπισλάμα, Βουλγαρικά, Καμποτζιανά, Σεμπούανο, Κινεζικά, Κροατικά, Τσεχικά, Δανικά, Ολλανδικά, Αγγλικά, Εσθονικά, Φιτζι, Φινλανδικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Ουγγρικά, Ισπανικά, Ινδονησιακά, Ιταλικά, Ιαπωνικά, Κιριμπατί, Κορεατικά, Λεττονικά, Λιθουανικά, Μαλγασικά, Μαρσαγιέζ, Μογγολικά, Νορβηγικά, Πολωνικά, Πορτογαλικά, Ρουμανικά, Ρωσικά, Σαμώα, Σλοβενικά, Ισπανικά, Σουηδικά, Ταγκαλόγκ, Ταϊτιανά, Θάι, Τονγκακά, Ουκρανικά, Ουρντού και Βιετναμικά. (Η συχνότητα εξαρτάται από τη γλώσσα.)

© 2011 Intellectual Reserve, Inc. Διατηρούνται όλα τα δικαιώματα. Printed in The United States of America

Κείμενο και οπτικό υλικό στο Λιαχόνα μπορεί να αντιγραφεί για περιστασιακή, μη εμπορική χρήση για την εκκλησία ή το σπίτι. Το οπτικό υλικό δεν μπορεί να αντιγραφεί, αν υπάρχουν περιορισμοί που αναφέρονται στον υπότιτλο του έργου τέχνης. Ερωτήματα ως προς τα πνευματικά δικαιώματα θα πρέπει να απευθύνονται στο Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA. Ηλεκτρονική διεύθυνση [e-mail]: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2011 Vol. 7 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Greek (ISSN 1553-2194) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Περισσότερα στο Διαδίκτυο

Liahona.Lds.org

ΓΙΑ ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ

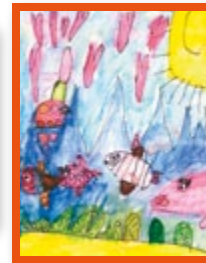
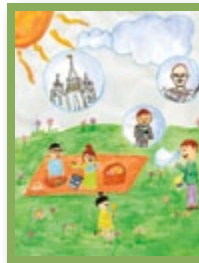
Διαβάστε ιστορίες μεταστροφής από τις Νήσους Μάρσαλ (σελίδα 32) και δείτε περισσότερες φωτογραφίες στο www.liahona.lds.org.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Όταν δύο έφηβοι από την Ταϊτή αποφάσισαν να εστιαστούν σε πλήρη γνώση των γραφών, αυτό άλλαξε τη ζωή τους (σελίδα 52). **Μάθετε περισσότερα** στο www.seminary.lds.org.

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Δείτε 23 κομμάτια

τέχνης από την παγκόσμια καλλιτεχνική επίδειξη στις σελίδες 62–64 και άλλες καταχωρίσεις στο www.liahona.lds.org.

ΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΑΣ

Η Λιαχόνα και άλλο υλικό της Εκκλησίας είναι διαθέσιμα σε πολλές γλώσσες στο www.languages.lds.org.

ΘΕΜΑΤΑ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

Οι αριθμοί αντιπροσωπεύουν την πρώτη σελίδα του άρθρου.

Αγάπη, 41

Άγιο Πνεύμα, 44

Ανακομιστική

Εταιρεία, 7

Ανάσταση, 4, 16, 49, 60

Αντιξοότητα, 46

Ατομική αξία, 50

Διαθήκες, 42

Δικαιοσύνη, 56

Ενεργοποίηση, 32

Εξιλέωση, 12, 14, 16, 39, 66

Εργασία, 9

Ευσπλαχνία, 56

Ηγέτες της

Εκκλησίας, 9

Ηθικότητα, 42, 44

Θεία φύση, 70, 72

Θεραπεία, 80

Ιεραποστολικό έργο, 28, 55

Ιησούς Χριστός, 4, 12,

14, 16, 20, 48, 49, 56,

60, 66, 80

Ιστορία της

Εκκλησίας, 8

Καινή Διαθήκη, 60

Μελέτη των γραφών,

52, 68

Μετάληψη, 20, 48

Μετάνοια, 12, 14, 32,

39

Μεταστροφή, 28, 32, 38

Οικογένεια, 46

Παράδειγμα, 32

Πίστη, 32

Προσευχή, 40

Πρότυπα, 44

Προφήτες, 10

Σεμινάριο, 52

Σχέδιο σωτηρίας, 41

Ταλέντα, 62

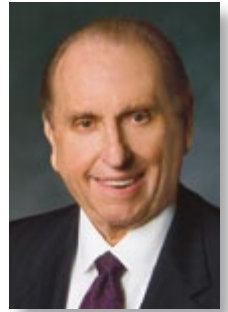
Τέχνη, 62

Τιμιότητα, 59

Υπηρέτηση, 11, 41, 50

Χρηστότητα, 65

Από τον Πρόεδρο
Τόμας Μόνσον

Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε

Σήμερα μόνον ερείπια της Καπερναούμ έχουν μείνει, αυτή η πόλη στην όχθη της λίμνης, η καρδιά της διακονίας του Σωτήρος στη Γαλιλαία. Εδώ κήρυξε στη συναγωγή, δίδαξε στη θαλάσσια ακτή και θεράπευσε στα σπίτια.

Στην αρχή της διακονίας Του, ο Ιησούς πήρε ένα κείμενο από τον Ησαΐα: «Το Πνεύμα του Κυρίου του Θεού είναι επάνω μου· επειδή, ο Κύριος με έρχισε για να ευαγγελίζομαι στους φτωχούς· με έστειλε για να γιατρέψω τους συντετριμμένους στην καρδιά, να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους, και άνοιγμα δεσμητηρίου στους δεσμίους» (Ησαΐας 61:1, βλέπε, επίσης, Κατά Λουκάν 4:18)—μία ευκρινής ανακοίνωση ενός θείου σχεδίου, προκειμένου να διασώσει τους υιούς και τις θυγατέρες του Θεού.

Όμως, το κήρυγμα του Ιησού στη

Γαλιλαία ήταν απλώς το προοίμιο. Ο Υιός του Ανθρώπου είχε πάντοτε ένα φοβερό ραντεβού που τον περίμενε στον λόφο ο οποίος απεκαλείτο Γολγοθάς.

Συλληφθείς στον κήπο της Γεθσημανή, ύστερα από τον Μυστικό Δείπνο, εγκαταλελειμμένος από τους μαθητές Του, πτυσμένος, δεδικασμένος και εξευτελισμένος, ο Ιησούς παραπατούσε υπό του μεγάλου Του σταυρού προς τον Γολγοθά. Έβαινε από τον θρίαμβο στην προδοσία, στον βασανισμό και στον θάνατο επί του σταυρού.

Με τα λόγια του τραγουδιού “The Holy City” [Η Αγία Πόλις]:

Η σκηνή άλλαξε ...

*Το πρωινό ήταν κρύο και ψυχρό,
καθώς υψώθηκε η σκιά ενός
σταυρού*

επάνω σε έναν μοναχικό λόφο.¹

Για εμάς ο Επουράνιος Πατέρας έδωσε τον Υιό Του. Για εμάς ο μεγαλύτερος αδελφός μας έδωσε τη ζωή Του.

Την τελευταία στιγμή ο Διδάσκαλος θα μπορούσε να είχε γυρίσει πίσω. Όμως δεν το έκανε. Κατέβηκε υπό τα πάντα, ώστε να μπορέσει να σώσει τα πάντα: την ανθρώπινη φυλή, τη γη και πάσα ζωή που την κατοίκησε.

Μονάχα αυτά τα λόγια στη χριστιανοσύνη που ειπώθηκαν από τον άγγελο στη Μαρία Μαγδαληνή και την άλλη Μαρία καθώς αυτές πλησίαζαν στο μνήμα, προκειμένου να φροντίσουν το σώμα του Κυρίου τους, σημαίνουν πάρα πολλά για εμένα: «Τι αναζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς; Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε» (Κατά Λουκάν 24:5–6).

Με αυτήν τη δήλωση, όσοι είχαν ζήσει και πέθαναν, όσοι ζουν τώρα και μία ημέρα θα πεθάνουν και όσοι θα γεννηθούν και θα πεθάνουν, είχαν μόλις διασωθεί.

Ως αποτέλεσμα της νίκης του Χριστού επί του θανάτου, θα αναστηθούμε όλοι. Αυτή είναι η λύτρωση της ψυχής. Ο Παύλος έγραψε:

«Υπάρχουν... σώματα επουράνια, και σώματα επίγεια· πλην, άλλη είναι η δόξα των επουρανίων, άλλη δε η δόξα των επιγείων.

«Άλλη είναι η δόξα του ηλίου, και άλλη η δόξα του φεγγαριού, και άλλη η δόξα των αστεριών· επειδή, αστέρι από αστέρι διαφέρει σε δόξα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Οι καλοί διδάσκαλοι ενθαρρύνουν την ενότητα ανάμεσα σε όσους διδάσκουν. Καθώς οι άνθρωποι μοιράζονται τις εσώτερες σκέψεις και ακούν ο ένας τον άλλον με σεβασμό, όχι μόνον απολαμβάνουν μία θετική ατμόσφαιρα για μάθηση, αλλά επίσης ενώνονται περισσότερο (βλέπε *Teaching, No Greater Call* [1999], 63).

Η ενότητα θα αναπτυχθεί ανάμεσα σε όσους διδάσκετε καθώς εσείς και εκείνοι δίδετε μαρτυρία ευλαβώς για την εξιλίωση του Ιησού Χριστού και για την ανάστασή Του. Η ενότητα αυτή μπορεί να βοηθήσει τις οικογένειες να ακολουθήσουν τη συμβουλή του Προέδρου Μόνσον να γίνουν «παντοτινές οικογένειες».

»Έτσι και η ανάσταση των νεκρών» (Προς Κορινθίους Α΄ 15:40–42).

Την επουράνια δόξα επιζητούμε. Στην παρουσία του Θεού επιθυμούμε να κατοικήσουμε. Θέλουμε να είμαστε μέλη μίας παντοτινής οικογενείας.

Για Εκείνον που λύτρωσε τον καθέναν εξ ημών από τον ατελείωτο θάνατο καταθέτω μαρτυρία ότι είναι διδάσκαλος αληθείας—όμως είναι παραπάνω από διδάσκαλος. Είναι το παράδειγμα της τέλει ζωής—αλλά είναι παραπάνω από παράδειγμα. Είναι ο μέγας ιατρός—αλλά είναι παραπάνω από ιατρός. Είναι στην κυριολεξία ο Σωτήρας του κόσμου, ο Υιός του Θεού, ο Αρχοντας Ειρήνης, ο Άγιος του Ισραήλ, δηλαδή ο ανεστημένος Κύριος ο οποίος διεκήρυξε: «Εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος. Εγώ είμαι αυτός που ζει, εγώ είμαι αυτός που θανατώθηκε. Εγώ είμαι ο συνήγορός σας προς τον Πατέρα» (Δ&Δ 110:4).

«Τι γλύκα π' έχ' η φράσ' αυτή Το ξέρ' ο Λυτρωτής μου ζει»²

Καταθέτω μαρτυρία για αυτό. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

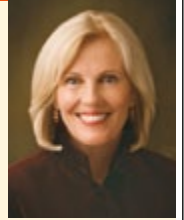
1. Frederick E. Weatherly, "The Holy City" [Η Αγία Πόλις] (1892).
2. «Το ξέρω ο Λυτρωτής μου ζει», *Υμνοι και παιδικά τραγούδια*, αρ. 38.

ΝΕΟΙ

Μας έδειξε τον δρόμο για να επιστρέψουμε σπίτι

Ο Σωτήρας ήλθε στη γη, για να μας δείξει πώς να ζήσουμε το σχέδιο που δημιουργήθηκε στους ουραμούς—ένα σχέδιο που, εάν το ζήσουμε, θα μας κάνει ευτυχισμένους.

Το παράδειγμά Του μάς έδειξε τον δρόμο για να επιστρέψουμε σπίτι, στον Επουράνιο Πατέρα μας. Ουδείς άλλος που έζησε ποτέ δεν ήταν τόσο 'σταθερός' και ακλόνητος' (Μωσσία 5:15). Ποτέ δεν διασπάσθηκε η προσοχή του. Επικεντρώθηκε στην επιτέλεση του θελήματος του Πατρός και παρέμεινε πιστός στην ουράνια αποστολή Του. ...

»Αποτελείτε μέρος αυτού του θαυμαστού σχεδίου, το οποίο παρουσιάστηκε στον προθνητό κόσμο. Η έλευσή σας στη γη τώρα ήταν αναμενόμενη από τότε που έγινε αποδεκτό το σχέδιο. Η θέση σας στον χώρο και χρόνο δεν αποτελεί τυχαίο γεγονός. Η 'υπερβολική πίστη και τ[α] καλ[ά] έργ[α]' σας (Άλμα 13:3) έθεσαν κατόπιν τα θεμέλια για αυτά που ενδέχεται να επιτύχετε τώρα, αν είσθε πιστοί και υπάκουοι. ... Έχετε να κάνετε ένα μέγα έργο. Προκειμένου να επιτύχετε την ουράνια αποστολή σας και να ζήσετε συμφώνως προς το σχέδιο ευδαιμονίας, πρέπει και εσείς να είσθε σταθερές και ακλόνητες».

Ιλέιν Ντάλτον, γενική πρόεδρος Νέων Γυναϊκών, «Πάντοτε, στα πάντα και παντού» *Λιαχόνα*, Μάιος 2008, 116.

ΠΑΙΔΙΑ

Μπορούμε να είμαστε παντοτινές οικογένειες

Ο Πρόεδρος Μόνσον διδάσκει ότι μέσω της δύναμης από την εξιλέωση του Σωτήρος, μπορούμε να είμαστε μαζί και πάλι με την οικογένειά μας μετά θάνατον. Φέρτε την οικογένεια μαζί, ακολουθώντας τις οδηγίες κατωτέρω.

Οδηγίες: Τα μέλη της οικογένειας αριστερά έχουν χωριστεί το ένα από το άλλο και από τον Σωτήρα με τον θάνατο. Κάνετε αντίγραφο αυτής της σελίδος, εκτυπώστε την από το www.lds.org, ή κάνετε τη δική σας εικονογράφηση, προκειμένου να δείξετε πώς μπορεί ο Σωτήρας να μας φέρει μαζί. Διπλώστε τη σελίδα σε κάθε διακεκομμένη γραμμή, ούτως ώστε τα αστέρια στο κάτω μέρος της σελίδος να αγγίζουν το ένα το άλλο, κρύβοντας τις σκούρες περιοχές.

Ο σκοπός της Ανακουφιστικής Εταιρείας

Μελετήστε με προσευχή αυτό το υλικό και κατά την κρίση σας συζητήστε το με τις αδελφές που επισκέπτεσθε. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις, για να σας βοηθήσουν να ενδυναμώσετε τις αδελφές και να καταστήσετε την Ανακουφιστική Εταιρεία ενεργό μέρος της δικής σας ζωής.

Όταν η προεδρία μας εκλήθη για πρώτη φορά, μας είχαν δοθεί ορισμένες πηγές για την ιστορία της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Τις μελετήσαμε με προσευχή, θέλοντας να μάθουμε τον σκοπό της Ανακουφιστικής Εταιρείας και τι ήθελε να κάνουμε ο Κύριος. Μάθαμε ότι ο σκοπός της Ανακουφιστικής Εταιρείας, όπως θεοπίσθησε από τον Κύριο, είναι να οργανώνει, να διδάσκει και να εμπνέει τις θυγατέρες Του, για να τις προετοιμάζει για τις ευλογίες της αιώνιας ζωής.

Για να εκπληρώσει τον σκοπό της Ανακουφιστικής Εταιρείας, ο Κύριος έχει επιφορτίσει κάθε αδελφή και την οργάνωση ως σύνολο:

1. Να αυξήσει την πίστη και την προσωπική χρηστότητα.
2. Να ενδυναμώσει οικογένειες και σπιτικά.
3. Να παράσχει ανακούφιση, υπηρετώντας τον Κύριο και τα τέκνα Του.

Μπορούμε να κάνουμε αυτό το έργο με τον τρόπο του Κυρίου μόνον όταν επιζητούμε, λαμβάνουμε και ενεργούμε επί της προσωπικής αποκάλυψης. Χωρίς προσωπική αποκάλυψη, δεν μπορούμε να επιτύχουμε. Εάν δίδουμε προσοχή στην προσωπική αποκάλυψη, τότε δεν μπορούμε να αποτύχουμε. Ο προφήτης Νεφί μάς διδάσκει ότι το Άγιο Πνεύμα θα μας δείξει «όλα όσα πρέπει να κάν[ουμε]» (Νεφί Β΄ 32:5). Πρέπει να επιτρέψουμε στον εαυτόν μας να είναι αρκετά σιωπηλός και ήρεμος, για να ακούσει τη φωνή του Πνεύματος.

Αδελφές, έχουμε έναν ζωτικής σημασίας ρόλο να παίξουμε στην οικοδόμηση του βασιλείου του Θεού και στην προετοιμασία για την έλευση του Κυρίου. Στην πραγματικότητα, το έργο του Κυρίου δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς τη βοήθεια των θυγατέρων Του. Λόγω αυτού, ο Κύριος αναμένει από εμάς να αυξήσουμε την προσφορά μας. Αναμένει από εμάς να εκπληρώσουμε τον σκοπό της Ανακουφιστικής Εταιρείας όπως ποτέ πριν.

Τζούλι Μπεκ, γενική πρόεδρος Ανακουφιστικής Εταιρείας.

Από τις γραφές

Δευτερονόμιο 6:5–7, Κατά Λουκάν 10:30–37, Ιακώβου 1:27, Νεφί Β΄ 25:26, Μωσία 3:12–13

Για να διαβάσετε περί μίας γυναίκας η οποία ήταν παράδειγμα πίστωσης και προσωπικής χρηστότητας, βλέπε σελίδα 28.

Τι μπορώ να κάνω;

1. Τι έμπνευση έχω λάβει, για να βοηθήσω τις αδελφές μου να αυξήσουν την πίστη και την προσωπική τους χρηστότητα και να ενδυναμώσουν την οικογένεια και το σπιτικό τους; Τι ανακούφιση μπορώ να παράσχω;
2. Πώς θα χρησιμοποιήσω αυτό το μήνυμα, προκειμένου να ενδυναμώσω την πίστη μου και να αυξήσω τη δική μου δέσμευση για προσωπική χρηστότητα;

Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίστε στο www.reliefsociety.lds.org.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Τζόζεφ Σμιθ, *History of the Church*, 5:25.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 185.
3. Ράσελ Μπάλαρντ, “Women of Righteousness,” *Διαχόνα*, Δεκ. 2002, 39.

Από την Ιστορία μας

Στη συγκέντρωση της Ανακουφιστικής Εταιρείας την 9η Ιουνίου 1842, ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ διδάξε στις αδελφές ότι η εταιρεία τους ήταν «όχι μόνον για να ανακουφίζει τους πτωχούς, αλλά επίσης για να σώζει ψυχές».¹ Η δήλωση αυτή ενός πνευματικού καθώς και εγκόσμιου σκοπού χαρακτήριζε την Ανακουφιστική Εταιρεία σε όλη της την ιστορία. Το 1906 ο Πρόεδρος Τζόζεφ Φ. Σμιθ (1838–1918) διδάξε: «Η [Ανακουφιστική Εταιρεία] δεν έχει μόνον να αντιμετωπίσει τις ανάγκες των πτωχών, των ασθενών και των ενδεών, αλλά μέρος του καθήκοντός της—και μεγαλύτερο μέρος επίσης—είναι να φροντίζει για την πνευματική ευημερία και σωτηρία των μητέρων και θυγατέρων της Σιών· να φροντίζει ώστε καμία να μην παραμελείται, αλλά ώστε όλες να φυλάσσονται από την κακοτυχία, τη συμφορά, τις δυνάμεις του σκότους και τα κακά που τους απειλούν στον κόσμο».² Το 2001 ο Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων επανέλαβε: «Κάθε αδελφή σε αυτήν την Εκκλησία η οποία έχει συνάψει διαθήκες με τον Κύριο, έχει την ουράνια προσταγή να βοηθήσει στη σωτηρία ψυχών, να καθοδηγή τις γυναίκες του κόσμου, να ενδυναμώνει τα σπιτικά της Σιών και να οικοδομεί τη βασιλεία του Θεού».³

Μικρά και απλά πράγματα

«Από μικρά πράγματα δημιουργείται εκείνο που είναι μεγάλο» (Δ&Δ 64:33).

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΕ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Οι νήσοι Μάρσαλ

Αν και μέλη της Εκκλησίας επισκέφθηκαν τις νήσους Μάρσαλ κατά την διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, το επίσημο ιεραποστολικό έργο δεν ξεκίνησε εκεί μέχρι τον Φεβρουάριο του 1977. Εκείνο το έτος, οι Πρεσβύτεροι Ουίλιαμ Ουάρντελ και Στήβεν Κούπερ από την ιεραποστολή της Χονολουλού στην Χαβάη έλαβαν κλήση να εργαστούν σε αυτήν την περιοχή. Με την βοήθεια του Έλντρεντ Φιουκς, ένα μέλος της Εκκλησίας που είχε μετακομίσει στις νήσους Μάρσαλ λόγω εργασίας, κανόνισαν να πραγματοποιούν συγκεντρώσεις της Εκκλησίας σε ένα κτήριο άλλης εκκλησίας.

Εκείνο το πρώτο έτος οι ιεραπόστολοι βάπτισαν 27 νεοφώτιστους. Τρία χρόνια αργότερα οι νήσοι Μάρσαλ έγιναν μέρος

της Ιεραποστολής Γκουάμ της Μικρονησίας. Το 1984 η Περιφέρεια Ματζούρο των νήσων Μάρσαλ οργανώθηκε. Τα μέλη της Εκκλησίας εξακολούθησαν να αυξάνονται, οδηγώντας στην οργάνωση μιας δεύτερης περιφέρειας το 1991 στο νησί Κουατζαλέιν. Το 2006 η Ιεραποστολή Ματζούρο των νήσων Μάρσαλ δημιουργήθηκε. Τα επόμενα τρία χρόνια είδε μεγάλη αύξηση στα ενεργά μέλη λόγω των προσπαθειών ενεργοποίησης, των βαπτισμάτων νεοφώτιστων και την ενδυνάμωση της τοπικής ηγεσίας. Το αποτέλεσμα ήταν ότι στις 14 Ιουνίου 2009 οργανώθηκε ο Πάσσαλος Ματζούρο των νήσων Μάρσαλ.

Για να διαβάσετε ιστορίες περί πίστης και μεταστροφής των μελών στις νήσους Μάρσαλ, ανατρέξτε στην σελίδα 32.

Μαθαίνοντας από τη Συνέλευση

Τα παιδιά μας είναι τώρα μεγάλα και έχουν το δικό τους σπιτικό και τη δική τους οικογένεια, αλλά έχουμε βρει μία σπουδαία μέθοδο μαθήσεως από τα λόγια των προφητών. Κατά τη διάρκεια του μηνός, ύστερα από κάθε γενική συνέλευση, μελετώ τις ομιλίες στο www.conference.lds.org και επιλέγω παραθέματα τα οποία δίδουν οδηγίες, καθοδήγηση και παρηγοριά. Συλλέγω αρκετά ώστε να υπάρχει παράθεμα για κάθε ημέρα κατά τη διάρκεια των επομένων έξι μηνών. (Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια του Απριλίου, ευρίσκω ένα παράθεμα την ημέρα για την 1η Μαΐου–31η Οκτωβρίου.) Κατόπιν δίδω αντίγραφα αυτών των παραθεμάτων σε καθένα από τα παιδιά μας.

Ως συμπλήρωμα στη δική τους μελέτη της συνελεύσεως, αυτά τα παραθέματα της ημέρας συχνά γίνονται θέμα συζητήσεως ανάμεσα στα μέλη της οικογενείας. Είναι υπέροχη εμπειρία να επανεξετάζουμε τις συμβουλές των προφητών κατά τη διάρκεια των μηνών μετά τη γενική συνέλευση, ακόμη και αν ζούμε χιλιόμετρα μακριά.

Κριστίν Τίπετς, Γιούτα, Η.Π.Α.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΙΣ ΝΗΣΟΥΣ ΜΑΡΣΑΛ	
Μέλη	4.486
Ιεραποστολές	1
Πάσσαλοι	1
Περιφέρειες	1
Τομείς/Κλάδοι	11

Ρούμπεν Κλαρκ, ο νεότερος: Ένας άνθρωπος με ασυνήθιστα χαρίσματα

Κλαρκ ο νεότερος έκτισε μια διακεκριμένη καριέρα νομικής και δημόσιας υπηρετήσης που είχε ως εξέλιξη να κληθεί πρεσβευτής των Η.Π.Α. στο Μεξικό το 1930. Αυτή η καριέρα του τελείωσε, όμως, όταν ο αδελφός Κλαρκ υποστηρίχθηκε ως Δεύτερος Σύμβουλος του Προέδρου Χίμπερ Γκραντ στην Πρώτη Προεδρία στις 6 Απριλίου 1933. Αν και ήταν αρχιερέας τότε, δεν ήταν Μέλος της Γενικής Εξουσίας. Χειροτονήθηκε Απόστολος, όταν υποστηρίχθηκε εν συνεχεία ως Πρώτος Σύμβουλος του Προέδρου Γκραντ τον Οκτώβριο του 1934. Ο Πρόεδρος Κλαρκ εξακολούθησε

Ο Πρόεδρος Κλαρκ (αριστερά) με τον Λαμόντ Τορόντο, πρόεδρο ιεραποστολής.

Ο Τζόσουα Ρούμπεν Κλαρκ ο νεότερος γεννήθηκε στο Γκράντσβιλ της Γιούτα, την 1η Σεπτεμβρίου 1871. Αν και είχε λίγη επίσημη μόρφωση και δεν ήταν εις θέσιν να φοιτήσει στο λύκειο, η μητέρα του τον είχε διδάξει και του άρεσε η μάθηση. Απεφοίτησε πρώτος στην τάξη του από το Πανεπιστήμιο της Γιούτα με πτυχίο θετικών επιστημών και συνέχισε για να λάβει πτυχίο νομικής από το τμήμα νομικής του Πανεπιστημίου Κολούμπια στην Νέα Υόρκη.

Ο αδελφός Κλαρκ παντρεύτηκε την Λουασίν Ανέτα Σάβατζ στον Ναό της Σωλτ Λέγκ το 1898 και έγιναν γονείς τεσσάρων παιδιών.

Οπλισμένος με το πτυχίο της νομικής και ένα λαμπρό μυαλό, ο Ρούμπεν

Η Πρώτη Προεδρία το 1945 (από αριστερά): Ρούμπεν Κλαρκ ο νεότερος, Χίμπερ Γκραντ και Ντέιβιντ ΜακΚέι.

να υπηρετεί ως σύμβουλος των Προέδρων Τζωρτζ Άλμπερτ Σμιθ και Ντέιβιντ ΜακΚέι.

Ανάμεσα στις πολλές συνεισφορές του στην Εκκλησία, μία ξεχωρίζει ως παράδειγμα ταπεινοφροσύνης που έθεσε όταν ο Ντέιβιντ ΜακΚέι έγινε Πρόεδρος της Εκκλησίας. Κάλεσε τον Πρόεδρο Κλαρκ να είναι Δεύτερος Σύμβουλός του. Επειδή ο Πρόεδρος Κλαρκ υπηρετούσε ως Πρώτος Σύμβουλος στις προηγούμενες Πρώτες Προεδρίες, μερικοί προφανώς σκέφτηκαν ότι αδικήθηκε, αλλά ο Πρόεδρος Κλαρκ εξήγησε: «Στην υπηρετήση του Κυρίου, δεν είναι σημαντικό το πού υπηρετεί κάποιος αλλά το πώς. Στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών, τα άτομα παίρνουν την θέση στην οποία έχουν κληθεί δεόντως, την οποία δεν επιζητούν ούτε αρνούνται».¹

Ο Πρόεδρος Κλαρκ πέθανε στις 6 Οκτωβρίου 1961.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Ρούμπεν Κλαρκ ο νεότερος, στο Conference Report, Απρ. 1951, 154.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΓΙΑ ΕΥΡΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Οι Υπηρεσίες των Αγίων των Τελευταίων Ημερών για εύρεση εργασίας προσφέρουν ένα εργαστήριο για να βοηθήσουν εκείνους που αναζητούν εργασία, που θέλουν να εγγραφούν στο

πανεπιστήμιο ή που αρχίζουν μια επιχείρηση. Το εργαστήριο βοηθά ανθρώπους να ορίσουν τους στόχους καριέρας τους και να αναπτύξουν πεποίθηση στην ικανότητά τους για επιτυχία. Έχει σχεδιαστεί να είναι διδακτικό, αλληλεπιδραστικό, υποκινητικό και διασκεδαστικό. Τα άτομα που εφαρμόζουν αυτά που μαθαίνουν στο εργαστήριο συχνά μπορούν να βρουν εργασία σε λιγότερο χρόνο από ό,τι θα έκαναν αλλιώς.

Το εργαστήριο περιλαμβάνει θέματα όπως ο ορισμός των στόχων καριέρας, η εύρεση πόρων για να επιτύχει κάποιος του στόχους του, η ετοιμασία βιογραφικών και η επιτυχία στην καινούργια εργασία.

Για να βρείτε την τοποθεσία ενός εργαστηρίου, ρωτήστε τον επίσκοπο ή τον πρόεδρο κλάδου σας ή επισκεφτείτε το www.ldsjobs.org και κάνετε κλικ στο "Find a Center".

«ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ ΤΟΝ ΠΛΑΣΤΗ ΣΟΥ ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΝΙΟΤΗΣ ΣΟΥ» (ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 12:1)

Οι γραφές καταγράφουν τις διακονίες των προφητών και των αποστόλων. Πολλοί εξ αυτών των ηγετών γνώριζαν τον Θεό από τη νεότητά τους. Ιδού πέντε αφηγήσεις από τις γραφές οι οποίες περιγράφουν τις εμπειρίες ορισμένων εξ αυτών των μελλοντικών ηγετών.

- Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ο οποίος εκλήθη για να προετοιμάσει τον λαό για «τον ερχομό του Κυρίου», «χειροτονήθηκε από τον άγγελο του Θεού σ' αυτήν την εξουσία, την εποχή που ήταν οκτώ ημερών» (Δ&Δ 84:27-28).

- Ο βασιλεύς Ιωσίας, εστεμμένος σε ηλικία οκτώ ετών, δαπάνησε τη βασιλεία του επί 31 έτη βοηθώντας τους Ιουδαίους να μεταστραφούν στο ευαγγέλιο (βλέπε Β' Βασιλέων 22).

- Ο Μόρμον ήταν περίπου 10 ετών, όταν ο Αμμαρών τον επέλεξε να γίνει ο επόμενος φύλακας των χρονικών (πλάκες του Νεφί). Περίπου στην ηλικία των 16 ετών, ο Μόρμον ηγήτο του στρατού των Νεφίτων. (βλέπε Μόρμον 1:2-4, 2:1-2.)

- Ο Δαβίδ δεν ήταν παρά μόνο μικρός, όταν σκότωσε τον Γολιάθ, ίσως της ίδιας ηλικίας με τους στρατιώτες στον στρατό του Ήλαμαν (βλέπε Α' Σαμουήλ 17:49-56, Άλμα 53:22).

- Ο Ιωσήφ ήταν 17 ετών, όταν επωλήθη στην Αίγυπτο, όπου «ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ» (βλέπε Γένεση 37:2, 27-28, 39:2).

«Όλα αυτά με ευλογούν»

Από τον Μάικλ Μόρις

Περιοδικά της Εκκλησίας

Αν είναι Σάββατο, θα βρείτε την Ελβίρα Γουαγιαρέλο να δουλεύει πολυάσχολα στην κουζίνα του σπιτιού της στο Πουέρτο Μαδρίν, που βρίσκεται στις ακτές του Νουέβο Γκουλφ στο νότιο διαμέρισμα του Τσούμποντ της Αργεντινής.

Μετρά το αλεύρι και το νερό και πιάνει τα άλλα συστατικά. Λέει λίγα καθώς δουλεύει, οι πράξεις της μιλούν πιο δυνατά από τα λόγια της. Στο κάτω-κάτω, κάνει το θέλημα του Κυρίου.

«Αισθάνομαι καλά, γιατί ξέρω ότι κάνω κάτι καλό», λέει η αδελφή Γουαγιαρέλο καθώς αναμειγνύει τα υλικά. Σκέφτεται τον Σωτήρα καθώς δουλεύει, ευτυχισμένη με την σκέψη ότι το προϊόν της υπηρετήσής της θα βοηθήσει άλλα μέλη της Εκκλησίας να Τον θυμούνται.

Η αδελφή Γουαγιαρέλο, ετών 82, απολαμβάνει το να υπηρετεί ως επισκέπτρια διδασκάλισσα, βοηθά στη διεύθυνση της μουσικής στον τομέα της και φτιάχνει το ψωμί για χρήση στην διάταξη της μετάληψης—κλήση που τώρα μεγαλώνει για σχεδόν 10 χρόνια. Ετοιμάζει μια

φραντζόλα ψωμί για τον εαυτό της στην αρχή της εβδομάδας, αλλά το Σάββατο βάζει κατά μέρος χρόνο, για να φτιάξει ψωμί «ειδικά για την Εκκλησία», λέει. «Σκέφτομαι: 'Πρέπει να φτιάξω το ψωμί και πρέπει να πάω στην Εκκλησία'. Δεν θέλω να αποτύχω».

Όταν της το επιτρέπει η υγεία της, επίσης παρευρίσκεται στον ναό—κάνοντας ετησίως ένα ταξίδι 20 ωρών με λεωφορείο βόρεια προς τον ναό Μπουένος Άιρες της Αργεντινής.

«Η αδελφή Γουαγιαρέλο είναι πάντα ευτυχισμένη να υπηρετεί με όποιον τρόπο μπορεί», λέει ο επίσκοπος της, Χεσούς Σάντος Γουμιέλ. «Τα μέλη του τομέα ξέρουν ότι μπορούν να βασιστούν επάνω της. Παρά τα χρόνια της, είναι πιστή στο να προετοιμάζει το ψωμί κάθε Σάββατο και στο να έρχεται την Εκκλησία κάθε Κυριακή. Είναι ένα καλό παράδειγμα».

Η αδελφή Γουαγιαρέλο συνάντησε τους ιεραποστόλους πλήρους απασχόλησης το 1962 στο Μαρ δελ Πλάτα, νότια του Μπουένος Άιρες, όταν δούλευε σε ένα οικοτροφείο,

Ελβίρα Γουαγιαρέλο

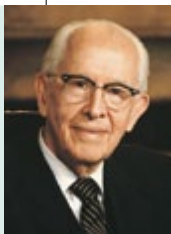
όπου ζούσαν. Όταν τους αναγνώρισε να χτυπάνε πόρτες 15 χρόνια αργότερα, αφού είχε μετακομίσει στο Πουέρτο Μαδρίν, έλαβε τις συζητήσεις, βαφτίστηκε και άρχισε την ζωή υπηρετήσης στην Εκκλησία.

Σήμερα ζει μόνη της, αλλά δεν αισθάνεται μόνη. Έχει τις γραφές της και την οικογένεια του τομέα της και συνομιλεί συχνά με τον Επουράνιο Πατέρα της μέσω προσευχής. Επιπρόσθετα, απολαμβάνει την συντροφιά του Πνεύματος, το οποίο ο Κύριος έχει υποσχεθεί σε εκείνους που Τον υπηρετούν με το να υπηρετούν άλλους.¹

«Όλα αυτά με ευλογούν», λέει η αδελφή Γουαγιαρέλο με ένα χαμόγελο. «Η Εκκλησία μας κάνει να εργαζόμαστε και αυτό με κάνει ευτυχισμένη. Πάντα βρίσκω χαρά στο να υπηρετώ τον Πατέρα μας στους Ουρανούς». ■

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. Βλέπε Χένρυ Αιρινγκ, "In the Strength of the Lord," *Liahona*, Μάιος 2004, 19. Βλέπε, επίσης, Κατά Ιωάννην 14:16-18, Διαδοχή και Διαθήκες 88:3.

ΑΞΙΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΣΤΟ ΕΠΑΚΡΟ ΤΗΝ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΗ ΗΛΙΚΙΑ

Το κλειδί για να αισθανόμαστε χρήσιμοι και να υπερνικήσουμε

την μοναξιά είναι να βρούμε τρόπους να βοηθήσουμε άλλους που έχουν ανάγκη. Ο Πρόεδρος Έζρα Ταφτ Μπένσον (1899-1994) είπε ότι τα ηλικιωμένα μέλη της Εκκλησίας πρέπει να σκεφτούν να υπηρετήσουν με τους ακόλουθους τρόπους:

1. Να εργάζονται στο ναό και να παρευρίσκονται συχνά.
2. Να συλλέγουν και να καταγράφουν οικογενειακές ιστορίες.
3. Να συμμετάσχουν σε ιεραποστολική υπηρετήση.
4. Να οικοδομούν οικογενειακή αλληλεγγύη.
5. Να αποδέχονται και να μεγαλώνουν κλήσεις στην Εκκλησία.
6. Να προσφέρουν υπηρετήση σαν του Χριστού.
7. Να παραμένουν σωματικά γυμνασμένοι, υγιείς και δραστήριοι.

Από τον Έζρα Ταφτ Μπένσον, "To the Elderly in the Church," *Ensign*, Νοέμβρ. 1989, 4-6.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΞΙΛΕΩΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΜΑΣ

Ενας από τους λόγους που είμαστε εδώ στη γη είναι να μάθουμε να υπακούμε στις εντολές του Θεού. Εκτός από τον Ιησού Χριστό, που έζησε μια τέλεια ζωή, όλοι όσοι έζησαν επάνω στη γη έχουν αμαρτήσει (βλέπε Προς Ρωμαίους 3:23, Ιωάννου Α΄ 1:8). Η αμαρτία είναι όταν θεληματικά παραβαίνουμε τις εντολές του Θεού και όλες οι αμαρτίες έχουν μια τιμωρία συνδεδεμένη μαζί τους. Όταν αμαρτανόμαστε, η δικαιοσύνη απαιτεί να υποφέρουμε την τιμωρία (βλέπε Άλμα 42:16–22).

Τελικά, η συνέπεια κάθε αμαρτίας είναι ο αποχωρισμός από τον Θεό (βλέπε Νεφί Α΄ 10:21). Αυτός ο αποχωρισμός είναι τόσο σφοδρός που δεν μπορούμε να επανορθώσουμε μόνοι μας.

«Ο Ιησούς Χριστός, ως Μονογενής του Θεού και ο μόνος αναμάρτητος άνθρωπος που έζησε επάνω στη γη, ήταν ο μόνος ικανός να εξιλεωθεί για την ανθρωπότητα» (Bible Dictionary, "Atonement").

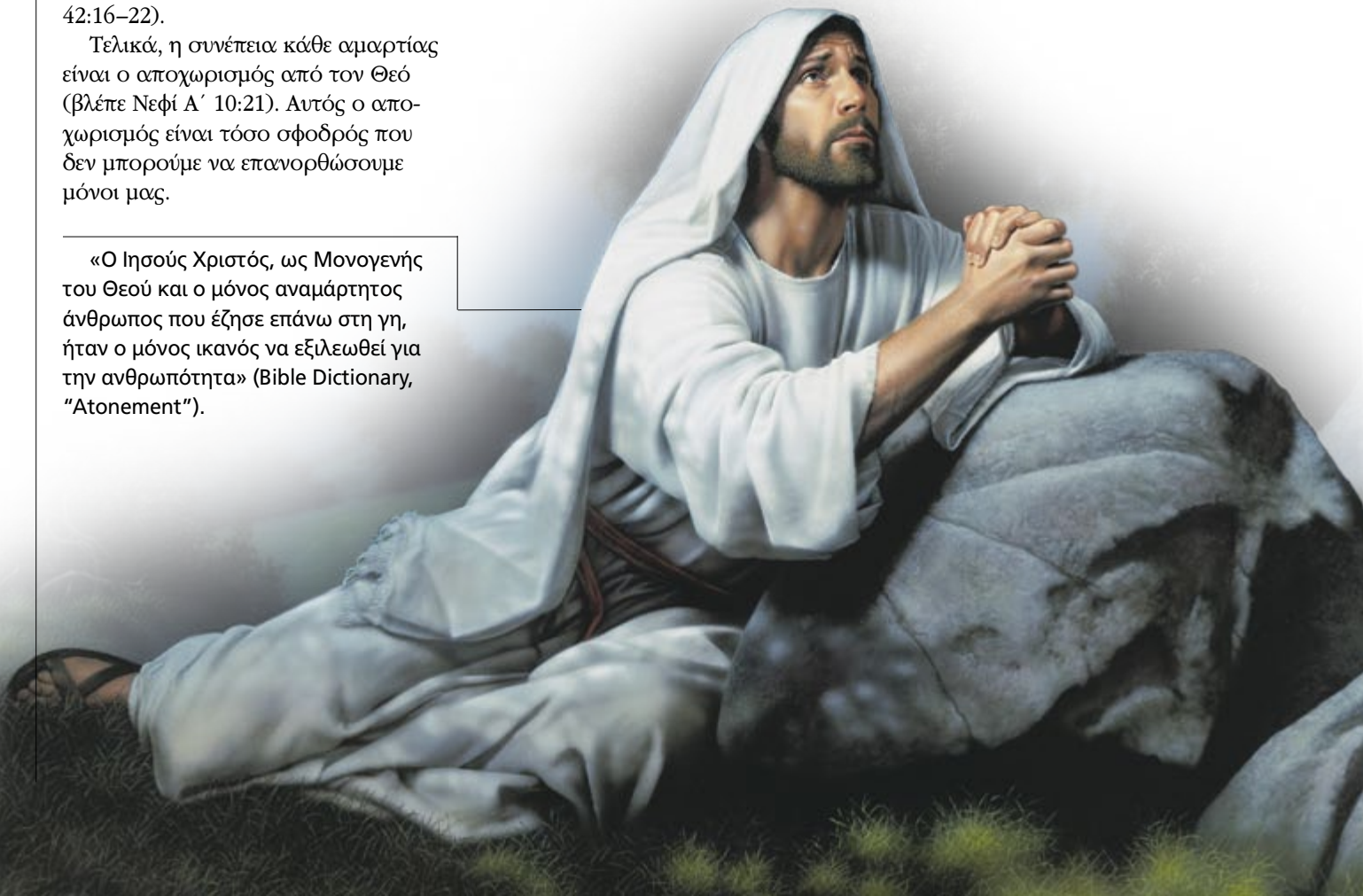
Για να υπερνικήσουμε αυτόν τον αποχωρισμό, ο Επουράνιος Πατέρας μας έδωσε έναν τρόπο ώστε ο Μονογενής Του Υιός, Ιησούς Χριστός, να πάρει επάνω Του τα βάρη των αμαρτιών μας, καθιστώντας δυνατόν για εμάς να καθαριστούμε πνευματικά και να επανενωθούμε μαζί Του. Αυτό είναι το σχέδιο ευσπλαχνίας.

Ο Σωτήρας δίδαξε: «Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν

μετανοήσουν. Όμως αν δε μετανοήσουν πρέπει να υποφέρουν όπως και εγώ» (Δ&Δ 19:16–17).

Ως μέρος της εξιλέωσής Του, ο Ιησούς υπέφερε για τις αμαρτίες μας στον κήπο της Γεθσημανή και στο σταυρό του Γολγοθά. Μετανοώντας για τις αμαρτίες μας, μπορούμε να φέρουμε την δύναμη της εξιλέωσής Του στην ζωή μας.

Ο Ιησούς Χριστός, που θεληματικά εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες μας, είπε:

Η εξιλέωση επίσης προσφέρει τις ακόλουθες ευλογίες:

1. Ανάσταση για όλους όσους γεννήθηκαν στη γη (βλέπε Άλμα 11:42–45).

«Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοιμάζεστε και είστε φορτωμένοι, κι εγώ θα σας αναπαύσω.

»Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα, επειδή είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά, και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας.

»Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ» (Κατά Ματθαίον 11:28–30). ■

Για περισσότερες πληροφορίες, βλέπε *Αρχές του Ευαγγελίου* (2009), 67–74 και *Αληθινοί στην πίστη* (2004), 89–96.

3. Ικανότητα να βρούμε ειρήνη σε εποχές δοκιμασιών, επειδή ο Ιησούς πήρε επάνω Του τους πόνους και τις ασθένειές μας (βλέπε Κατά Ιωάννην 14:27, Άλμα 7:11–12).

«Ιδέστε, εγώ ήλθα στον κόσμο για να φέρω το λυτρωμό στον κόσμο, για να σώσω τον κόσμο από την αμαρτία.

»Επομένως, όποιος μετανοεί και έρχεται προς εμένα σαν μικρό παιδί, αυτόν θα δεχτώ, γιατί από αυτούς είναι η βασιλεία του Θεού. Ιδέστε, γι' αυτούς έδωσα τη ζωή μου, και την ξαναπήρα πάλι. Μετανοήστε λοιπόν και ελάτε προς εμένα εσείς, τα πέρατα της γης, και σωθείτε» (Νεφί Γ' 9:21–22).

2. Αιώνια ζωή στην παρουσία του Θεού για όλα τα παιδιά που πέθαναν πριν φτάσουν την ηλικία της υπευθυνότητας, οκτώ ετών (βλέπε Μωσία 3:16, 15:24–25, Μορόνι 8:8–12).

4. Αποζημίωση στους δικαίους για τις αδικίες αυτής της ζωής (βλέπε Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου [2004], 52).

Μετανοήστε, στραφείτε προς τον Κύριο και ιατρευτείτε

«*Ιδέστε, όποιος έχει μετανοήσει για τις αμαρτίες του, είναι συγχωρεμένος, και εγώ, ο Κύριος, δεν τις θυμάμαι πια*» (Δ&Δ 58:42).

ΟΙ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

«Η αμαρτία είναι η εκούσια παράβαση θεϊκού νόμου. Η εξιλέωση του Ιησού Χριστού είναι το δώρο του Θεού στα παιδιά Του, για να διορθώσουν και να υπερνικήσουν τα επακόλουθα της αμαρτίας ...

»Το δώρο της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού μάς παρέχει πάντοτε και παντού τις ευλογίες της μετάνοιας και της συγχώρησης».

Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, "Point of Safe Return," *Liahona*, Μάιος 2007, 99, 101.

Υπό Ντέιβιντ Φρίσκνεχτ

Τμήμα προγράμματος μαθημάτων

Πρόσφατα μια καλή και πιστή γυναίκα που γνωρίζω τραυματίστηκε σοβαρά σε ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Ανάμεσα στα τραύματά της ήταν σπασμένα πλευρά και σπασμένοι σπόνδυλοι. Μέρος της αποκατάστασής της ήταν να φοράει μια συσκευή στήριξης στην πλάτη και τον λαιμό της, ώστε να μην μπορεί να τα κουνήσει. Η συσκευή φαινόταν πολύ άβολη. Αλλά ήταν αναγκαία. Παρείχε τις συνθήκες μέσω των οποίων η πλάτη και ο λαιμός της θα μπορούσαν να ιατρευτούν.

Η μετάνοια είναι σαν αυτή τη συσκευή. Όταν αμαρτανίζουμε, τραυματίζουμε την ψυχή μας και απαιτείται ουράνια θεραπεία, για να ιατρευτούμε ξανά. Η μετάνοια παρέχει τις συνθήκες που επιτρέπουν στον Σωτήρα, μέσω της δύναμης της εξιλέωσης, να μας *ιατρέψει* (βλέπε Νεφί Γ' 9:13). Αν κάποιο μέρος της μετάνοιας δεν είναι άνετο—όπως η συσκευή στην σπασμένη πλάτη—πρέπει να μετανοήσουμε όπως και να έχει.

Ο Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, δίδαξε: «Η αληθινή μετάνοια μάς γυρίζει πίσω στο να κάνουμε το σωστό. Για να μετανοήσουμε πραγματικά, πρέπει να αναγνωρίσουμε τις αμαρτίες μας και να

νιώσουμε τύψεις, ή λύπη κατά Θεόν και να εξομολογηθούμε αυτές τις αμαρτίες στον Θεό. Αν οι αμαρτίες μας είναι σοβαρές, πρέπει επίσης να τις εξομολογηθούμε στον εξουσιοδοτημένο μας ηγέτη της ιεροσύνης. Πρέπει να ζητήσουμε συγχώρηση από τον Θεό και να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να διορθώσουμε οποιοδήποτε κακό το οποίο μπορεί να έχουν προκαλέσει οι πράξεις μας. Η μετάνοια σημαίνει αλλαγή του νοός και της καρδιάς—σταματάμε να κάνουμε αυτά που είναι λάθος και αρχίζουμε να κάνουμε αυτά που είναι σωστά. Φέρνει μια νέα συμπεριφορά προς τον Θεό, τον εαυτό μας και την ζωή μας γενικά».¹

Όταν ολοκληρώνουμε επιτυχώς την διαδικασία της μετάνοιας, το αποτέλεσμα είναι η ίαση, η ανακούφιση και η ευτυχία. Η Ντόροθι Ουάιτ έγραψε:

*Λάβετε υπ' όψιν τα δάκρυα που πέφτουν στο εξωτερικό, εντούτοις καθαρίστε το εσωτερικό.*²

Ο Κύριος ικετεύει με επιμονή, αγάπη και πειθώ να μετανοήσουμε, επειδή θέλει να μας ιατρέψει. Υπέφερε στο σώμα και το πνεύμα Του, για να πληρώσει το τίμημα για τις αμαρτίες μας, αν μετανοήσουμε. Εξηγεί:

Ο άσωτος υιός επέστρεψε ταπεινά στον πατέρα του και είπε: «Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου, και δεν είμαι πια άξιος να ονομαστώ γιος σου» (Κατά Λουκάν 15:21). Ο πατέρας του τον καλωσόρισε σπίτι του. Έτσι μας καλωσορίζει ο Επουράνιος Πατέρας μας, όταν μετανοούμε.

«Γιατί ιδές, εγώ, ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν μετανοήσουν.

»Όμως αν δε μετανοήσουν πρέπει να υποφέρουν όπως και εγώ.

»Το μαρτύριο δε αυτό, έκανε εμένα, το Θεό, τον ανώτερο όλων, να τρέμω από τον πόνο, και να αιμορραγώ από κάθε πόρο, και να υποφέρω τόσο κατά το σώμα όσο και κατά το πνεύμα—και ήθελα να μπορούσα να μην πω το πικρό ποτήρι, και να υποχωρήσω—

»Παρόλα αυτά, ας είναι δοξασιμένος ο Πατέρας· και το ήπια και τελείωσα τις προετοιμασίες μου προς τα τέκνα των ανθρώπων.

»Επομένως, σε προστάζω πάλι να μετανοήσεις» (Δ&Δ 19:16–20).

Είθε να μετανοήσουμε τώρα, να στραφούμε προς τον Κύριο και να ιατρευτούμε. ■

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ντίτερ Ούχτντορφ, “Point of Safe Return,” *Liahona*, Μάιος 2007, 100.
2. Ντόροθι Ουάιτ, “Repentance,” *Ensign*, Ιούλιος 1996, 27.

Ποιες είναι οι ευλογίες της μετάνοιας και της συγχώρησης;

- Το Άγιο Πνεύμα θα μας επιβεβαιώσει ότι έχουμε συγχωρηθεί.
- Ο Θεός θα αφαιρέσει το φορτίο ενοχής για τις αμαρτίες μας.
- Θα απολαύσουμε την επιρροή του Αγίου Πνεύματος με περισσότερη αφθονία.

Για περισσότερες πληροφορίες επάνω σε αυτό το θέμα, βλέπε Ιεζκιήλ 33:15–16, Άλμα 12:33–34, 36:13, 17–20, και Μπίοντ Πάκερ, “The Brilliant Morning of Forgiveness,” *Ensign*, Νοέμβρ. 1995, 18–21.

ΓΙΑΤΙ Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΜΑΣ ΙΑΤΡΕΥΕΙ;

Ο Πρεσβύτερος Νιλ Άντερσεν της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων βοηθά να απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση στην ομιλία του της Γενικής Συνέλευσης, «Μετανοήστε... για να σας θεραπεύσω» (*Liahona*, Νοέμβρ. 2009, 40–43). Ο προφήτης Άλμα επίσης μας βοηθά να καταλάβουμε την μετάνοια και την εξιλέωση (βλέπε Άλμα 42).

1. Η μετάνοια μας επιτρέπει να έχουμε πρόσβαση στην εξιλέωση του Χριστού και να ιατρευτούμε. Τα δεινά του Χριστού στην Γεθσημανή και τον Γολγοθά πλήρωσαν για τις αμαρτίες όλων μας. Είναι ικανός και πρόθυμος να συγχωρήσει τις αμαρτίες μας.
2. Όταν αμαρτάνουμε, απομακρυνόμαστε από τον Θεό. Αυτό τραυματίζει το πνεύμα μας.
3. Όταν μετανοούμε, στρεφόμαστε εκ νέου προς τον Θεό. Αυτό βοηθά την ενοχή μας να υποχωρήσει. Η συγχώρηση επίσης αφαιρεί «από την καρδιά μας την ενοχή» (Άλμα 24:10) και φέρνει «ήρεμη συνείδηση» (Μωσία 4:3), θεραπεύοντάς μας.

Σκεφτείτε να καταθέσετε την μαρτυρία σας σε κάποιον για τις ευλογίες που έχουν έλθει σε εσάς ως αποτέλεσμα της μετάνοιας.

Η εξαγνιστική δύναμη ΤΗΣ ΓΕΘΣΗΜΑΝΗ

**Από τον
Πρεσβύτερο
Μπρους ΜακΚόνκι
(1915–1985)**

Της Απαρτίας των
Δώδεκα Αποστόλων

Ο Μπρους ΜακΚόνκι γεννήθηκε στις 29 Ιουλίου 1915, στο Μίσιγκαν, Η.Π.Α. Υποστηρίχθηκε στο Πρώτο Συμβούλιο των Εβδομήκοντα στις 6 Οκτωβρίου 1946 και χειροτονήθηκε Απόστολος στις 12 Οκτωβρίου 1972. Απεβίωσε στις 19 Απριλίου 1985 στην Σωλτ Λέγκ Σίτυ, Γιούτα. Αυτή η ομιλία δόθηκε στην γενική συνέλευση στις 6 Απριλίου 1985.

Αισθάνομαι, και το Πνεύμα φαίνεται να συμφωνεί, ότι η πιο σημαντική διδαχή που μπορώ να κηρύξω, και η πιο δυνατή μαρτυρία που μπορώ να καταθέσω, είναι για την εξιλεωτική θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Η εξιλέωσή Του είναι το πιο ανυπέρβλητο γεγονός που έχει ή θα έχει γίνει από την αγωγή της δημιουργίας μέχρι όλες τις εποχές της ατελείωτης αιωνιότητας.

Είναι η απώτερη πράξη καλοσύνης και χάρις που μόνο ένας θεός θα μπορούσε να τελήσει. Μέσω αυτής, όλοι οι όροι και οι συνθήκες του αιώνιου σχεδίου σωτηρίας του Πατέρα τέθηκαν σε λειτουργία.

Μέσω αυτής, πραγματοποιούνται η αθανασία και η αιώνια ζωή του ανθρώπου. Μέσω αυτής, όλοι οι άνθρωποι σώζονται από τον θάνατο, την κόλαση, τον διάβολο και ατέλειωτα βάσανα.

Και μέσω αυτής, όλοι όσοι πιστεύουν και υπακούν στο ένδοξο ευαγγέλιο του Θεού,

όλοι όσοι είναι αληθinoί και πιστοί και υπερνικούν τον κόσμο, όλοι όσοι υποφέρουν για τον Χριστό και τον λόγο Του, όλοι όσοι τιμωρούνται και βασανίζονται για τον σκοπό Εκείνου στον οποίο ανήκουμε—όλοι γίνονται σαν τον Δημιουργό τους και κάθονται με Εκείνον στον θρόνο Του και βασιλεύουν μαζί Του για πάντα σε παντοτινή δόξα.

Όσο μιλώ για αυτά τα θαυμάσια πράγματα, θα χρησιμοποιήσω τα δικά μου λόγια, αν και ίσως σκεφτείτε ότι είναι λόγια γραφών, λόγια που ειπώθηκαν από άλλους αποστόλους και προφήτες.

Είναι αλήθεια ότι κηρύχθηκαν πρώτα από άλλους, αλλά τώρα είναι δικά μου, γιατί το Άγιο Πνεύμα του Θεού κατέθεσε μαρτυρία σε μένα ότι είναι αληθινά και είναι τώρα σαν να μου τα φανέρωσε ο Κύριος πρώτα. Επομένως, έχω ακούσει την φωνή Του και γνωρίζω τον λόγο Του.

Στον Κήπο της Γεθσημανή

Δύο χιλιάδες χρόνια πριν, έξω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ, υπήρχε ένας ευχάριστος κήπος, με το όνομα Γεθσημανή, όπου ο Ιησούς και οι κοντινοί Του φίλοι αποσύρονταν για να συλλογιστούν και να προσευχηθούν.

Εκεί ο Ιησούς δίδαξε στους μαθητές Του τις διδαχές της βασιλείας και όλοι επικοινωνήσαν με Αυτόν που είναι ο Πατέρας όλων μας, στην διακονία του οποίου συμμετείχαν και τον σκοπό του οποίου υπηρετούσαν.

Αυτό το ιερό μέρος, όπως ο κήπος της Εδέμ όπου έζησε ο Αδάμ, όπως το όρος Σινά από όπου ο Ιεχωβά έδωσε τον νόμο Του, όπως ο Γολγοθάς όπου ο Υιός του Θεού έδωσε την ζωή Του λύτρα για πολλούς, αυτή η ιερή γη είναι εκεί όπου ο αναμάρτητος Υιός του Αιώνιου Πατέρα πήρε επάνω Του τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων υπό τον όρο της μετάνοιας.

Δεν γνωρίζουμε, δεν μπορούμε να πούμε, κανένα θνητό μυαλό δεν μπορεί να συλλάβει την πλήρη προσφορά που έκανε ο Χριστός στην Γεθσημανή.

Ξέρουμε ότι ιδρώσε με μεγάλες σταγόνες αίματος από κάθε πόρο καθώς ήπια τα κατακάθια του πικρού ποτηριού που ο Πατέρας Του Τού είχε δώσει.

Ξέρουμε ότι υπέφερε, τόσο στο σώμα όσο και το πνεύμα, περισσότερο από όσο είναι δυνατόν να υποφέρει ένας άνθρωπος, εκτός αν είναι μέχρι θανάτου.

Ξέρουμε ότι με κάποιο τρόπο, αδιανόητο για εμάς, τα βάσανά Του ικανοποίησαν τις απαιτήσεις της δικαιοσύνης, απολύτρωσαν ψυχές που μετανόησαν από τους πόνους και τις ποινές της αμαρτίας και έκανε την ευσπλαχνία διαθέσιμη σε εκείνους που πιστεύουν στο άγιο όνομά Του.

Ξέρουμε ότι ακούμπησε

εξαντλημένος στη γη καθώς οι πόνοι και η αγωνία απέραντου φορτίου τον έκαναν να τρέμει και να επιθυμεί να μην πει το πικρό ποτήρι.

Ξέρουμε ότι ένας άγγελος ήλθε από ένδοξα δώματα, για να Τον ενδυναμώσει στην δοκιμασία Του και υποθέτουμε ότι ήταν ο μέγας Μιχαήλ, που έπεσε για να υπάρχουν οι θνητοί άνθρωποι.

Όσο κοντά μπορούμε να κρίνουμε, αυτή η απέραντη αγωνία—αυτά τα βάσανα πέραν κάθε σύγκρισης—συνέχισαν για τρεις ή τέσσερις ώρες.

Η σύλληψη, η δίκη και το μαστίγωμά Του

Μετά από αυτό—το σώμα Του τότε πονεμένο και χωρίς

δυνάμεις—αντιμετώπισε τον Ιούδα και τους άλλους ενσαρκωμένους διαβόλους, ορισμένους από το ίδιο το συμβούλιο των Ιουδαίων και διώχτηκε με ένα σκοινί γύρω από τον λαιμό Του, σαν κοινός εγκληματίας, για να κριθεί από τους αρχιεγκληματίες, που ως Ιουδαίοι κάθονταν στην θέση του Ααρών και που ως Ρωμαίοι χειρίζονταν την δύναμη του Καίσαρα.

Τον πήγαν στον Άννα, τον Καϊάφα, τον Πιλάτο, τον Ηρώδη και πίσω στον Πιλάτο. Τον κατηγορήσαν, τον καταράστηκαν και τον χτύπησαν. Το βρομερό τους σάλιο έτρεξε στο πρόσωπό Του καθώς τον έφτυναν έντονα και έκαναν πιο αδύναμο το καταπονεμένο σώμα Του.

Με καλύψα οργής χτύπησαν ασταμάτητα την πλάτη Του. Αίμα έτρεξε στο πρόσωπό Του καθώς ένα στεφάνι από αγκάθια καρφωνόταν επάνω στο τρεμάμενο μέτωπό Του.

Αλλά πάνω από όλα μαστιγώθηκε, σαράντα φορές μείον μία, μαστιγώθηκε με μαστίγιο πολλαπλών ακρών, στις οποίες είχαν δέσει αιχμηρά κόκαλα και κοφτερά μέταλλα.

Πολλοί πέθαιναν μόνο μετά το μαστίγωμα, αλλά Εκείνος σηκώθηκε από τα βάσανά Του με το μαστίγιο, ώστε να υποστεί ατιμωτικό θάνατο επάνω στον ανελέητο σταυρό στο Γολγοθά.

Κατόπιν βάσταξε τον ίδιο Του τον σταυρό μέχρι που κατέρρευσε από το βάρος και τον πόνο και την αυξανόμενη αγωνία όλων αυτών.

Κανένα θνητό μυαλό δεν μπορεί να συλλάβει την πλήρη προσφορά που έκανε ο Χριστός στην Γεθσημανή.

Επάνω στον σταυρό

Τελικά, σε ένα λόφο που λεγόταν Γολγοθάς—πάλι ήταν έξω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ—ενώ οι αβοήθητοι μαθητές κοιτάζαν και αισθάνονταν την αγωνία επικείμενου θανάτου στα ίδια τους τα σώματα, οι Ρωμαίοι στρατιώτες Τον ξάπλωσαν επάνω στον σταυρό.

Με ένα μεγάλο σφυρί κάρφωσαν σιδερένιους πασσάλους στα πόδια και τα χέρια και τους καρπούς Του. Πράγματι τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας και ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας.

Τότε ο σταυρός υψώθηκε ώστε όλοι να δουν και να σαστίσουν και να καταραστούν και να χλευάσουν. Αυτό το έκαναν με διεφθαρμένο φαρμάκι, για τρεις ώρες από τις 9:00 π.μ. μέχρι το μεσημέρι.

Τότε οι ουρανοί σκοτείνιασαν. Σκότος κάλυψε την γη για διάστημα τριών ωρών, όπως και ανάμεσα στους Νεφίτες. Ξέσπασε μια μεγάλη θύελλα, σαν να ήταν σε αγωνία ο ίδιος ο Θεός της φύσης.

Και πράγματι ήταν, επειδή καθώς κρεμόταν από τον σταυρό για άλλες τρεις ώρες, από το μεσημέρι μέχρι τις 3:00 μ.μ., όλη η απέραντη αγωνία και οι ανελήτοι πόνοι της Γεθσημανή επαναλήφθηκαν.

Και, τελικά, όταν η εξιλεωτική αγωνία πήρε το τίμημά της—όταν η νίκη είχε αποκτηθεί, όταν ο Υιός του Θεού είχε εκπληρώσει το θέλημα του Πατέρα Του σε όλα—τότε είπε: «Τετέλεστα» (Κατά Ιωάννην 19:30), και εθελουσίως παρέδωσε το πνεύμα.

Στον κόσμο των πνευμάτων

Καθώς η ειρήνη και η παρηγοριά ενός ευσπλαχνικού θανάτου Τον ελευθέρωσε από τους πόνους και τις λύπες της θνητότητας, εισήλθε στον παράδεισο του Θεού.

Όταν είχε προσφέρει την ψυχή Του ως προσφορά για την αμαρτία, ήταν έτοιμος να δει τους προγόνους Του, σύμφωνα με τον μεσσιανικό λόγο.

Εκείνοι, αποτελούμενοι από όλους τους άγιους προφήτες και πιστούς Αγίους από προηγούμενες εποχές. Εκείνοι, αποτελούμενοι από όλους όσους είχαν πάρει το όνομά Του επάνω τους, και που, αφού είχαν γεννηθεί πνευματικά από Εκείνον, είχαν γίνει γιοι και κόρες Του, όπως είναι και με εμάς. Όλοι αυτοί είχαν συναθροιστεί στον κόσμο των πνευμάτων, για να δουν το πρόσωπό Του και να ακούσουν την φωνή Του.

Μετά από περίπου 38 με 40 ώρες—τρεις μέρες όπως οι Ιουδαίοι μετρούσαν τον χρόνο—ο ευλογημένος μας

Κύριος ήλθε στον τάφο στην Αριμαθαία, όπου το μερικώς βαλσαμωμένο σώμα Του είχε τεθεί από τον Νικόδημο και τον Ιωσήφ από την Αριμαθαία.

Η ανάστασή Του

Κατόπιν, με έναν τρόπο αδιανόητο σε εμάς, πήρε το σώμα που ακόμα δεν είχε δει φθαρτότητα και αναστήθηκε σε ένδοξη αθανασία που Τον έκανε σαν τον ανεστημένο Πατέρα Του.

Τότε έλαβε όλη την δύναμη στον ουρανό και τη γη, απέκτησε αιώνια υπερύψωση, εμφανίστηκε στην Μαρία Μαγδαληνή και σε πολλούς άλλους, ανελήφθη στους ουρανούς, εκεί να καθίσει στα δεξιά του Θεού, του Παντοδύναμου Πατέρα και να βασιλεύσει για πάντα σε αιώνια δόξα.

Η έγερσή Του από τον θάνατο κατά την τρίτη μέρα έστειψε την εξιλέωση. Πάλι, με κάποιο τρόπο αδιανόητο σε μας, τα επακόλουθα της ανάστασής Του αφορούν όλους τους ανθρώπους, έτσι ώστε όλοι να αναστηθούν από τον τάφο.

Όπως ο Αδάμ έφερε θάνατο, έτσι ο Χριστός έφερε ζωή, όπως ο Αδάμ είναι ο πατέρας της θνητότητας, έτσι ο Χριστός είναι ο πατέρας της αθανασίας.

Και χωρίς την θνητότητα και την αθανασία, ο άνθρωπος δεν μπορεί να αποκτήσει την σωτηρία του και να υψωθεί στα ύψη πέραν του ουρανού, όπου οι θεοί και οι άγγελοι ζουν για πάντα σε αιώνια δόξα.

Γνώση της εξιλέωσης

Τώρα, η εξιλέωση του Χριστού είναι η πιο βασική και θεμελιώδης διδαχή του ευαγγελίου, και είναι η λιγότερο κατανοητή από όλες τις αποκεκαλυμμένες μας αλήθειες.

Πολλοί από εμάς έχουμε μια επιφανειακή γνώση και στηριζόμαστε στον Κύριο και την καλοσύνη Του, για να αντιμετωπίσουμε τις δοκιμασίες και τους κινδύνους της ζωής.

Αλλά, αν είναι να έχουμε πίστη όπως ο Ενώχ και ο Ηλίας ο Θεοβίτης, πρέπει να πιστεύουμε σε αυτό που εκείνοι πίστευαν, να ξέρουμε αυτά που εκείνοι ήξεραν και να ζούμε όπως εκείνοι έζησαν.

Σας προσκαλώ να ενωθείτε μαζί μου στο να αποκτήσετε μια βαθιά και σταθερή γνώση της εξιλέωσης.

Πρέπει να αποβάλουμε τις φιλοσοφίες των ανθρώπων και την σοφία των σοφών και να ενωτισθούμε το Πνεύμα που μας δίνεται, για να μας καθοδηγεί προς όλη την αλήθεια.

Πρέπει να μελετάμε τις γραφές, να τις αποδεχόμαστε ως τον νου και το θέλημα και την φωνή του Κυρίου και την ίδια την δύναμη του Θεού προς σωτηρία.

Καθώς διαβάζουμε, συλλογίζομαστε και προσευχόμαστε, θα έλθουν στο μυαλό μας οι τρεις κήποι του Θεού—ο κήπος της Εδέμ, ο κήπος της Γεθσημανή και ο κήπος του άδειου τάφου, όπου ο Ιησούς εμφανίστηκε στην Μαρία Μαγδαληνή.

Η δημιουργία, η πτώση και η εξιλέωση

Στην Εδέμ θα δούμε όλα τα πράγματα που δημιουργήθηκαν σε μια κατάσταση παραδεισιακή—χωρίς θάνατο, χωρίς αναπαραγωγή, χωρίς δοκιμαστικές εμπειρίες.

Θα καταλάβουμε ότι μια τέτοια δημιουργία, τώρα άγνωστη στον άνθρωπο, ήταν ο μόνος τρόπος για να γίνει η πτώση.

Κατόπιν θα δούμε τον Αδάμ και τη Εύα, τον πρώτο άνδρα

και την πρώτη γυναίκα, να πέφτουν από την κατάσταση αθανασίας και παραδεισιακής δόξας για να γίνουν η πρώτη θνητή σάρκα στη γη.

Η θνητότητα, συμπεριλαμβανομένης της αναπαραγωγής και του θανάτου, θα έλθει στον κόσμο. Και χάρη στην παράβαση, μια δοκιμαστική κατάσταση εξέτασης θα αρχίσει.

Κατόπιν στην Γεθσημανή θα δούμε τον Υιό του Θεού να λυτρώνει τον άνθρωπο από τον υλικό και τον πνευματικό θάνατο που ήλθε σε μας εξαιτίας της πτώσης.

Και τελικά, εμπρός από τον άδειο τάφο, θα γνωρίσουμε ότι ο Χριστός ο Κύριός μας έσπασε τα δεσμά του θανάτου και στέκει για πάντα θριαμβευτικός επάνω στον τάφο.

Επομένως, η δημιουργία είναι πατέρας της πτώσης και μέσω της πτώσης, ήλθαν η θνητότητα και ο θάνατος και μέσω του Χριστού, ήλθε η αθανασία και η αιώνια ζωή.

Αν δεν γινόταν η πτώση του Αδάμ, μέσω της οποίας έρχεται ο θάνατος, δεν θα μπορούσε να υπάρχει εξιλέωση του Χριστού, μέσω της οποίας έρχεται η ζωή.

Το εξιλεωτικό αίμα Του

Και τώρα, όσον αφορά σε αυτήν την τέλεια εξιλέωση, που επήλθε από την αιματοχυσία του Θεού—δίνω μαρτυρία ότι έλαβε χώρα στην Γεθσημανή και τον Γολγοθά, και όσον αφορά στον Ιησού Χριστό, δίνω μαρτυρία ότι είναι ο Υιός του ζωντανού Θεού και σταυρώθηκε για τις αμαρτίες του κόσμου. Είναι ο Κύριος, ο Θεός και ο Βασιλιάς μας. Αυτό το ξέρω αφ' εαυτού μου, ανεξάρτητα από οποιοδήποτε άλλο άτομο.

Είμαι ένας από τους μάρτυρες Του και κάποια μέρα θα αγγίξω τις ουλές από τα καρφιά στα χέρια και τα πόδια Του και θα μουσκέψω τα πόδια Του με τα δάκρυστά μου.

Αλλά δεν θα ξέρω τότε καλύτερα από τώρα ότι είναι ο Υιός του Παντοδύναμου Θεού, ότι είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας και ότι η σωτηρία έρχεται μέσω του εξιλεωτικού Του αίματος και με κανέναν άλλον τρόπο.

Είθε ο Θεός να επιτρέψει να βαδίσουμε όλοι στο φως, όπως ο Θεός ο Πατέρας μας είναι στο φως, ούτως ώστε, σύμφωνα με τις υποσχέσεις, το αίμα του Ιησού Χριστού, του Υιού Του, να μας καθαρίσει από κάθε αμαρτία. ■

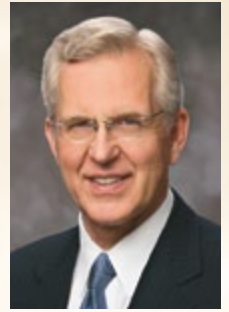
Οι υπότιτλοι προστέθηκαν. Η χρήση κεφαλαίων γραμμάτων, τα σημεία στίξης και η ορθογραφία είναι τυποποιημένα.

Τα επακόλουθα της αναστάσης Του αφορούν όλους τους ανθρώπους, έτσι ώστε όλοι να αναστηθούν από τον τάφο.

Από τον
Πρεσβύτερο Τοντ
Κριστόφερσον

Της Απαρτίας των
Δώδεκα Αποστόλων

ΝΑ ΤΟΝ ΘΥΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ

Όταν θυμόμαστε πάντοτε τον Σωτήρα, μπορούμε «πρόσχαρα να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας», με πεποίθηση ότι η δύναμη και η αγάπη Του για μας θα μας βοηθήσουν.

Οι προσευχές μεταλήψεως επιβεβαιώνουν ότι ένας από τους κεντρικούς σκοπούς της μετάληψης όπως έχει εδραιωθεί από τον Κύριο Ιησού Χριστό είναι να «Τον

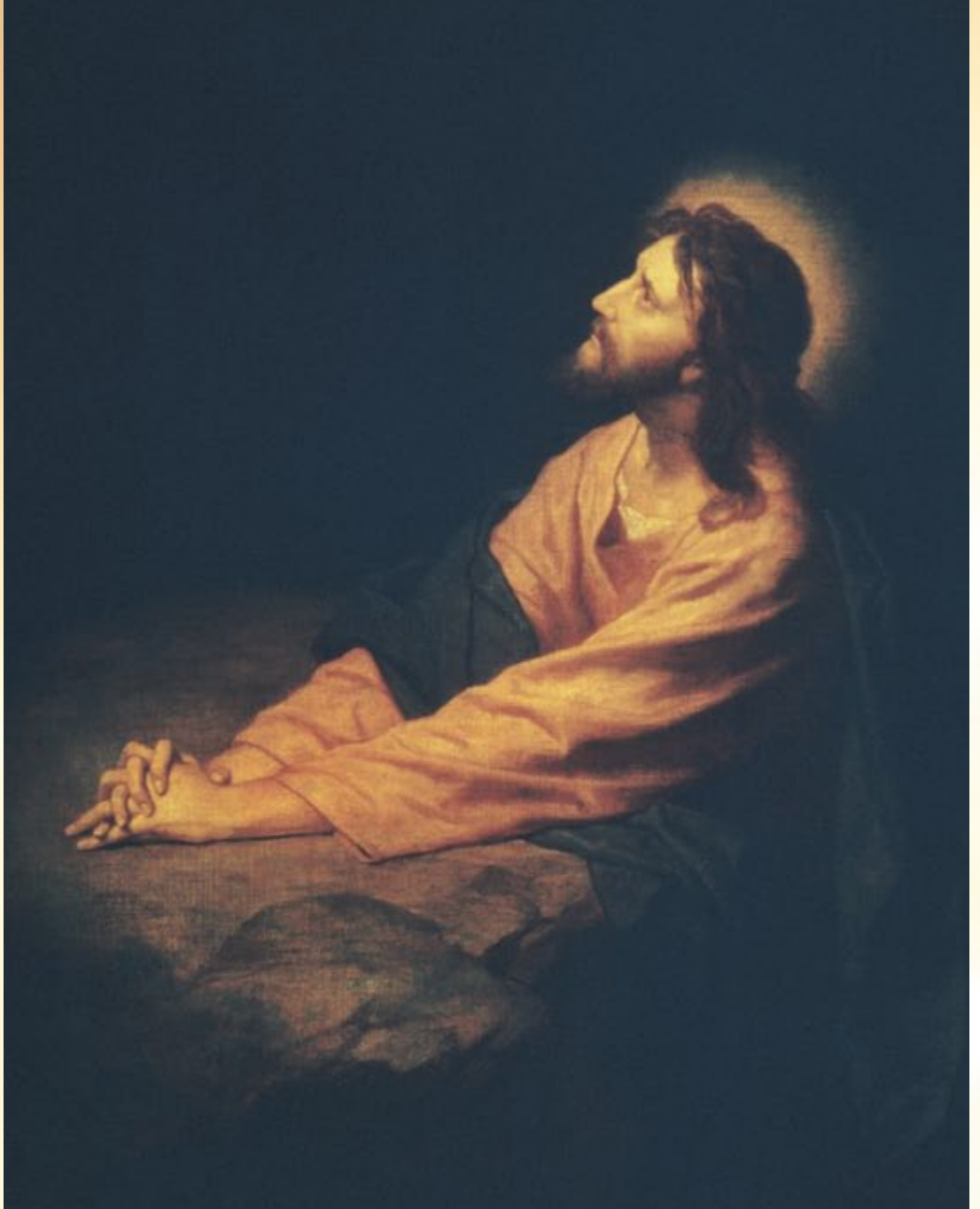
θυμ[όμαστε] πάντοτε» (Δ&Δ 20:77, 79). Το να θυμόμαστε τον Σωτήρα προφανώς συμπεριλαμβάνει να θυμόμαστε την εξιλέωσή Του, η οποία συμβολίζεται από το ψωμί και το νερό ως σύμβολα των βασάνων και του θανάτου Του. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε αυτό που έκανε για μας, γιατί χωρίς την εξιλέωση και την ανάστασή Του, η ζωή δεν θα είχε νόημα.

Με την εξιλέωση και την ανάσταση, όμως, η ζωή μας έχει αιώνιες, θεϊκές πιθανότητες.

Θα ήθελα να αναπτύξω τρεις πτυχές του τι σημαίνει να «Τον θυμόμαστε πάντοτε»: Πρώτον, επιζητώντας και ακολου-

θώντας το θέλημά Του. Δεύτερον, αναγνωρίζοντας και αποδεχόμενοι την υποχρέωσή μας να λογοδοτήσουμε στον Χριστό για κάθε σκέψη, λόγο και πράξη μας. Και τρίτον, ζώντας με πίστη και χωρίς φόβο, ώστε να μπορούμε πάντα να στεφόμεστε στον Σωτήρα για τη βοήθεια που χρειαζόμαστε.

Εσείς και εγώ μπορούμε να βάλουμε τον Χριστό στο επίκεντρο της ζωής μας και να γίνουμε ένα με Εκείνον όπως Εκείνος είναι ένα με τον Πατέρα. Μπορούμε να αρχίσουμε με το να αφαιρέσουμε τα πάντα από την ζωή μας και να τα ξαναπροσθέσουμε με σειρά προτεραιότητας με τον Σωτήρα στο κέντρο.

1. Επιζητώντας να γνωρίσουμε και να ακολουθήσουμε το θέλημα του Χριστού ακριβώς όπως Εκείνος επιζητούσε το θέλημα του Πατέρα.

Η ευλογία μεταλήψεως για το ψωμί μάς δεσμεύει να είμαστε πρόθυμοι να πάρουμε επάνω μας το όνομα του Υιού «και να τον θυμίζομαστε] πάντοτε και να τηρού[με] τις εντολές του τις οποίες [μας] έχει δώσει» (Δ&Δ 20:77). Θα ήταν επίσης κατάλληλο να διαβάζαμε αυτή τη διαθήκη ως: «να Τον θυμίζομαστε] πάντοτε για να τηρού[με] τις εντολές Του». Έτσι Εκείνος θυμόταν πάντα τον Πατέρα. Όπως είπε: «Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου. Καθώς

ακούω, κρίνω· και η δική μου κρίση είναι δίκαιη· επειδή, δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα, που με απέστειλε» (Κατά Ιωάννην 5:30).

Ο Ιησούς επέτυχε τέλεια ενότητα με τον Πατέρα, με το να υποταχθεί, σώμα και πνεύμα, στο θέλημα του Πατέρα. Αναφερόμενος στον Πατέρα Του, ο Ιησούς είπε: «Εγώ κάνω πάντοτε τα αρεστά σ' αυτόν» (Κατά Ιωάννην 8:29). Επειδή ήταν το θέλημα του Πατέρα, ο Ιησούς υποτάχθηκε ακόμα και στον θάνατο, «το θέλημα του Υιού θα καταπιωθεί στο θέλημα του Πατέρα» (Μωσία 15:7). Το επίκεντρο της προσοχής του στον Πατέρα είναι ένας από τους κύριους λόγους

που η διακονία του Ιησού είχε τέτοια διαύγεια και δύναμη.

Κατά τον ίδιο τρόπο, εσείς και εγώ μπορούμε να βάλουμε τον Χριστό στο επίκεντρο της ζωής μας και να γίνουμε ένα με Εκείνον όπως Εκείνος είναι ένα με τον Πατέρα (βλέπε Κατά Ιωάννην 17:20–23). Μπορούμε να αρχίσουμε με το να αφαιρέσουμε τα πάντα από την ζωή μας και να τα ξαναπροσθέσουμε με σειρά προτεραιότητας με τον Σωτήρα στο κέντρο. Πρέπει πρώτα να βάζουμε στη θέση τους τα πράγματα που κάνουν δυνατόν να Τον θυμόμαστε πάντοτε—συχνή προσευχή και μελέτη των γραφών, βαθυστόχαστη μελέτη διδασκαλιών των αποστόλων, εβδομαδιαία προετοιμασία για να μεταλάβουμε αξία κυριακάτικη λατρεία και να καταγράφουμε και να θυμόμαστε αυτά που το Πνεύμα και η εμπειρία μας διδάσκουν για την ιδιότητα του μαθητού.

Αλλα πράγματα μπορεί να έλθουν στο μυαλό σας ειδικά ταιριασμένα σε εσάς αυτή τη στιγμή στην ζωή σας. Αφού αφιερώσουμε επαρκή χρόνο και μέσα για αυτά τα ζητήματα στο να επικεντρώνουμε την ζωή μας στον Χριστό, μπορούμε να αρχίσουμε να προσθέτουμε άλλες ευθύνες και πράγματα αξίας, όπως η εκπαίδευση και οι οικογενειακές υποχρεώσεις. Με αυτόν τον τρόπο τα ζωτικής σημασίας πράγματα δεν θα αποβληθούν από την ζωή μας χάρη στα απλώς καλά και τα πράγματα λιγότερης αξίας θα έχουν χαμηλότερη προτεραιότητα ή θα εξαφανιστούν τελείως.

Αναγνωρίζω ότι ευθυγραμμίζοντας το θέλημά μας με εκείνο του Ιησού Χριστού, όπως Εκείνος ευθυγράμμισε το δικό Του με το θέλημα του Πατέρα, είναι κάτι που δεν επιτυγχάνεται εύκολα. Ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ (1801–1877) μίλησε κατανοώντας την δυσκολία μας, όταν είπε:

«Υστερα από όλα όσα έχουν ειπωθεί και γίνει, αφού έχει καθοδηγήσει τον λαό του τόσο, δεν αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχει μια έλλειψη πεποίθησης προς τον Θεό μας; Μπορείτε να το αντιληφθείτε; Ίσως ρωτήσετε: 'Αδελφέ] Μπρίγκαμ, το αντιλαμβάνεσαι εσύ;' Ναι, μπορώ να δω ότι μου λείπει πεποίθηση, μέχρι κάποιου σημείου, σε εκείνον τον οποίο εμπιστεύομαι.—Γιατί; Επειδή δεν έχω την

δύναμη, ως επακόλουθο αυτού που η πτώση επέφερε επάνω μου ...

»... Κάτι εγείρεται μέσα μου, ενίοτε[,] που αξιολογώ θέτει μια διαχωριστική γραμμή μεταξύ του οφέλους μου και του οφέλους του Πατέρα στους Ουρανοίς, κάτι που κάνει τα οφέλη μου και το όφελος του Πατέρα μου στους Ουρανοίς όχι ακριβώς ένα.

»Ξέρω ότι πρέπει να αισθανόμαστε και να κατανοούμε, όσο το δυνατόν, όσο μας επιτρέπει η εκπεσούσα φύση μας, όσο μπορούμε να αποκτήσουμε πίστη και γνώση για να καταλάβουμε, ότι το όφελος του Θεού τον οποίο υπηρετούμε είναι το δικό μας όφελος, και ότι δεν έχουμε κανένα άλλο, ούτε τώρα ούτε στην αιωνιότητα».¹

Αν και δεν είναι εύκολο, μπορούμε με συνέπεια να βαδίζουμε εμπρός με πίστη στον Κύριο. Μπορώ να επιμαρτυρήσω ότι με τον καιρό η επιθυμία και η ικανότητά μας να Τον θυμόμαστε πάντοτε και να ακολουθούμε πάντα τον Σωτήρα θα μεγαλώσει. Θα πρέπει με υπομονή να εργαζόμαστε προς αυτό το τέλος και να προσευχόμαστε πάντοτε για την διάκριση και την θεϊκή βοήθεια που χρειαζόμαστε. Ο Νεφί συμβούλευσε: «Σας λέω ότι πρέπει να προσεύχεστε πάντα, χωρίς να κουράζεστε, ώστε να μην εκτελείτε τίποτα προς τον Κύριο χωρίς να προσευχηθείτε πρώτα στον Πατέρα στο όνομα του Χριστού, για να καθαριάσει την επιτέλεση του έργου σας για σας, ώστε η επιτέλεση του έργου σας να είναι προς όφελος της ψυχής σας» (Νεφί Β΄ 32:9).

Ήμουν μάρτυρας ενός απλού παραδείγματος αυτού του είδους προσευχής, όταν ο Πρεσβύτερος Ντάλιν Όουκς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και εγώ επιφορτιστήκαμε να κάνουμε μια συνέντευξη με τηλεδιάσκεψη σε ένα ζευγάρι που βρισκόταν σε άλλη χώρα. Λίγο πριν μπούμε στο στούντιο, επανεξέτασα και πάλι τις πληροφορίες που είχαμε συλλέξει για το ζευγάρι και αισθανόμουν προετοιμασμένος για την συνέντευξη. Λίγα λεπτά πριν τον καθορισμένο χρόνο, είδα τον Πρεσβύτερο Όουκς να κάθεται μόνος του με το κεφάλι σκυμμένο. Σε μια στιγμή σήκωσε το κεφάλι του και είπε: «Μόλις τελείωσα την προσευχή μου ως προετοιμασία για αυτή την συνέντευξη. Θα χρειαζοίμαστε το χάρισμα της διάκρισης. Δεν

Με ό,τι κι αν «ξεφεύγουμε» σε αυτήν την ζωή ή κατορθώνουμε να κρύψουμε από άλλα άτομα, πρέπει ακόμα να αντιμετωπίσουμε, όταν η αναπόφευκτη μέρα έλθει που θα υψωθούμε εμπρός στον Ιησού Χριστό, τον Θεό αγνής και τέλειας δικαιοσύνης.

είχε αμελήσει την πιο σημαντική προετοιμασία, μια προσευχή για να καθαγιάσει το έργο μας για το καλό μας και την δόξα του Κυρίου.

2. Προετοιμασία να λογοδοτήσουμε στον Χριστό για κάθε σκέψη, λόγο και πράξη.

Οι γραφές το καθιστούν σαφές ότι θα υπάρξει η μεγάλη μέρα κρίσης, όταν ο Κύριος θα σταθεί να κρίνει τα έθνη (βλέπε Νεφί Γ' 27:16) και τότε κάθε γόνατο θα κλίνει και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι Εκείνος είναι ο Χριστός (βλέπε Προς Ρωμαίους 14:11, Μωσία 27:31, Δ&Δ 76:110). Η ατομική φύση και η έκταση της κρίσης αυτής περιγράφονται από τον Άλμα στο Βιβλίο του Μόρμον:

«Γιατί τα λόγια μας θα μας καταδικάσουν, μάλιστα, όλα τα έργα μας θα μας καταδικάσουν, δε θα βρεθούμε ακηλιδωτοι, και οι σκέψεις μας κι αυτές θα μας καταδικάσουν. Και σε αυτήν την τρομερή κατάσταση δε θα τολμάμε να κοιτάξουμε ψηλά

προς το Θεό μας, και πολύ θα επιθυμούσαμε να μπορούσαμε να προστάξουμε τις πέτρες και τα βουνά, να πέσουν επάνω μας, να μας κρύψουν από την παρουσία του.

Όμως αυτό δε γίνεται. Πρέπει να έλθουμε και να σταθούμε εμπρός του, στη δόξα του και στη δύναμή του, και στην ισχύ του, στη μεγαλοσύνη του και στην κυριαρχία του, και να αναγνωρίσουμε προς παντοτινή ντροπή μας ότι όλες οι κρίσεις του είναι δίκαιες, ότι είναι δίκαιος σε όλα του τα έργα, και ότι είναι πολυεσπλαχνος προς όλα τα τέκνα των ανθρώπων, και ότι έχει κάθε δύναμη να σώσει κάθε άνθρωπο που πιστεύει στο όνομά του και παράγει καρπό αρμόζοντα στην μετάνοια» (Άλμα 12:14–15).

Όταν ο Σωτήρας όρισε το ευαγγέλιό Του, αυτή η κρίση ήταν στο επίκεντρο. Είπε:

«Ιδέστε, σας έδωσα το ευαγγέλιό μου, και τούτο είναι το ευαγγέλιο που σας έδωσα—ότι ήλθα στον κόσμο για να κάνω το θέλημα του Πατέρα μου, επειδή ο Πατέρας μου με έστειλε.

»Και ο Πατέρας μου με έστειλε για να μπορέσω να υψωθώ επάνω στο σταυρό. Και ύστερα, μετά την ύψωσή μου επάνω στο σταυρό, να μπορέσω να τραβήξω όλους τους ανθρώπους προς εμένα, ώστε όπως εγώ υψώθηκα από ανθρώπους έτσι ακριβώς να υψωθούν οι άνθρωποι από τον Πατέρα, για να σταθούν εμπρός μου, ώστε να κριθούν για τα έργα τους, είτε είναι αγαθά είτε είναι πονηρά—

»Και γι' αυτόν τον λόγο υψώθηκα. Έτσι λοιπόν, σύμφωνα με τη δύναμη του Πατέρα θα τραβήξω όλους τους ανθρώπους προς εμένα, ώστε να κριθούν ανάλογα με τα έργα τους» (Νεφί Γ΄ 27:13–15).

Το να «υψωθεί» επάνω στο σταυρό» είναι, βέβαια, μια συμβολική αναφορά στην εξιλέωση του Ιησού Χριστού με την οποία ικανοποίησε τις απαιτήσεις που η δικαιοσύνη μπορεί να έχει επάνω μας. Με άλλα λόγια, μέσω των βασάνων και του θανάτου Του, στη Γεθσημανή και τον Γολγοθά, πλήρωσε όλα όσα θα μπορούσε να απαιτήσει η δικαιοσύνη από εμάς για τις αμαρτίες μας. Επομένως, στέκει στην θέση της δικαιοσύνης και είναι η προσωποποίηση της δικαιοσύνης. Όπως ακριβώς ο Θεός είναι αγάπη, ο Θεός είναι επίσης δικαιοσύνη. Τα χρέη και οι υποχρεώσεις μας τώρα τρέχουν στον Ιησού Χριστό. Επομένως, Εκείνος, έχει το δικαίωμα να μας κρίνει.

Αυτή η κρίση, δηλώνει, βασίζεται στα έργα μας. Τα ειδικά «καλά έργα» του ευαγγελίου Του είναι ότι προσφέρει το χάρισμα της συγχώρησης με όρο την μετάνοιά μας. Επομένως, αν τα έργα μας συμπεριλαμβάνουν έργα μετάνοιας, συγχωρεί τις αμαρτίες και τα σφάλματά μας. Αν απορρίψουμε το χάρισμα της συγχώρησης, αρνούμενοι να μετανοήσουμε, τότε οι ποινές της δικαιοσύνης που Εκείνος αντιπροσωπεύει, επιβάλλονται. Είπε: «Γιατί ιδές, εγώ ο Θεός, υπέφερα όλα αυτά για όλους, ώστε να μην υποφέρουν αν μετανοήσουν. Όμως αν δε μετανοήσουν πρέπει να υποφέρουν όπως και εγώ» (Δ&Δ 19:16–17).

Πάντα να Τον θυμόμαστε, επομένως, σημαίνει ότι πάντα θυμόμαστε ότι τίποτα δεν κρύβεται από Εκείνον. Δεν υπάρχει μέρος της ζωής μας, είτε πράξη, λόγος είτε ακόμα και σκέψη που να μπορεί να παρακρατηθεί από την γνώση του Πατέρα και του Υιού. Κανένα σκονάκι σε εξέταση, κανένα κίνητρο για κλοπή, καμία φαντασίωση ερωτική ή ικανοποίηση, και κανένα ψέμα δεν χάνεται, δεν παραβλέπεται, δεν κρύβεται ούτε ξεχνιέται. Με ό, τι κι αν «ξεφεύγουμε» σε αυτήν την ζωή ή κατορθώνουμε να κρύψουμε από άλλα άτομα, πρέπει ακόμα να αντιμετωπίσουμε όταν η αναπόφευκτη μέρα έλθει που θα υψωθούμε εμπρός στον Ιησού Χριστό, τον Θεό αγνής και τέλειαις δικαιοσύνης.

Αυτή η πραγματικότητα έχει βοηθήσει να παρακινηθώ σε διάφορες στιγμές είτε προς μετάνοια είτε να αποφύγω

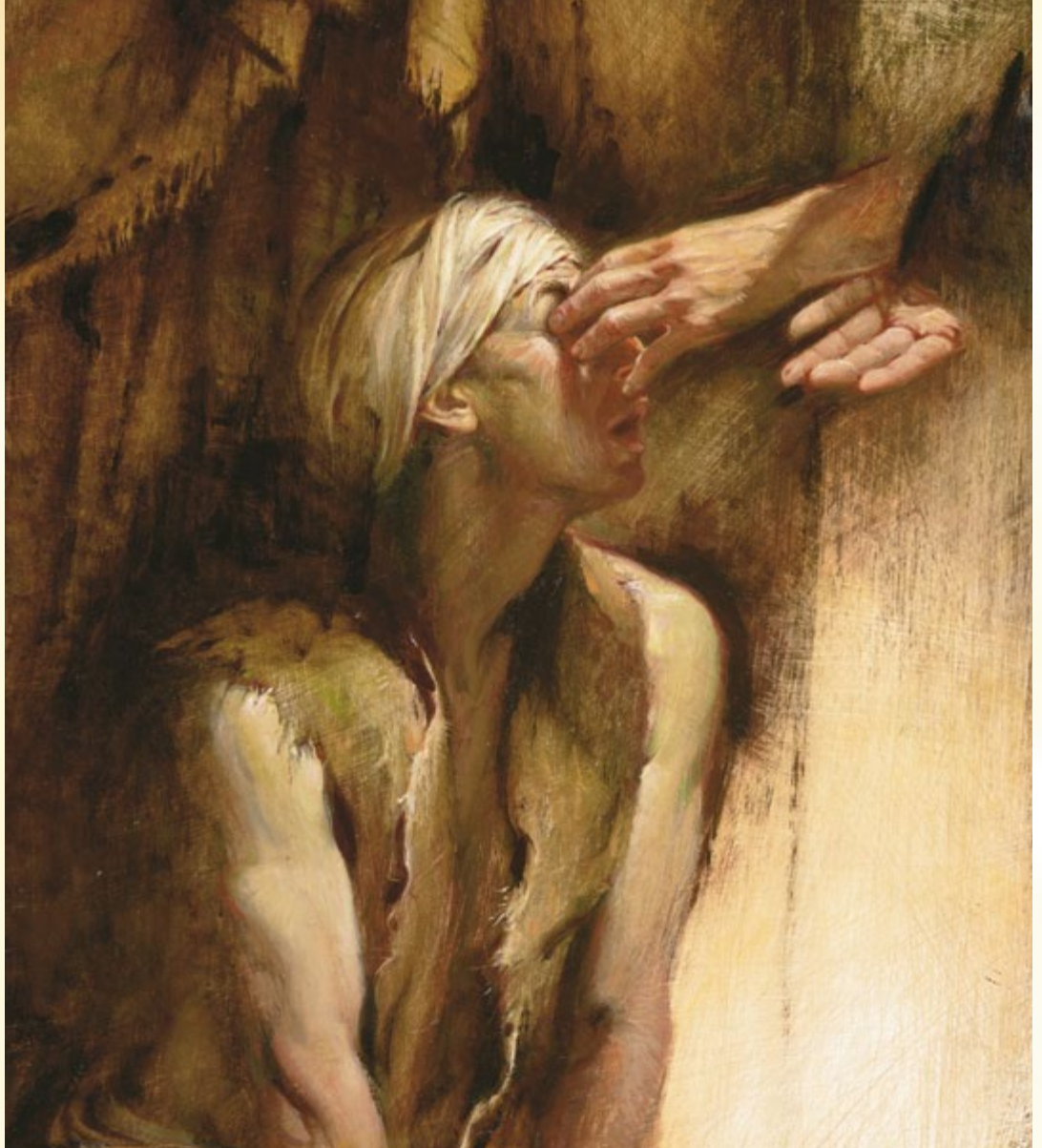
την αμαρτία. Σε μια περίπτωση σχετικά με μια πώληση σπιτιού, υπήρξε ένα σφάλμα στα έγγραφα και βρέθηκα σε θέση να μπορώ νομικά να πάρω περισσότερα χρήματα από τον αγοραστή. Ο μεσίτης μου με ρώτησε αν ήθελα να κρατήσω τα χρήματα, αφού είχα το δικαίωμα να το κάνω. Σκέφτηκα όταν θα συναντούσα τον Κύριο, την προσωποποίηση της δικαιοσύνης, να κάνω προσπάθειες να εξηγήσω ότι είχα το νομικό δικαίωμα να εκμεταλλευτώ τον αγοραστή και το σφάλμα του. Δεν μπορούσα να δω τον εαυτό μου να είναι πολύ πειστικός, ειδικά αφού πιθανότατα θα ζητούσα ευσπλαχνία για τον εαυτό μου ταυτόχρονα. Ήξερα ότι δεν θα μπορούσα να το αντέξω να είμαι τόσο άτιμος, ώστε να κρατήσω τα χρήματα. Απάντησα στον μεσίτη ότι θα ακολουθούσαμε την συμφωνία όπως αρχικά την είχαμε καταλάβει. Είναι πιο πολύτιμο για μένα από κάθε χρηματικό ποσό το να ξέρω ότι δεν έχω τίποτα για το οποίο να μετανοήσω από αυτή τη συναλλαγή.

Όταν ήμουν νέος, ήμουν αμελής κατά έναν τρόπο που προκάλεσε ένα μικρό τραύμα σε έναν από τους αδελφούς μου. Δεν πήρα την ευθύνη της ανοησίας μου τότε και κανείς ποτέ δεν ήξερε τον ρόλο μου στο ζήτημα. Χρόνια αργότερα, προσευχόμενοι ώστε ο Θεός να μου αποκαλύψει οτιδήποτε στην ζωή μου που να χρειαζόταν διόρθωση, ώστε να γίνω αποδεκτός ενώπιόν Του και αυτό το περιστατικό ήλθε στο μυαλό μου. Το είχα ξεχάσει, αλλά το Πνεύμα μου ψιθύρισε ότι αυτή ήταν μια άλυτη παράβαση που έπρεπε να ομολογήσω. Τηλεφώνησα στον αδελφό μου, απολογήθηκα και ζήτησα την συγχώρησή του, που αμέσως και γενναιόδωρα μου έδωσε. Η αμηχανία και η μεταμέλειά μου μπορούσαν να ήταν μικρότερες, αν είχα ζητήσει συγγνώμη όταν το περιστατικό είχε γίνει.

Ήταν ενδιαφέρον και σημαντικό για μένα το γεγονός ότι ο Κύριος δεν είχε ξεχάσει εκείνο το συμβάν του μακρινού παρελθόντος, ακόμα κι αν εγώ το είχα κάνει. Οι αμαρτίες δεν αυτοσυγχωρούνται ούτε απλώς ξεχνιούνται. Οι αμαρτίες δεν «σπρώχνονται κάτω από το χαλί» στην αιώνια οικονομία των πραγμάτων. Πρέπει να διεκπεραιώνονται και το θαυμάσιο πράγμα είναι ότι χάρη στην εξιλεωτική χάρη του Σωτήρα, μπορούν να διεκπεραιωθούν με τρόπο πιο χαρούμενο και λιγότερο οδυνηρό από το να ικανοποιήσουμε την δικαιοσύνη απευθείας μόνοι μας.

Επίσης θα πρέπει να πάρουμε θάρρος, όταν σκεφτόμαστε την κρίση στην οποία τίποτα δεν παραβλέπεται, επειδή αυτό επίσης σημαίνει ότι καμία πράξη υπακοής, καμία καλοσύνη και καμία καλή πράξη όσο μικρή κι αν είναι δεν ξεχνιέται και καμία ευλογία που της αντιστοιχεί δεν παρακρατείται.

Ξέρουμε ότι οι δυσκολίες, οι απογοητεύσεις και οι λύπες θα έλθουν στον καθένα μας με διάφορους τρόπους, αλλά επίσης ξέρουμε ότι στο τέλος, χάρη στον θεϊκό μας Συνήγορο, όλα θα εργαστούν μαζί για το καλό μας.

3. Μην φοβάστε και στραφείτε στον Σωτήρα για βοήθεια.

Στις αρχικές μέρες της αποκατάστασης, ο Ιησούς συμβούλεψε και παρηγόρησε τον Τζόζεφ Σμιθ και τον Όλιβερ Κάουντερου, οι οποίοι εργάζονταν στην μετάφραση του Βιβλίου του Μόρμον και που σύντομα θα τους απονεμόταν η ιεροσύνη. Ο Τζόζεφ ήταν 23 ετών τότε, και ο Όλιβερ 22. Η καταδίωξη και άλλα εμπόδια ήταν συχνά αν όχι συνεχόμενα. Υπό αυτές τις συνθήκες, τον Απρίλιο του 1829 ο Κύριος είπε αυτά τα λόγια σε αυτούς:

«Μη φοβάσαι, μικρό ποίμνιο. Κάνε το καλό. Ας συμμαχήσουν εναντίον σας η γη και η κόλαση· αν είστε οικοδομημένοι επάνω στο βράχο μου, δεν μπορούν να υπερικήσουν.

»Ιδέστε, δε σας καταδικάζω. Πηγαίνετε στους δρόμους σας και από τώρα και στο

εξής μην αμαρτανείτε πια. Να εκτελείτε με σωφροσύνη το έργο το οποίο σας πρόσταξα να κάνετε.

»Να αποβλέπετε προς εμένα σε κάθε σκέψη. Μην αμφιβάλετε, μη φοβάστε.

»Ιδέστε τις πληγές που τρύπησαν το πλευρό μου, και επίσης τα αποτυπώματα των καρφιών στα χέρια και στα πόδια μου. Να είστε γεμάτοι πίστη, να τηρείτε τις εντολές μου και θα κληρονομήσετε τη βασιλεία των ουρανών. Αμήν» (Δ&Δ 6:34–37).

Το να στραφούμε προς τον Κύριο με κάθε σκέψη είναι, βέβαια, άλλος τρόπος να λέμε «να Τον θυμόμαστε πάντοτε». Καθώς το κάνουμε, δεν πρέπει να αμφιβάλλουμε ούτε να φοβόμαστε. Ο Σωτήρας υπενθύμισε στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ όπως μας υπενθυμίζει κι εμάς ότι μέσω της εξιλέωσής Του μας έχει δώσει όλη την δύναμη στον ουρανό και την γη (βλέπε Κατά Ματθαίον 28:18) και έχει

την ικανότητα και το θέλημα να μας προστατεύει και να φροντίζει τις ανάγκες μας. Μόνο πρέπει να είμαστε πιστοί και μπορούμε να στηριζόμαστε αναμφίβολα επάνω Του.

Πριν από την παρηγορητική αποκάλυψη στον Τζόζεφ και τον Όλιβερ, ο Προφήτης υπέμενε μία οδυνηρή, επώδυνη εμπειρία που τον δίδαξε να στρέφεται στον Σωτήρα και να μην φοβάται την γνώμη, την πίεση και τις απειλές των ανθρώπων.

Τον Ιούνιο του 1828 ο Τζόζεφ επέτρεψε στον Μάρτιν Χάρρις να πάρει τις πρώτες 116 σελίδες του χειρόγραφου του Βιβλίου του Μόρμον από το Χάρμον της Πενσυλβανίας, για να το δείξει σε μέλη της οικογένειάς του στην Παλμύρα της Νέας Υόρκης. Αφού ο Μάρτιν δεν επέστρεψε όπως είχε υποσχεθεί, ο ανήσυχος Τζόζεφ ταξίδεψε με άμαξα στο σπίτι των γονέων του στο Μάντσεστερ της Νέας Υόρκης. Ο Προφήτης αμέσως μετακάλεσε τον Μάρτιν. Όταν ο Μάρτιν έφτασε, ομολόγησε ότι δεν είχε το χειρόγραφο ούτε ήξερε που ήταν.

Ο Τζόζεφ αναφώνησε: «Ω! Θεέ μου, Θεέ μου ... Όλα έχουν χαθεί, έχουν χαθεί. Τι να κάνω; Αμάρτησα. Εγώ έβαλα σε πειρασμό την οργή του Θεού με το να του ζητήσω αυτό που δεν είχα δικαίωμα να ζητήσω ... Ποιας επίπληξης δεν είμαι άξιος από τον άγγελο του Υψίστου;»

Την επόμενη ημέρα ο Προφήτης επέστρεψε στο Χάρμον. Όταν έφτασε, είπε: «Άρχισα να ταπεινώνω τον εαυτό μου σε ισχυρή προσευχή εμπρός τον Κύριο... ότι αν είναι δυνατόν να λάβω ευσπλαχνία από τα χέρια του και να συγχωρηθώ για όλα όσα έκανα που ήταν εναντίον στο θέλημά του».²

Αφού επέπληξε τον Τζόζεφ, επειδή φοβήθηκε τον άνθρωπο περισσότερο από τον Θεό, ο Κύριος του είπε:

«Εσύ είσαι ο Τζόζεφ, και έχεις κληθεί να εκτελέσεις το έργο του Κυρίου, όμως εξαιτίας της παράβασης, αν δεν είσαι ενήμερος θα καταρρεύσεις.

«Όμως θυμήσου, ο Θεός είναι πολυεσπλαχνος, επομένως να μετανοήσεις γι' αυτό που έκανες το οποίο είναι αντίθετο προς τις εντολές τις οποίες σου έδωσα, και είσαι ακόμη εκλεκτός, και καλείσαι πάλι στο έργο» (Δ&Δ 3:9–10).

«Για ένα διάστημα, ο Κύριος πήρε το Ούριμ και Θούμιμ και τις πλάκες από τον Τζόζεφ. Αλλά αυτά τα πράγματα σύντομα αποκαταστήθηκαν σε αυτόν. 'Ο άγγελος ήταν χαρούμενος όταν μου επέστρεψε το Ούριμ και Θούμιμ' θυμήθηκε ο Προφήτης, 'και είπε ότι ο Θεός ήταν ευχαριστημένος με την πίστη και την ταπεινοφροσύνη μου, και με αγαπούσε για την μετάνοια και την επιμέλειά μου στην προσευχή, στη οποία είχα τελέσει το έργο μου τόσο καλά... ώστε να αρχίσω πάλι το έργο μετάφρασης'. Καθώς ο Τζόζεφ προχωρούσε στο σπουδαίο έργο που είχε εμπρός του, είχε ενδυναμωθεί από γλυκά συναισθήματα

όταν έλαβε την συγχώρηση του Κυρίου και είχε μια ανανεωμένη αποφασιστικότητα να κάνει το θέλημά Του».³

Η αποφασιστικότητα του Προφήτη να βασιστεί στον Θεό και να μην φοβάται αυτό που οι άνθρωποι θα μπορούσαν να κάνουν έγινε σταθερή μετά από αυτή την εμπειρία. Η ζωή του κατόπιν ήταν ένα λαμπρό παράδειγμα αυτού που σημαίνει να θυμόμαστε τον Χριστό με το να βασιζόμαστε στην δύναμη και την ευσπλαχνία Του. Ο Τζόζεφ εξέφρασε την κατανόησή του κατά τη διάρκεια της δύσκολης και δοκιμαστικής περιόδου στην φυλακή του Λίμπερτυ στο Μισούρι, με αυτά τα λόγια:

«Γνωρίζετε, αδελφοί, ότι ένα πολύ μεγάλο πλοίο ωφελείται πάρα πολύ από ένα πάρα πολύ μικρό πηδάλιο σε στιγμή καταιγίδας, με το να διατηρείται σε πορεία σύμφωνα με τον άνεμο και τα κύματα.

«Έτσι λοιπόν, πολυαγαπημένοι μου αδελφοί, ας κάνουμε πρόσχαρα ό,τι περνάει από το χέρι μας. Και ύστερα είτε να σταθούμε ήρεμοι, με την υπέρτατη πεποίθηση, για να δούμε τη σωτηρία του Θεού, και ο βραχίονάς του να αποκαλυφθεί» (Δ&Δ 123:16–17).

Με λίγα λόγια, να «Τον θυμόμαστε πάντοτε» δεν σημαίνει να ζούμε την ζωή μας με φόβο. Ξέρουμε ότι οι δυσκολίες, οι απογοητεύσεις και οι λύπες θα έλθουν στον καθένα μας με διάφορους τρόπους, αλλά επίσης ξέρουμε ότι στο τέλος, χάρη στον θεικό μας Συνήγορο, όλα θα εργαστούν μαζί για το καλό μας (βλέπε Δ&Δ 90:24, 98:3). Είναι η πίστη που εκφράζεται τόσο απλά από τον Πρόεδρο Γκόρντον Χίνκλι (1910–2008) όταν θα έλεγε: «Όλα θα φτιάξουν».⁴ Όταν θυμόμαστε πάντοτε τον Σωτήρα, μπορούμε «πρόσχαρα να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας» με πεποίθηση ότι η δύναμη και η αγάπη Του για μας θα μας βοηθήσουν.

Είθε να Τον θυμόμαστε πάντοτε—«ώστε να [έχουμε] πάντοτε το Πνεύμα Του μαζί [μας]» (Δ&Δ 20:77). Δίνω μαρτυρία για την δύναμη της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού. Δίνω μαρτυρία για την πραγματικότητα του ζωντανού, ανεστημένου Κυρίου. Δίνω μαρτυρία για την απέραντη και προσωπική αγάπη του Πατέρα και του Υιού για τον καθένα μας και προσεύχομαι ώστε να ζήσουμε ενθυμούμενοι συνεχώς την αγάπη αυτή σε όλες τις εκφράσεις της. ■

Από μια ομιλία που δόθηκε στο Πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιανγκ-Αινταχο στις 27 Ιανουαρίου 2009. Για να ακούσετε την ομιλία στα αγγλικά, επισκεφτείτε το web.byui.edu/devotionalsandspeeches/default.aspx.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Brigham Young, "Discourse," *Deseret News*, Σεπτ. 10, 1856, 212.
2. Βλέπε *Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* (2007), 69, 71.
3. *Teachings: Joseph Smith*, 71.
4. Στο Τζέφρυ Χόλαντ, "President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands," *Liahona*, Ιούνιος 1995 ειδική έκδοση, 6.

Ρεβέκκα Σουέιν Ουίλιαμς: ΣΤΑΘΕΡΗ ΚΑΙ ΑΚΛΟΝΗΤΗ

Παρά την εχθρότητα της οικογένειάς της προς την Εκκλησία, αυτή η πρόσφατα νεοφώτιστη παρέμεινε πιστή και αφοσιωμένη στο έργο.

Υπό Τζάνις Λιν Τζόνσον

Τον Ιούνιο του 1834, μια νεαρή μητέρα η οποία αντιμετώπιζε τον κίνδυνο να την αποκληρώσει ο πατέρας της, έγραψε ένα θαρραλέο και συγκινητικό γράμμα, μιλώντας για την πεποίθησή της στην Αποκατάσταση. Αν και θα έπρεπε να γνώριζε ότι οι προοπτικές να αλλάξει γνώμη εκείνος ήταν ελάχιστες, η Ρεβέκκα Σουέιν Ουίλιαμς στάθηκε ακλόνητη παρά τις επικείμενες συνέπειες. Δήλωσε στον πατέρα της, Ισαάκ, ότι το Βιβλίο του Μόρμον και η Εκκλησία ήταν αληθινά, όπως ακριβώς τα περιέγραψε ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και πως είχε ακούσει τους Τρεις Μάρτυρες «να διακηρύσσουν σε δημόσια συγκέντρωση ότι είδαν έναν Άγιο Άγγελο να κατεβαίνει από τους ουρανούς και να [φέρει] τις πλάκες και να τις [ακουμπά] μπροστά τους».¹

Η μαρτυρία της Ρεβέκκας είναι συγκινητική, όχι μόνο για τη δύναμη που επιδεικνύει, αλλά και για την ακλόνητη μαρτυρία της και την αδάμαστη θέλησή της. Παρά την απόρριψη του πατέρα της και το

γεγονός ότι ο σύζυγός της, Φρέντερικ Ουίλιαμς, είχε αποξενωθεί από την Εκκλησία για ένα διάστημα, η Ρεβέκκα δεν επέτρεψε ποτέ να ταλαντευτεί η πίστη της. Ακούραστη και αδάμαστη, η Ρεβέκκα στέκει ως παράδειγμα για εμάς σήμερα, για το πώς μπορούμε να παραμείνουμε σταθεροί και ακλόνητοι εμπρός στις μεγαλύτερες δυσκολίες της ζωής, ακόμα κι όταν τα πλησιέστερα προς εμάς άτομα μπορεί να απορρίψουν την πίστη μας και να μας αποκηρύξουν.

Μεταστροφή στην Εκκλησία

Γεννημένη στην Πενσυλβάνια των Η.Π.Α., το 1798, η Ρεβέκκα Σουέιν ήταν η μικρότερη από τα 10 παιδιά.² Όταν ήταν περίπου εννέα ετών, η οικογένειά της μετακόμισε στο Νιαγκάρα, κοντά στα σύνορα Ηνωμένων Πολιτειών–και Καναδά. Βρίσκονταν αρκετά κοντά στο Φορτ Νιάγκρα, ώστε μπορούσαν να ακούσουν τα πυρά των όπλων όταν το οχυρό δέχτηκε επίθεση κατά τον πόλεμο του 1812. Από μικρό κορίτσι, η Ρεβέκκα έδειξε πόσο άφοβη

ήταν. Μια φορά, ενώ διέσχιζε κάποιο δάσος, ήρθε πρόσωπο με πρόσωπο με μια αρκούδα. Άνοιξε και έκλεισε αρκετές φορές μπροστά στο πρόσωπο της αρκούδας μια ομπρέλα που κρατούσε στο χέρι κι αυτή έφυγε τρέχοντας.³

Όταν η Ρεβέκκα ήταν 17 ετών, διέσχισε τη Λίμνη Οντάριο για να επισκεφθεί την αδελφή της στο Ντιτρόιτ. Στο ταξίδι γνώρισε τον ψηλό, με τα σκούρα μάτια, καπετάνιο του πλοίου, Φρέντερικ Γκρέιντζερ Ουίλιαμς. Οι συχνές επισκέψεις τους, μετέτρεψαν γρήγορα τη στοργή σε αγάπη και παντρεύτηκαν στα τέλη του 1815. Οι Ουίλιαμ μετακόμισαν σε διάφορα σημεία στη μεγάλη Western Reserve του Οχάιο, προτού εγκατασταθούν τελικά στο Κίρτλαντ το 1828 περίπου. Ο σύζυγός της άρχισε να ασκεί την ιατρική και έγινε αρκετά γνωστός για τις ικανότητές του και η Ρεβέκκα έμαθε να τον βοηθά στις διάφορες διαδικασίες. Έκαναν τέσσερα παιδιά.

Το φθινόπωρο του 1830, έφθασαν

στο Κίρτλαντ οι πρώτοι Μορμόνοι ιεραπόστολοι. Η Ρεβέκκα τούς άκουσε με ενδιαφέρον και παρευρέθηκε σε όλες τις συγκεντρώσεις των ιεραποστόλων. Έφερε, μάλιστα, και τα παιδιά της. Ο Φρέντερικ παρευρισκόταν όσο συχνά του επέτρεπαν οι υποχρεώσεις του ως γιατρός. Μαζί και οι δύο μελετούσαν, συζητούσαν και μάθαιναν, όμως ο Φρέντερικ ήταν λιγότερο βέβαιος για τη δέσμευσή του. Στο αναμεταξύ η Ρεβέκκα είχε πεισθεί για την αλήθεια του ευαγγελίου.

Ένας βιογράφος της οικογένειας περιέγραψε αργότερα τη Ρεβέκκα ως μια Εύα στον Κήπο της Εδέμ: ήταν «η πρώτη που είδε την αναγκαιότητα να προχωρήσει ως πλήρες μέλος στη διαθήκη του ευαγγελίου.⁴ Βαπτίστηκε τον Οκτώβριο του 1830.

Ο Φρέντερικ παρέμενε αβέβαιος. Μερικές φορές ήθελε να μη συμμετέχει στην Εκκλησία, όμως τελικά δεν μπορούσε διότι αισθανόταν να τον τραβά πίσω εκείνο το ιερό, νέο βιβλίο γραφών: Το Βιβλίο του Μόρμον. Καθώς το Πνεύμα λειτουργούσε μέσα του, αναγνώρισε την αλήθεια του ευαγγελίου και ακολούθησε το παράδειγμα της Ρεβέκκας και βαπτίστηκε.

Αφιερωμένη υπηρετηση

Καθώς η Εκκλησία έγινε γρήγορα το επίκεντρο της ζωής του Φρέντερικ και της Ρεβέκκας, ο αντίκτυπος στην οικογένειά τους ήταν άμεσος. Ο Φρέντερικ χειροτονήθηκε πρεσβύτερος αμέσως μετά το βάπτισμα και την επικύρωσή του. Την επομένη ακριβώς, αποδέχθηκε με ενθουσιασμό μια ανάθεση να φύγει σε λίγες εβδομάδες για να υπηρετήσει μια ιεραποστολή με τον Όλιβερ Κάουντερυ. Ανέμεναν ότι η ιεραποστολή θα διαρκούσε τρεις εβδομάδες. Στην πραγματικότητα έγινε ένα 10μηνο ταξίδι στον Μισούρι. Η μακρά απουσία του από το σπίτι ήταν η πρώτη από πολλές περιόδους σαν κι αυτήν για τη Ρεβέκκα. Εξαιτίας των ιεραποστολικών προσπαθειών του Φρέντερικ και της κλήσης του

στην Πρώτη Προεδρία, απουσίαζε συχνά. Η Ρεβέκκα, όπως πολλές από τις πρώτες γυναίκες Μορμόνες, περνούσε πολλούς μήνες φροντίζοντας το σπιτικό της και μεγαλώνοντας τα παιδιά της χωρίς τη βοήθεια του συζύγου της.

Παρά το έργο της σε όλα αυτά, η Ρεβέκκα παρέμενε πιστή και υπηρέτούσε πρόθυμα. Ο Προφήτης Τζόζεφ Σμιθ και η οικογένειά του φιλοξενήθηκαν για ένα διάστημα στο σπίτι των Ουίλιαμ, όταν οι Σμιθ μετακόμισαν για πρώτη φορά στο Κίρτλαντ. Η Ρεβέκκα αποδείχθηκε αφοσιωμένη στον Προφήτη και την οικογένειά του, φροντίζοντάς τους σε δύσκολες εποχές. Μια φορά ήρθε κάποιος όχλος και περικύκλωσε το σπίτι αναζητώντας τον Τζόζεφ. Η Ρεβέκκα μεταμφίεσε τον Τζόζεφ με το σκουφάκι και το μανδύα της. Ο Τζόζεφ κατάφερε να διαφύγει με ασφάλεια από το σπίτι και μέσα από το πλήθος.

Τον Μάρτιο του 1832, η Ρεβέκκα αποδείχθηκε ξανά ανεκτίμητη βοηθός για τον Προφήτη όταν ένας όχλος όρμησε στο αγρόκτημα του Τζων Τζόνσον στο Χάιραμ του Οχάιο και επιτέθηκε βίαια στον Τζόζεφ Σμιθ και τον Σίδνεϋ Ρίνγκτον. Αφού ξυλοκόπησαν τον Σίδνεϋ και τον άφησαν αναίσθητο και προσπάθησαν να ποτίσουν δηλητήριο τον Τζόζεφ, ο όχλος άλειψε με πίσσα και πούπουλα τον Προφήτη. Όταν η Έμμα Σμιθ είδε το σύζυγό της, νόμισε ότι η πίσσα ήταν αίμα και λιποθύμησε.⁵ Η Ρεβέκκα και ο Φρέντερικ πέρασαν εκείνη τη νύχτα καθαρίζοντας την πίσσα από το αιμόφυρτο και γδαρμένο σώμα του Τζόζεφ και φροντίζοντας τα παιδιά των Σμιθ. Η βοήθειά τους ήταν πολύτιμη καθώς ο Τζόζεφ βρήκε τη δύναμη να κηρύξει το επόμενο πρωί.

Διαδίδοντας το ευαγγέλιο με πεποίθηση

Παντοτινή ελπίδα της Ρεβέκκας ήταν να αποδεχθεί η οικογένειά της, κυρίως ο πατέρας της, το αποκατεστημένο ευαγγέλιο και να λάβουν

τις όλο χαρά ευλογίες της πίστης. Όπως ο Λεχί, είχε κι εκείνη γευθεί την αγάπη του Θεού και ήθελε να την μοιραστεί με τους πιο κοντινούς της ανθρώπους (βλέπε Νεφί Α΄ 8:12). Με αυτό κατά νου, η Ρεβέκκα έγραψε με ανυπομονησία στην οικογένειά της για τη μεταστροφή και τη μαρτυρία της και τη μεγάλη χαρά που ένιωθε ως μέλος της Εκκλησίας.

Όμως, η μεταστροφή της Ρεβέκκας εξόργισε τον πατέρα της. Στη λακωνική απάντησή του, απαίτησε να φύγει από την Εκκλησία. Αλλά η Ρεβέκκα δεν κλονίστηκε. Απάντησε, όπως περιγράφει ένας ιστορικός της οικογένειας, ότι «ήταν περισσότερο από ποτέ ακλόνητη η πεποίθησή της για την αλήθεια των διδασχών των Μορμόνων» και συμπεριέλαβε τη δική της ισχυρή μαρτυρία.⁶ Προς μεγάλη λύπη της, αυτό το γράμμα δεν έφερε τα αποτελέσματα που ήλπιζε. Ο πατέρας της απείλησε να την αποκηρύξει από παιδί του και ορκίστηκε να διακόψει κάθε επικοινωνία μαζί της, αν δεν έφευγε από την Εκκλησία.

Παρ' όλα αυτά, η Ρεβέκκα δεν υποχώρησε και εξακολούθησε τις προσπάθειές της για τη διάδοση του ευαγγελίου. Το 1834 έγραψε ένα άλλο γράμμα—το μοναδικό που διεσώθη—στον πατέρα της, αποκαλύπτοντας το βάθος της πίστης της και τον πόνο που αισθάνθηκε όταν εκείνος αρνήθηκε να αποδεχτεί οτιδήποτε αφορούσε στους Μορμόνους.

Ο πατέρας της είχε διαβάσει άρθρα στις εφημερίδες που επιτίθεντο στην Εκκλησία, ιδιαίτερα αναφορικά με το Βιβλίο του Μόρμον και τη μαρτυρία των Τριών Μαρτύρων και προσπάθησε να μεταπείσει τη Ρεβέκκα με βάση αυτές τις αναφορές.

«Με πονά να ακούω ότι ο νους σου έχει τόσο διαταραχθεί σχετικά με το Βιβλίο του Μόρμον», έγραψε. Παραθέτοντας γραφές από το Βιβλίο του Μόρμον και από τις νέες αποκαλύψεις του Τζόζεφ Σμιθ, η Ρεβέκκα μίλησε για τη μαρτυρία της

για το Βιβλίο του Μόρμον. Εξήγησε, επίσης, ότι το βιβλίο προφήτευσε για την επιλογή των τριών μαρτύρων για αυτό. Ως απόδειξη, παρέθεσε από τον αρχαίο προφήτη Εθέρ, ο οποίος είπε ότι «στο στόμα τριών μαρτύρων» θα «βασιστεί η αλήθεια του βιβλίου» (Εθέρ 5:4).⁷

Κατόπιν η Ρεβέκκα περιέγραψε πώς είχε προσωπικά δει τους Τρεις Μάρτυρες—τον Ντέβιντ Ουίτμερ, τον Μάρτιν Χάρρις και τον Όλιβερ Κάουντερυ—και τους είχε ακούσει να καταθέτουν μαρτυρία ότι είχαν δει έναν άγγελο και τις χρυσές πλάκες. Αφού υπεραποτίστηκε τις μαρτυρίες και το χαρακτήρα τους, παρότρυνε τον πατέρα της να ερευνησει περαιτέρω το έργο. Διότι, έγραψε στον πατέρα της, αν «εσύ και η μητέρα γνωρίζετε τις περιστάσεις, όπως τις γνωρίζουμε εμείς σχετικά με αυτό το έργο, είμαι πεπεισμένη ότι θα το πιστέψετε».⁸

Αντηλώντας την υπόσχεση του Μορόνι στο τέλος του Βιβλίου του Μόρμον, η Ρεβέκκα ikέτευσε να ρωτήσει η οικογένειά της τον Θεό αν «θα φώτιζε το νου [τους] στην οδό της αλήθειας». Κατόπιν, σχεδίασε να στείλει έναν ιεραπόστολο «ικανό να διδάξει το ευαγγέλιο όπως είναι στον Ιησού», ώστε να τους βοηθήσει περαιτέρω.⁹ Τελικά, ο πατέρας της δεν ήθελε καμία σχέση με αυτό.

Ακόμα και τα γράμματά της στον αδελφό της Τζων—με τον οποίο η Ρεβέκκα ήταν ιδιαίτερα κοντά—επιστράφηκαν χωρίς να ανοιχτούν. Στην πίσω πλευρά ενός από τα επιστραφέντα γράμματα, ο Τζων έγραψε: «Ο πατέρας μου απαγορεύει να διαβάσω το γράμμα σου ή να σου γράψω. Αντίο και ο Θεός πάντα να σε ευλογεί. Ο αδελφός σου, Τζων».¹⁰

Ωστόσο, οι ιεραποστολικές προσπάθειες της Ρεβέκκας είχαν επιτυχία με τη μεγαλύτερη αδελφή της, Σάρα Σουέιν Κλαρκ.

Η Σάρα προσχώρησε στην Εκκλησία στο

Μίσιγκαν, το 1832. Επίσης, οι κόρες της Σάρα προσχώρησαν στην Εκκλησία και παρέμειναν πιστές σε όλη τη ζωή τους.

Πιστή έως το τέλος

Παρά την οδύνη και τον πόνο καρδιάς που ένωσε η Ρεβέκκα από τις επιλογές του πατέρα της, τον αγαπούσε ακόμα. Έγραψε: «Η καρδιά μου θρηνεί για τους εξ αίματος συγγενείς μου... προσεύχομαι ώστε ο Κύριος να σε παρηγορήσει κατά τις τελευταίες ημέρες σου με το Άγιο Πνεύμα του και είτε να είναι οι καλύτερες ημέρες σου... Ελπίζω ότι ο νους σου θα ηρεμήσει σχετικά με αυτό το έργο. Να είσαι βέβαιος ότι νιώθουμε ακλόνητοι στο σκοπό, γνωρίζοντας ότι ο Κύριος είναι στο τιμόνι».¹¹

Η Ρεβέκκα έπρεπε να παλέψει όχι μόνο με τη δυσπιστία του πατέρα της, αλλά και με προβλήματα αναφορικά με τη δέσμευση του συζύγου της απέναντι στην πίστη. Κατά τα έτη 1837 και 1838, ο σύζυγός της, Φρέντερικ, τότε μέλος της Πρώτης Προεδρίας, βρισκόταν επανειλημμένως σε αντίθεση με τους άλλους ηγέτες της Εκκλησίας. Για ένα διάστημα, μάλιστα, εγκατέλειψε την Εκκλησία και απεβλήθη από αυτήν. Όμως, λίγο αργότερα, ο Φρέντερικ ταπεινώσε τον εαυτό του, προσχώρησε ξανά στην Εκκλησία και

πέθανε ως πλήρες μέλος. Δεν έχουμε καταγραφή των συναισθημάτων της Ρεβέκκας εκείνη την εποχή, όμως δε μετάνιωσε για την υπακοή της μαζί με τους Αγίους και παρέμεινε πιστή στη δέσμευσή της.

Όταν οι φήμες για τη διαφωνία του Φρέντερικ έφθασαν μέχρι τον πατέρα της Ρεβέκκας στη Νέα Υόρκη, ο Ισαάκ ήλπιζε ότι η Ρεβέκκα θα αποκήρυσε και η ίδια την πίστη. Όμως η Ρεβέκκα τού έστειλε ένα γράμμα που έδειχνε τη συνεχή αφοσίωσή της. Όταν διάβασε την απάντησή της, ο Ισαάκ κούνησε αργά το κεφάλι του και είπε: «Ούτε μία λέξη μετάνοιας».¹²

Η Ρεβέκκα παρέμεινε ακλόνητη στην υπεράσπισή της του Τζόζεφ Σμιθ και της αποκατεστημένης Εκκλησίας. Και παρά τις θυσίες που υπήρξαν διότι επέλεξε την Εκκλησία πάνω από τον πατέρα της, η Ρεβέκκα εξακολούθησε να τον τιμά. Εκτιμούσε όσα την είχε διδάξει ο πατέρας της και εξέφραζε την αγάπη και την ευγνωμοσύνη της γι' αυτόν. Έκλεινε το γράμμα της το 1834, σημειώνοντας ότι «θα θυμάμαι πάντα τη διδασκαλία... που έλαβα από τον αγαπημένο πατέρα μου».¹³

Το 1839 πέθανε ο πατέρας της Ρεβέκκας. Μόλις τρία χρόνια αργότερα έχασε το σύζυγό της. Παρ' όλες αυτές τις οδυνηρές δυσκολίες, η πίστη και το κουράγιο της Ρεβέκκας

άνθηξαν. Όταν οι Άγιοι ξεκίνησαν την πορεία δυτικά προς τη Γιούτα, εκείνη ταξίδεψε με την οικογένεια του γιου της, Έζρα, και οδήγησε τη δική της άμαξα. Αργότερα, ανέλαβε τη διαχείριση ενός αγροκτήματος στο Μιλ Κρικ. Όταν ολοκληρώθηκε το Ταμπερνάκλ της Σωλτ Λέηκ και ζητήθηκε από τους Αγίους να δωρίσουν ό,τι μπορούσαν, έδωσε ένα σετ ασημένια κουτάλια για να χρησιμοποιηθούν στους δίσκους για την τράπεζα της μετάληψης. Τελικά, το 1860, μολονότι ήταν πολύ αδύναμη, όταν ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ κάλεσε την οικογένειά της να εγκατασταθεί στη μακρινή Κασέ Βάλλεϊ της Γιούτα, μετακόμισε πρόθυμα για μια ακόμα—φορά, οδηγώντας τη δική της άμαξα.

Η Ρεβέκκα πέθανε στο Σμιθφιλντ της Γιούτα, στις 25 Σεπτεμβρίου 1861. Παρέμεινε πιστή στα πιστεύω της, στη γνώση της αλήθειας και σε όλα όσα είχε βιώσει. Παρέμεινε «σταθερή» και ακλόνητη» μέχρι τέλους (Μωσία 5:15). ■

Εκσυγχρονισμένη ορθογραφία και στίξη.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ρεβέκκα Σουέιν Ουίλιαμς στον Ισαάκ Φίσερ Σουέιν, 4 Ιουνίου 1834, Βιβλιοθήκη Ιστορίας Εκκλησίας, Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
2. Βιογραφικές πληροφορίες προέρχονται από τη Νάνσυ Κλέμεντ Ουίλιαμς, *Meet Dr. Frederick Granger Williams ... and His Wife Rebecca Swain Williams: Read Their True Story in the First Introduction—after 100 Years* (1951) και τον Φρέντερικ Ουίλιαμς, “Frederick Granger Williams of the First Presidency of the Church,” *BYU Studies*, τόμος 12, αρ. 3 (1972): 243–61.
3. Ουίλιαμς, *Meet Dr. Frederick Granger Williams*, 5.
4. Ουίλιαμς, *Meet Dr. Frederick Granger Williams*, 55.
5. *History of the Church*, 1:263.
6. Ουίλιαμς, *Meet Dr. Frederick Granger Williams*, 63.
7. Βλέπε, επίσης, επιστολή της Ρεβέκκας Ουίλιαμς στις 4 Ιουνίου 1834.
8. Επιστολή της Ρεβέκκας Ουίλιαμς στις 4 Ιουνίου 1834.
9. Επιστολή της Ρεβέκκας Ουίλιαμς στις 4 Ιουνίου 1834.
10. Στο Ουίλιαμς, *Meet Dr. Frederick Granger Williams*, 63.
11. Επιστολή της Ρεβέκκας Ουίλιαμς στις 4 Ιουνίου 1834.
12. Επιστολή Τζωρτζ Σουέιν, 17 Μαρτίου 1839, δακτυλογραφημένο κείμενο, Βιβλιοθήκη Ιστορίας Εκκλησίας, Σωλτ Λέηκ Σίτυ.
13. Επιστολή της Ρεβέκκας Ουίλιαμς στις 4 Ιουνίου 1834.

Πλέοντας σε ευθεία

ΣΤΙΣ ΝΗΣΟΥΣ ΜΑΡΣΑΛ

Καθώς αρμενίζουμε μέσα από τους βραχώδεις υφάλους της ζωής, ο καθένας μας ωφελείται από την καθοδήγηση πιστών μελών για να μας βοηθήσουν στο δρόμο μας πίσω στο ουρανίο σπιτικό μας.

Υπό Τζόσουα Πέρκυ

Περιοδικά της Εκκλησίας

Οι αρχαίοι ναυτικοί ταξίδευαν στις θάλασσες με οδηγούς τις θέσεις του ήλιου, του φεγγαριού και των αστέρων. Το βράδυ είχαν τα μάτια τους έντονα επικεντρωμένα στον Πολικό Αστέρα, όπου η σταθερή θέση του παρείχε μια ουράνια άγκυρα για τους ναυτικούς, βοηθώντας τους να πλεύσουν σε ευθεία πορεία προς τον προορισμό τους.

Στις Νήσους Μάρσαλ του Ειρηνικού Ωκεανού, οι ναυτικοί ανακάλυψαν μια ακόμα τεχνική. Εκεί, τα σχήματα των κυμάτων ή η ογκούμενη σειρά κυμάτων του ωκεανού, έρεε ανάμεσα στις ατόλες και τα νησιά με συγκεκριμένο τρόπο. Ένας έμπειρος ναυτικός μπορεί να ταξιδέψει εκατοντάδες μίλια, ακολουθώντας ένα περίπλοκο δίκτυ ογκούμενης σειράς κυμάτων—που το καθένα τους ήταν σαν δρόμος μονής κατεύθυνσης—από το ένα νησί ή την ατόλη, στην επόμενη. Εκείνοι που ξέρουν πού βρίσκονται τα ογκούμενα κύματα και πού ρέουν, μπορούν να οδηγήσουν άλλους ταξιδιώτες με ασφάλεια στους προορισμούς τους.

Για τα μέλη της Εκκλησίας, ο Ιησούς Χριστός είναι το τέλει παράδειγμά μας, το αληθινό φως του οποίου μας οδηγεί. Οι νόμοι και οι διατάξεις Του, σαν τα ογκούμενα κύματα του ωκεανού, μπορούν να μας οδηγήσουν με ασφάλεια στο ουράνιο σπιτικό μας. Ωστόσο, για όλους μας, υπάρχουν άλλοι, η υπηρετήση και η στήριξη των οποίων λειτουργούν αρμονικά με το ρόλο του Διδασκάλου Ναυτίλου. Στις παρακάτω ιστορίες, τρία μέλη από τις Νήσους Μάρσαλ μιλούν για το πώς τους βοήθησαν οι άλλοι να πλεύσουν στους βραχώδεις υφάλους και τις καταιγίδες της ζωής για να τους οδηγήσουν στον Χριστό.

Η επιρροή μιας ενάρετης γυναίκας

Ο Χιρόμπο Ομπεκετάνγκ ακουμπά στην πλάτη του καναπέ του και χαμογελά. Ο ίδιος και η σύζυγός του, Λίντα, μόλις τελείωσαν την οικογενειακή βραδιά τους με τα τέσσερα παιδιά τους και τις αδελφές ιεραποστόλους. Προσέφεραν, επίσης, στους ιεραποστόλους ένα

πορεία

δείπνο με ψάρια, που περιλάμβανε μάτια και ουρά—μια παράδοση στο Ματζούρο, την πρωτεύουσα των Νήσων Μάρσαλ.

Καθώς ο Χιρόμπο περιγράφει τη ζωή του, εκφράζει την ευγνωμοσύνη του για την Εκκλησία, το ευαγγέλιο και την οικογένειά του, ιδιαίτερα τη σύζυγό του.

Είναι Ιούνιος του 2009. Μία ημέρα νωρίτερα δημιουργήθηκε ο πάσσαλος Ματζούρο των Νήσων Μάρσαλ και ο Χιρόμπο κλήθηκε να υπηρετήσει ως πρώτος υπεύθυνος γραμματέας πασσάλου. Ο Χιρόμπο, όπως τον περιγράφει ο πρόεδρος πασσάλου Άρλινγκτον Τιμπόν, είναι «πολύ, πολύ δυνατός», ένας από τους πιστούς ηγέτες του νησιού.

Όμως ο Χιρόμπο είναι ο πρώτος που επισήμανε ότι μέχρι πρόσφατα δεν ήταν έτοιμα πράγματα. Στην πραγματικότητα, δίνει τα εύσημα στη σύζυγό του, που ήταν εκείνη η δυνατή—εκείνη που έφερε κάτι το διαφορετικό στη ζωή του. Εξηγεί: «Βαπτίστηκα όταν ήμουν οκτώ χρόνων, όμως όταν ήμουν 16, έγινα λιγότερο ενεργό μέλος».

Μερικά χρόνια αργότερα, εκείνος και η Λίντα άρχισαν να συζούν μολονότι δεν ήταν παντρεμένοι. Η Λίντα δεν ήταν μέλος της Εκκλησίας. Το 2000, λίγο αφότου η Λίντα ανακάλυψε ότι ο Χιρόμπο είχε βαπτιστεί όταν ήταν παιδί, άρχισε να ενδιαφέρεται για την Εκκλησία και να συναντά τις αδελφές ιεραποστόλους.

«Μελετούσε επί δύο χρόνια και κατόπιν κατέληξε ότι ήθελε να βαπτιστεί», θυμάται ο Χιρόμπο. «Έπρεπε να παντρευτούμε πρώτα, όμως εμένα δε με ενδιέφερε ο γάμος. Ήμουν μπερδεμένος. Βρισκόμουν μέσα στους πειρασμούς του κόσμου. Δεν καταλάβαινα τη σπουδαιότητα της οικογένειας και, πραγματικά, δε με ενδιέφερε ούτε άκουγα κανέναν».

Η Λίντα, αν και δεν ήταν βαπτισμένη, μεγάλωσε τα παιδιά τους στην Εκκλησία. Κάθε χρόνο ζητούσε από τον Χιρόμπο να την παντρευτεί, ώστε να βαπτιστεί. Κάθε

φορά της απαντούσε αρνητικά. Στη διάρκεια των ετών, δύο από τις κόρες τους βαπτίστηκαν, όμως ο Χιρόμπο δεν παρευρέθηκε στις βαπτίσεις τους.

Τότε, το 2006, ο εννιάχρονος γιος τους, ο Τακάο, αρρώστησε ξαφνικά με υψηλό πυρετό και πέθανε. Περίπου 300 μέλη από την περιοχή Ματζούτο ήρθαν στην κηδεία για να στηρίξουν την οικογένεια.

«Η στήριξή τους ήταν πολύ σπουδαίο πράγμα για μένα», λέει ο Χιρόμπο. «Άρχισα να σκέπτομαι ότι ίσως ο Θεός να μου έλεγε κάτι».

Άρχισε να σκέπτεται πώς ήταν εκείνος η αιτία που η σύζυγός του δεν μπορούσε να βαπτιστεί, μολονότι εκείνος ήταν μέλος της Εκκλησίας. «Γινόταν όλο και πιο δυνατή. Πραγματικά με ενέπνεε», θυμάται.

«Κάθισα, λοιπόν, και σκέφθηκα πώς ήμουν στα μέσα του δρόμου της ζωής μου. 'Θα συνεχίσω να κάνω ό,τι κάνω μέχρι τώρα;» αναρωτήθηκα. 'Έχω την ευκαιρία να

εργαστώ για τον Θεό στο δεύτερο μισό της ζωής μου; Άρχισα να λέω τις προσευχές μου και να σκέπτομαι την επιστροφή μου στην εκκλησία για να αρχίσω να εργάζομαι για τον Θεό».

Ο Χιρόμπο άρχισε να μελετά μαζί με τους ιεραποστόλους και να μαθαίνει εκ νέου τη διδασχή. Ο Πρόεδρος Νέλσον Μπλικ, της ιεραποστολής Ματζούρο των Νήσων Μάρσαλ, ενεργούσε σαν φίλος με αυτόν, όπως έκαναν και άλλα μέλη, συμπεριλαμβανομένου του προέδρου περιφέρειας Άρλινγκτον Τιμπόν. Τελικά, ο Χιρόμπο δεσμεύθηκε να επιστρέψει και σύντομα παρευρισκόταν όχι μόνο στη συγκέντρωση μετάληψης, αλλά και στο Σχολείο Κυριακής και τη συγκέντρωση ιεροσύνης. Τέλος, ο Χιρόμπο πήρε την απόφαση.

«Όταν επέστρεψα, είπα: 'Αυτό είναι. Αυτό θα κάνω'. Και άλλαξε ολοκληρωτικά τη ζωή μου».

Ο Χιρόμπο και η Λίντα παντρεύτηκαν στις 30 Αυγούστου 2008. Σύντομα έλαβε την Ααρωνική Ιεροσύνη και βάπτισε τη σύζυγό του. Δύο μήνες αργότερα, ο Χιρόμπο έλαβε τη Μελχισεδική Ιεροσύνη και κλήθηκε ως γραμματέας διοικητικών καθηκόντων περιφέρειας.

Ο Χιρόμπο κοιτάζει τη σύζυγό του και χαμογελά. «Δεν μπορούσε να πιστέψει ότι θα την βάφτιζα εγώ», λέει. «Φανταστείτε—χρειάστηκαν οκτώ χρόνια για αυτήν, από το 2000 έως το 2008. Είναι φανταστική».

Το παράδειγμα ενός ενάρετου πατέρα

Μερικές φορές ο οδηγός μας, σαν ένας ναυτικός, εργάζεται στενά μαζί μας, διδάσκοντάς μας αυτά που πρέπει να γνωρίζουμε ώστε να μπορούμε να ταξιδεύουμε με επιτυχία στη ζωή. Σε πολλές περιπτώσεις, ο ναυτικός το επιτυγχάνει θέτοντας το παράδειγμα για να ακολουθήσουμε. Αυτή ήταν η περίπτωση με τον πατέρα της Πατρίσια Χοριούτσι, τον Φρανκ.

Αφότου συνάντησε τους ιεραπόστολους, ο Φρανκ άρχισε να τους καλεί τακτικά για δείπνο. Σύντομα άρχισε να

παίρνει μαθήματα. Όμως κανένας άλλος στην οικογένειά του δεν ήθελε να έχει σχέση με την Εκκλησία. «Όταν είδαμε να έρχονται οι ιεραπόστολοι», λέει η Πατρίσια, «φύγαμε όλοι τρέχοντας—εγώ και τα μικρότερα αδέρφια μου».

Στη συνέχεια, ο Φρανκ βαπτίστηκε τον Ιούλιο του 2007 από τον πρόεδρο ιεραποστολής, Νέλσον Μπλικ. Ήταν μια καθοριστική στιγμή για την Πατρίσια και τα αδέρφια της.

«Είδα τον πατέρα μου να αρχίζει να αλλάζει», λέει. «Ήξερα πως αν το ευαγγέλιο μπορούσε να αγγίξει την καρδιά του πατέρα μου, μπορούσε να αγγίξει τη δική μου και να αλλάξει τη ζωή μου. Αποφάσισα, λοιπόν, να μελετήσω με τις αδελφές ιεραποστόλους και με παρότρυναν να μελετήσω το Βιβλίο του Μόρμον και τη Βίβλο. Ο αδελφός μου κι εγώ είχαμε τσακωθεί πριν από αυτό και δεν τον συγχώρησα ποτέ. Κατόπιν διάβασα στις γραφές πως αν συγχωρείς τους άλλους, ο Θεός θα σε συγχωρήσει». (Βλέπε Νεφί Γ' 13:14–15.)

Η Πατρίσια κατάλαβε ότι έπρεπε να συγχωρήσει τον αδελφό της, ώστε να αρχίσει να αλλάζει τη ζωή της, να είναι καθαρή και να έχει ειρήνη. Αυτό και έκανε.

«Όταν έδωξα μακριά τις κακές μου συνήθειες και με την αλλαγή μου έγινα ένας άλλος άνθρωπος που τηρούσε τις εντολές, ήμουν ενθουσιασμένη.

Ήξερα ότι έπρεπε να βαπτιστώ, ώστε να βρίσκομαι στην αληθινή Εκκλησία», λέει. «Η Εκκλησία με έφερε στο σωστό δρόμο. Με απομάκρυνε από κακές επιρροές. Με δίδαξε να σέβομαι τους γονείς μου, να μείνω στο σχολείο και να συνεχίζω στο σωστό δρόμο».

Η επιρροή ενός ενάρετου άνδρα

Η Λίντια Καμινάγκα, όπως ο Χιρόμπο Ομπεκετάγκ, γεννήθηκε στην Εκκλησία, όμως έγινε λιγότερο ενεργή στα δέκα της

Ανω αριστερά: Ο Χιρόμπο Ομπεκετάγκ (που εμφανίζεται και με την οικογένειά του σε προηγούμενες σελίδες) εργάζεται ως διευθυντής σε ξενοδοχείο. Κάτω: Η Πατρίσια Χοριούτσι ήταν ηγέτις του πρώτου συνεδρίου νέων ανύπανδρων ενηλίκων των Νήσων Μάρσαλ, τον Ιούνιο του 2009 (κάτω δεξιά).

ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

Μολονότι η γεωγραφία, η κουλτούρα και η απόσταση μπορούν να τους απομονώσουν από άλλους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, τα μέλη στις Νήσους Μάρσαλ εξηγούν ότι αντιμετωπίζουν πολλές από τις ίδιες δυσκολίες που γνωρίζουν όλα τα άλλα μέλη.

Ο Γκάρυ Τζάκσιους (δεξιά), ένας νέος ανύπανδρος ενήλικος ηγέτης πασσάλου, λέει ότι «οι άνθρωποι έρχονται σε σένα και λένε: 'Δεν χρειαζόμαστε προφήτη σήμερα και δεν χρειαζόμαστε περισσότερες γραφές'. Κάποια μέλη δεν διαβάζουν πραγματικά τις γραφές ή δεν τις κατανοούν, έτσι όταν κάποιος τους λέει κάτι που χαλαρώνει το πιστεύω τους, απομακρύνονται από εκείνο που ξέρουν πως είναι αληθινό».

Για τον Γκάρυ η λύση είναι απλή: «Παροτρύνθηκα από τους ιεραπόστολους να προσευχηθώ για το Βιβλίο του Μόρμον, την Αποκατάσταση και τον Τζόζεφ Σμιθ για να μάθω αν είναι αληθινά. Ένα βράδυ προσευχόμουν γονατιστός. Αισθάνθηκα το Πνεύμα. Ήταν ένα συναίσθημα που δεν είχα νιώσει ποτέ. Ξέρω ότι όσα διδάχθηκα από τους ιεραπόστολους είναι αληθινά. Η ανάγνωση του Βιβλίου του Μόρμον ενδυνάμωσε τη μαρτυρία μου ως πρόσφατα νεοφώτιστου». Από τη βάπτισή του έως την ιεραποστολή του και έως σήμερα, ο Γκάρυ λέει: «Η μαρτυρία μου αυξήθηκε καθώς διαβάζω το Βιβλίο του Μόρμον και μελετώ τις γραφές και τα λόγια των προφητών».

Ο Έρνεστ Μία (δεξιά), ο οποίος εργάζεται με τον Γκάρυ ως μεταφραστής της Εκκλησίας στις Νήσους Μάρσαλ, λέει ότι πολλοί νέοι άνθρωποι πιάνονται στα δίχτυα της ανηθικότητας. Κρατιέται στο ίσιο και στενό μονοπάτι, ασχολούμενος με ωφέλιμες δραστηριότητες μαζί με φίλους που σκέπτονται όπως αυτός. «Πριν από την ιεραποστολή μου, παίζαμε μπάσκετ καθημερινά στην εκκλησία, εκτός από Κυριακή και Δευτέρα», λέει.

Για τον Μάικλ Αϊόν (δεξιά) από τον Τομέα Τζένροκ, η προσχώρηση στην Εκκλησία το 2006 είχε κάποιο τίμημα: δεν μπορούσε πια να ζει στο σπίτι του. Με πίστη και πεποίθηση, βαπτίστηκε.

Ακριβώς ένα χρόνο αργότερα, κλήθηκε σε ιεραποστολή—στις Νήσους Μάρσαλ. Λίγο πριν, η οικογένεια του Μάικλ είχε αρχίσει να δείχνει ενδιαφέρον για την Εκκλησία και να μελετά με τους ιεραπόστολους.

χρόνια. Όμως η ιστορία του ταξιδιού της, της επιστροφής, είναι εξίσου αξιοσημείωτη και ξεχωριστή.

Η Λίντια και ο σύζυγός της, Καμινάγκα Καμινάγκα, μεγάλωσαν στην Εκκλησία. «Δεν είχα ποτέ αμφιβολία για τις διδασκαλίες της Εκκλησίας», λέει ο Καμινάγκα. «Πάντοτε τις πίστευα».

Όμως η ζωή υπήρξε διαφορετική για τη Λίντια. Όταν ήταν στην πρώτη γυμνασίου, λέει, «ήμουν η μόνη Μορμόνα στο σχολείο μου και αισθανόμουν ότι δεν ανήκα στο σύνολο. Έκανα ό,τι και οι φίλες μου. Είχα βάλει λάθος προτεραιότητες».

Οι γονείς της Λίντια την έστειλαν στο Πρόβο της Γιούτα, στις Η.Π.Α. για να ζήσει με συγγενείς, ελπίζοντας ότι η επιρροή τους θα ενέπνεε τη Λίντια να ζει το ευαγγέλιο. Μολονότι έμαθε πράγματα που τη βοήθησαν αργότερα στη ζωή της, την εποχή εκείνη δεν ενδιαφερόταν για τις δραστηριότητες στην Εκκλησία.

Η Λίντια επέστρεψε στις Νήσους Μάρσαλ τον Ιανουάριο του 2002, ακριβώς ένα μήνα μετά που επέστρεψε από την ιεραποστολή του στην Ιαπωνία ο Καμινάγκα. Γνωρίστηκαν λίγο αργότερα. Αν και η Λίντια δε ζούσε τα πρότυπα της Εκκλησίας, ο Καμινάγκα εξακολουθούσε να έρχεται στο σπίτι της, προσποιούμενος ότι ήθελε να επισκεφθεί τον ανιψιό της, Γκάρνυ Τζάκιους.

Τελικά, ο Καμινάγκα αποφάσισε να μιλήσει στους

«Έχω μια ισχυρή μαρτυρία για την μετάνοια», λέει η Λίντια Καμινάγκα, εδώ με το σύζυγό της, Καμινάγκα, και την κόρη τους Βελίσα.

γονείς της για να βγαίνει ραντεβού—με τη Λίντια σε ωφέλιμες, καλές δραστηριότητες—. Μολονότι εκείνοι προσπάθησαν αρχικά να τον αποτρέψουν, ο Καμινάγκα λέει ότι «τελικά τους είπα, 'υπάρχει ακόμα ελπίδα γι' αυτήν να αλλάξει'. Όταν το είπα, άλλαξε όλη η ατμόσφαιρα στο δωμάτιο. Ο πατέρας της έκλαψε και είπε: 'Πάντοτε ήθελα να επιστρέψει στην Εκκλησία. Μπορείς να δοκιμάσεις.'»

Στην αρχή η Λίντια δεν πήρε στα σοβαρά τον Καμινάγκα. Στο κάτω-κάτω, εκείνος ήταν ένας καλοφροντισμένος ιεραπόστολος που είχε επιστρέψει κι εκείνη δεν ήταν ενεργό μέλος.

«Όμως εκείνος έβλεπε κάτι που εγώ δεν έβλεπα», εξηγεί

η Λίντια. Μια και δεν έβγαине ραντεβού με κανέναν, δέχτηκε να βγει μαζί του. «Με έφερε πίσω. Με το να είμαι η κοπέλα του, έπρεπε να βάλω σε σωστό δρόμο τα πρότυπά μου. Μου θύμισε τις διαθήκες μου κατά το βάπτισμα. Μου θύμισε όλα τα πράγματα που πραγματικά είχα επιθυμήσει, όπως η ανάγνωση των γραφών και η οικογενειακή βραδιά. Ο Καμινάγκα κι εγώ κάναμε μαζί προγράμματα υπηρετήσης. Διαβάζαμε το Βιβλίο του Μόρμον. Πηγαίναμε σε εστιακές συγκεντρώσεις. Μου έδειχνε πώς να ζω διαφορετικά. Πηγαίναμε στην εκκλησία όχι μόνο για τη συγκέντρωση μετάληψης, αλλά και για το Σχολείο Κυριακής και την Ανακουφιστική Εταιρεία».

Καθώς περνούσαν μαζί τον καιρό τους σε ραντεβού που ήταν ωφέλεια και ανυψωτικά, η ζωή της Λίντια άρχισε να αλλάζει και η μαρτυρία της να μεγαλώνει. Παρ' όλα αυτά, είχε να ξεκαθαρίσει κάποια πράγματα.

«Ήταν δύσκολο να επανέλθω», παραδέχεται. «Η μετάνοια δεν είναι εύκολη, όμως έχω μια πραγματικά ισχυρή μαρτυρία για την μετάνοια. Με πολλούς τρόπους, τα ραντεβού μας αφορούσαν στο να γνωρίσουμε ο ένας τον άλλο περισσότερο και να επιστρέψω στην εκκλησία, να δω τα πράγματα διαφορετικά».

«Αφορούσαν στις σχέσεις», προσθέτει ο Καμινάγκα.

Η Λίντια και ο Καμινάγκα παντρεύτηκαν στις 28 Νοεμβρίου 2002. Ένα χρόνο αργότερα επισφραγίστηκαν στο Ναό Λέι της Χαβάης και φοίτησαν στο Πανεπιστήμιο-Μπρίγκαμ Γιανγκ στη Χαβάη. Τώρα ζουν στις Νήσους Μάρσαλ με τα τρία παιδιά τους. Η Λίντια υπηρετεί ως δασκάλα τού Σχολείου Κυριακής στον τομέα τους για τους νέους άνδρες και τις νέες γυναίκες και ο Καμινάγκα υπηρετεί ως πρόεδρος Νέων Ανδρών.

Σύμφωνα με τη μαρτυρία του Χιρόμπο, της Πατρίσια και της Λίντια, όταν ασκούμε υπομονή και επιμονή και επιζητούμε τις ευλογίες του Κυρίου, πολλά πράγματα είναι δυνατά. Εκείνοι που ακολουθούν τον Σωτήρα και αφουγκράζονται τις παροτρύνσεις του Αγίου Πνεύματος μπορούν, όπως ο αρχαίος ναυτικός που οδηγούσε στην πατρίδα τους ταξιδιώτες, να δημιουργήσουν κάτι το διαφορετικό στη ζωή ενός άλλου ατόμου. ■

ΠΡΩΤΟΣ ΠΑΣΣΑΛΟΣ ΣΤΙΣ ΝΗΣΟΥΣ ΜΑΡΣΑΛ

Επί χρόνια, τα μέλη της Εκκλησίας στις Νήσους Μάρσαλ επιθυμούσαν να έχουν εκεί έναν πάσσαλο. Στις 14 Ιουνίου 2009, οι επιθυμίες τους εκπληρώθηκαν. Ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Μπάξτερ των Εβδομήκοντα, ο οποίος οργάνωσε τον πάσσαλο, εξηγεί: «Είναι αξιοσημείωτο πώς αυξήθηκε ο αριθμός των μελών τα τελευταία χρόνια. Ο πάσσαλος δημιουργήθηκε διότι η ανάπτυξη της Εκκλησίας εκεί το κατέστησε αναπόφευκτο. Όμως πέρασε πολύς καιρός ώσπου να πραγματοποιηθεί αυτό. Τα μέλη έπρεπε να υπερνικήσουν αρκετές δυσκολίες».

Ο πρόεδρος πασσάλου των Νήσων Μάρσαλ, Άρλιγκτον Τιμπόν (επάνω) δίδαξε τα μέλη όταν υπηρετούσε ως πρόεδρος περιφέρειας πώς αν ήθελαν έναν πάσσαλο, θα έπρεπε να εργαστούν γι' αυτό. Έδωσε οδηγίες στους ηγέτες περιφέρειας να διδάξουν τα μέλη από το Μαλαχίας 3 και Νεφί Γ' 24 σχετικά με τις ευλογίες από την πληρωμή δεκάτων. Οι ηγέτες ενθάρρυναν, επίσης, τους νέους και τους ενήλικους να μελετήσουν το Βιβλίο του Μόρμον. Οργάνωσαν, μάλιστα, μια επιτυχημένη συγκέντρωση όπου οι νέοι διάβαζαν το Βιβλίο του Μόρμον επί 12 συνεχείς ώρες.

Ο πρόεδρος Τιμπόν έθεσε, επίσης, ένα στόχο να κατανοήσουν τα μέλη «πόσο σημαντικό είναι να επισφραγιστούν στο ναό», εξηγώντας ότι λαμβάνοντας «την προικοδότηση, θα βοηθηθούν να υπερνικήσουν πολλά πράγματα, θα τους κάνει διαφορετικούς, θα αλλάξει τη ζωή τους».

Υπό την ηγεσία του προέδρου Τιμπόν, τα μέλη στις Νήσους Μάρσαλ επισκέφθηκαν δύο ναούς: έναν στην Τόνγκα και έναν στη Χαβάη. Η κάθε επίσκεψη πραγματοποιήθηκε μετά από μια σημαντική θυσία. Όμως, όπως λέει η σύζυγος του προέδρου Τιμπόν, Αντζελα Τιμπόν, εκείνα τα ταξίδια «είχαν μεγάλο αντίκτυπο στο πόσο έχουν δεσμευθεί τα μέλη απέναντι στον Επουράνιο Πατέρα και στην Εκκλησία».

«Ναι», επαναλαμβάνει ο πρόεδρος Τιμπόν, «είδαμε να αυξάνει το επίπεδο της πνευματικής ζωής εδώ στο Ματζούρο».

ΔΕΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Δεν ήθελα να έχω καμία σχέση με την Εκκλησία όταν με ρώτησε η γυναίκα μου αν θα μπορούσαν να διδάξουν τους γιους μας οι ιεραπόστολοι. Όμως δεν είπα όχι, γιατί εκείνη ήταν ήδη μέλος.

Όταν οι ιεραπόστολοι άρχισαν να έρχονται στο σπίτι μας δύο φορές την εβδομάδα, πήγαίνα στο σπίτι ενός φίλου μου, δίπλα. Ο φίλος μου ήταν ένθερμο μέλος μιας άλλης χριστιανικής εκκλησίας. Κάθε φορά που τον επισκεπτόμουν, ήθελε να μιλήσουμε για τη Βίβλο. Του είπα ότι δεν ασχολούμουν μ' αυτά ούτε και ήθελα να μελετήσω για τη θρησκεία. Όμως εξακολούθησε την προσπάθεια να με μεταπείσει και τελικά είπα ναι. Για πολύ καιρό μελετούσα τη Βίβλο με το φίλο μου, ενώ οι ιεραπόστολοι δίδασκαν τους γιους μου.

Όταν οι ιεραπόστολοι άρχισαν να έρχονται στο σπίτι μας δύο φορές την εβδομάδα, πήγαίνα στο σπίτι ενός φίλου μου, δίπλα.

Μία ημέρα ήταν η ώρα να έρθουν οι ιεραπόστολοι στο σπίτι μας. Όμως, αντί να φύγω, αποφάσισα να καθίσω στο διπλανό δωμάτιο. Καθώς οι ιεραπόστολοι άρχισαν να διδάσκουν τους γιους μου, είδα ότι ήθελα να ακούσω κι άλλα. Άρχισα να μετακινούμαι όλο και πιο κοντά στην πόρτα για να ακούω καλύτερα. Δίδασκαν τους γιους μου για τους αποστόλους και τους προφήτες.

Αργότερα κατάλαβα ότι ήθελα να μάθω περισσότερα. Μίλησα με τους ιεραπόστολους και απο-

φάσισα να ακούσω τη διδασκαλία από αυτούς—ιδιωτικώς. Η σύζυγός μου βρισκόταν πάντα εκεί, αλλά κανείς άλλος δεν ήξερε.

Έτσι, όταν οι ιεραπόστολοι έρχονταν να

διδάξουν τους γιους μου δυο φορές την εβδομάδα, πήγαίνα στο σπίτι του φίλου μου. Μετά, μια άλλη ημέρα, δίδασκαν εμένα.

Μια μέρα, όταν ο φίλος μου είπε κάτι κακό για την Εκκλησία, την υπερασπίστηκα. Όπως πολλοί άνθρωποι στις Νήσους Μάρσαλ, δεν ήξερε πολλά για την Εκκλησία και παρεξηγούσε κάποια πράγματα που πιστεύουν οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών. Όταν είπε ξανά κάποια αρνητικά πράγματα, υπερασπίστηκα και πάλι την Εκκλησία.

Κι αυτό εξακολούθησε για επτά μήνες. Τότε, μια μέρα, κατάλαβα ότι το Άγιο Πνεύμα επιβεβαίωσε σε μένα ότι όλα όσα με δίδασκαν οι ιεραπόστολοι ήταν αληθινά. Συνειδητοποιούσα ότι έπρεπε να βαπτιστώ, έστω κι αν ήξερα τόσο λίγα ακόμα για το ευαγγέλιο.

Μετά τη βάπτισή μου, το 2007, ήμουν τόσο χαρούμενος. Αρχίσαμε να αποταμιεύουμε χρήματα για να πάμε στο ναό στη Χαβάη, όπου η σύζυγός μου, τα τρία παιδιά μας κι εγώ, επισφραγιστήκαμε τον Δεκέμβριο του 2008.

Το να είμαι μέλος της Εκκλησίας είχε τεράστιο αντίκτυπο στη ζωή μου. Αποφάσισα να αφήσω τη δεύτερη δουλειά μου, όπου ψυχαγωγούσα τους θαμνώνες ενός εστιατορίου, διότι επέστρεφα αργά στο σπίτι και τα ρούχα μου πότιζαν από τη μυρωδιά του καπνού. Παρά την απώλεια του επιπλέον εισοδήματος, ο Κύριος φρόντισε για μας.

Ξέρω ότι η Εκκλησία είναι αληθινή και ότι ο Τζόζεφ Σμιθ είναι ένας προφήτης του Θεού, χάρη στο Πνεύμα που αισθάνθηκα και τις ευλογίες που έλαβα. ■

Τανιντόα Σέξτον, Νήσοι Μάρσαλ

ΤΑ ΠΟΝΙ ΜΟΥ ΜΕ ΤΗ ΣΤΑΥΡΟΒΕΛΟΝΙΑ

Εχω έναν πίνακα με σταυροβελονιά που απεικονίζει δύο πόνι, τον οποίο δούλευα επί ένα χρόνο περίπου. Είχε σχεδόν τελειώσει, όταν ανακάλυψα ότι είχα κάνει ένα λάθος στο χρώμα ενός από τα πόνι. Δεδομένου ότι δεν ήταν αταίριαστο χρώμα για άλογο, δεν είχα καταλάβει το λάθος μου μέχρι που είδα ότι το χρώμα του πόνι έκανε άσχημη αντίθεση με τα διπλανά χρώματα στον καμβά.

Απελπίστηκα. Είχα περάσει τόσο καιρό δουλεύοντας τον πίνακα και η σκέψη να ξηλώσω όλη εκείνη τη σταυροβελονιά με το λάθος χρώμα μου ήταν σχεδόν αφόρητη. Με δάκρυα στα μάτια άνοιξα τον σκουπιδοτενεκέ και πέταξα μέσα τον πίνακα.

Κάθισα στο τραπέζι όπου φυλούσα τα ραπτικά μου για να θρηνήσω την απώλεια του όμορφου πίνακα με τα πόνι και να προχωρήσω σε άλλα σχέδια. Όμως δεν μπορούσα να το κάνω—δεν μπορούσα να αφήσω έτσι το έργο για το οποίο είχα δουλέψει τόσο σκληρά. Άνοιξα τον σκουπιδοτενεκέ και πήρα τον καμβά. Βρήκα έναν κόμπο στην πίσω μεριά του σημείου με το άσχημο χρώμα και τον ψαλίδισα προσεκτικά. Γύρισα τον πίνακα από την καλή και άρχισα να ξηλώνω την κλωστή.

Μερικές φορές το ξήλωμα γινόταν γρήγορα. Άλλες φορές δεν ήταν και πολύ εύκολο. Δεν ήμουν σίγουρη πώς να ξηλώσω αυτό που είχα κεντήσει. Μερικές φορές έπρεπε να κόβω την κλωστή σε κάθε βελονιά. Ο γιος μου παρατήρησε ότι τον εντυπωσίαζε όλη αυτή η δουλειά που θα έκανα για να το διορθώσω. Στο κάτω κάτω, δεν ήταν παρά ένας πίνακας με σταυροβελονιά.

Καθώς ξηλώνω τις βελονιές, άρχισα να σκέπτομαι τη μετάνοια και

πόσο σκληρό ήταν να διορθώσω κάποια από τα σφάλματά μου. Η αληθινή μετάνοια απαιτεί έντονη επιθυμία, μόχθο και οδύνη, όμως η προσπάθεια αξίζει.

Όπως ξηλώνω το κέντημα του αλόγου, θυμήθηκα ότι η μετάνοια επιτρέπει στην εξιλέωση του Ιησού να αφαιρέσει την κηλίδα της αμαρτίας από τη ζωή μου και να με βοηθήσει να αρχίσω ξανά. Τα «πόνι της μετάνοιάς» μου κρέμονται στο σπίτι μου, μια απαλή αλλά ζωντανή υπενθύμιση να πράττω το σωστό, να μη τα παρατάω όταν αποτυγχάνω και να θυμάμαι ότι μέσω της μετάνοιας, η εξιλέωση θα πραγματοποιήσει κάτι το διαφορετικό. ■

Σάντρα Τζένινγκς, Νιού Μέξικο, Η.Π.Α.

Είχα περάσει τόσο καιρό δουλεύοντας τον πίνακα και η σκέψη να ξηλώσω όλη εκείνη τη σταυροβελονιά με το λάθος χρώμα μου ήταν σχεδόν αφόρητη.

ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΔΩ

Κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού στη Μεσόγειο, παρευρισκόμουν σταθερά στις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας, όπου μπορούσα. Στη Σεβίλη της Ισπανίας, επιστράτευσα τη βοήθεια του ρεσεψιονίστα ενός ξενοδοχείου, του τοπικού τηλεφωνικού καταλόγου και ενός χάρτη της πόλης για να μπορέσω να βρω το τοπικό οίκημα συγκεντρώσεων Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Σημείωσα τη διεύθυνση και το όνομα της Εκκλησίας στα ισπανικά. Το Σάββατο το απόγευμα προσευχήθηκα για μιάμιση ώρα άρχιζαν οι συγκεντρώσεις και είχα μια έντονη εντύπωση ότι θα έπρεπε να είμαι εκεί έως τις 10 π.μ.

Λίγο πριν φύγω για την εκκλησία στις 9:30 την Κυριακή το πρωί, προσευχήθηκα ξανά για να μπορέσω να βρω το οίκημα συγκεντρώσεων. Ακολουθώντας το χάρτη μου, άρχισα να προχωρώ σε ένα λαβύρινθο από στενά δρομάκια. Ήταν ένα θαυμάσιο πρωινό. Πέρασα μπροστά από καφεενεδάκια και μια αγορά πουλιών που έσφυζε από τα ξεφωνητά των πουλιών.

Έφτασα στην καθορισμένη διεύθυνση, αλλά δε βρήκα τίποτα που να θυμίζει έστω και αμυδρά μια εκκλησία. Ανεβοκατέβηκα το δρόμο ψάχνοντας, αλλά μάταια. Είχα μπερδευτεί, ήμουν αγχωμένη και η ώρα ήταν σχεδόν 10 π.μ.

Τελικά, προσευχήθηκα στον Πατέρα μου στους Ουρανούς: «Εσύ με πρόσταξες να πάω στην εκκλησία και να, βρίσκομαι εδώ, όμως δεν υπάρχει εκκλησία».

Εκείνη τη στιγμή φάνηκε από τη γωνία ένας καλοντυμένος άνδρας με κοστούμι. Έμοιαζε με μέλος της Εκκλησίας και ένωσα την παρότρυνση

Φάνηκε από τη γωνία ένας καλοντυμένος άνδρας με κοστούμι. Έμοιαζε με μέλος της Εκκλησίας και ένωσα την παρότρυνση να τον σταματήσω.

να τον σταματήσω. Προσπαθώντας με δυσκολία να συνεννοηθώ, του είπα ότι αναζητούσα μια εκκλησία. Απάντησε κάτι που δεν κατάλαβα και έδειξα σαοσιτισμένη. Τότε άνοιξε το χαρτοφυλάκιά του και είδα δύο δερματόδετα βιβλία που έμοιαζαν με γραφές. Του έδωσα το χαρτί μου όπου είχα σημειώσει «La Iglesia de Jesucristo» (Η Εκκλησία του Ιησού Χριστού). Χαμογέλασε και έδειξε προς τα πίσω στο δρόμο από όπου είχα έρθει και προχωρήσαμε μαζί στην εκκλησία. Το οίκημα βρισκόταν σε διαφορετική διεύθυνση, λίγα μόλις λεπτά πιο μακριά και ήταν εύκολο να το μπερδέψεις, αν δεν ήξερες ότι ήταν εκεί. Βρισκόταν σε μια μικρή πλατεία, πίσω από μεγάλες πύλες.

Στο οίκημα συγκεντρώσεων ανεκάλυψα πολύ σύντομα ότι ο άνδρας που με είχε βοηθήσει δεν ήταν άλλος από τον επίσκοπο του τομέα και οι συγκεντρώσεις άρχιζαν στις 10:30. Είχα φθάσει αρκετά έγκαιρα.

Κατά τη συγκέντρωση νηστείας και μαρτυρίας του τομέα, είχα την παρότρυνση να δώσω τη μαρτυρία μου. Έχοντας έναν ιεραπόστολο να

μεταφράζει τα λόγια μου από τα αγγλικά στα ισπανικά, κατέθεσα τη μαρτυρία μου και περιέγραφα πώς ο Κύριος είχε παράσχει έναν τρόπο ώστε να φτάσω στην εκκλησία. Μετά ο επίσκοπος έδωσε τη μαρτυρία του και εξήγησε ότι χρειάστηκε να παρκάρει μακρύτερα εκείνο το πρωί, ώστε έφθασε αργότερα από το κανονικό. Όταν με είδε, σκέφθηκε ότι έμοιαζα με μέλος της Εκκλησίας κι έτσι σταμάτησε να με βοηθήσει. Στη συνέχεια μίλησε για μέλη που έχουν χαθεί πνευματικά και είπε ότι πρέπει να τα βοηθάμε να βρουν την Εκκλησία.

Στη διάρκεια των ετών, οι αναμνήσεις μου από τα αξιοθέατα της Σεβίλης έχουν ξεθωριάσει, όχι όμως και η ανάμνησή μου για το συμβάν με την εύρεση της εκκλησίας. Εκείνη η ανάμνηση είναι μια μαρτυρία για εμένα της μεγάλης αγάπης του Πατέρα μας στους Ουρανούς για εμάς και ότι το χέρι Του είναι ορατό στη ζωή μου, αν κοιτάξω απλώς όλα εκείνα τα οποία «συνεργούν προς το αγαθό [μου]» (Προς Ρωμαίους 8:28). ■

Τζούλυ Ισμαΐλ, Δυτική Αυστραλία, Αυστραλία

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΟΔΥΝΗ ΚΑΤΑΣΙΓΑΖΕΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ

Ως νοσοκόμα στη μονάδα εντατικής φροντίδας νεογνών, φροντίζω για άρρωστα και μερικές φορές πολύ μικρά μωρά. Ένα βράδυ μού είχαν αναθέσει ένα αγοράκι που είχε γεννηθεί 17 εβδομάδες πρόωρα και ζύγιζε μόλις λίγο παραπάνω από μισό κιλό. Τα χεράκια του ήταν μικροσκοπικά, τα ποδαράκια του σχεδόν σαν το δάχτυλό μου και οι πατούσες του όσο ο αντίχειράς μου. Εξαιτίας σοβαρών αναπνευστικών προβλημάτων που αντιμετώπιζε, οι γιατροί δεν περίμεναν να βγάλει τη νύχτα.

Μια σιωπή πέφτει σε ολόκληρη τη μονάδα όταν ένα νεογνήτο παλεύει να ζήσει. Υπάρχει αυξημένο στρες σε όλους, ειδικά στη νοσοκόμα του μωρού και απόψε αυτή ήμουν εγώ. Οι γονείς του ήταν μαζί του σχεδόν όλη την ημέρα, όμως είχαν εξουθενωθεί. Η μητέρα του είχε επιστρέψει στο δωμάτιό της για λίγη ανάπαυση που τόσο χρειαζόταν.

Ο προσωπικός θάλαμος του μωρού περιλάμβανε ένα κουβούκλιο απομόνωσης, μηχανήματα παρακολούθησης, ανεμιστήρα και αντλίες που το κρατούσαν στη ζωή. Επειδή ήταν πολύ άρρωστο και χρειαζόταν εντατική φροντίδα, δε μου είχαν αναθέσει άλλους ασθενείς εκείνο το βράδυ. Θα βρισκόμουν στο πλευρό του όλη τη νύχτα, να ασχολούμαι με τη φαρμακευτική αγωγή, την παρακολούθησή του με τα μηχανήματα, τη θεραπεία και τα τεστ.

Καθώς προχωρούσε η νύχτα, προσπάθησα να φανταστώ πώς θα αισθανόμουν αν ήμουν η μητέρα του. Ο πόνος της καρδιάς θα ήταν αβάσταχτος.

Καθάρισα απαλά το προσωπάκι του, άγγιξα τα χεράκια και τα ποδαράκια του, και πολύ προσεκτικά

τον άλλαξα και τον τοποθέτησα σε μια καινούργια μαλακιά κουβέρτα. Αναρωτιόμουν τι άλλο μπορούσα να κάνω για το μικρό ασθενή μου. Τι θα έκανε η μητέρα του; Τι ήθελε να κάνω ο Επουράνιος Πατέρας;

Αυτό το πολύτιμο, αθώο μικρό πνεύμα σύντομα θα επέστρεφε στον Πατέρα του στους Ουρανούς. Αναρωτιόμουν αν φοβόταν. Σκέφτηκα τα δικά μου παιδιά. Όταν ήταν μικρά και φοβόνταν, τους τραγουδούσα. Το αγαπημένο τους ήταν το «Είμαι Θεού παιδί». Πνίγοντας τα δάκρυά μου, άρχισα να τραγουδάω στο μωρό.

Ως νοσοκόμα έλεγξα τους σωλήνες και το αίμα, μέτρησα τις αναπνοές του μωρού, αφουγκράστηκα τον χτύπο της καρδιάς του και παρατήρησα τα νούμερα στα μηχανήματα παρακολούθησης. Ως Αγία των Τελευταίων Ημερών είδα ένα σελέστιο πνεύμα και θαύμασα το σχέδιο σωτηρίας.

Όπως προχωρούσε η νύχτα, η υγεία του επιδειωνόταν. Τελικά η κατάστασή του κατέληξε σε αιμορραγία των πνευμόνων.

Πνίγοντας τα δάκρυά μου, άρχισα να τραγουδάω στο μωρό το «Είμαι Θεού παιδί».

Το πρωί ο μικρός ασθενής μου γλίτρησε σιωπηλά στην άλλη πλευρά του πέπλου. Αφήσε την αγκαλιά της μητέρας του και «φέρθηκε» πάλι εκεί που ήταν πριν, σε εκείνον το Θεό που [του] έδωσε ζωή (Αλμα 40:11).

Ήρθα πιο κοντά στο Σωτήρα και τον Επουράνιο Πατέρα εκείνο το βράδυ. Ανέπτυξα μια μεγαλύτερη κατανόηση για την αγάπη του Κυρίου προς τους ανθρώπους—και την αγάπη Του για εμένα. Θυμήθηκα, ξεπλάγην μάλιστα, από το βάθος της αγάπης μου για Εκείνον. Αισθάνθηκα και μια επιθυμία να είμαι πιο καλοσυνάτη, πιο γλυκιά, πιο συγχωρητική, πιο συμπονετική—περισσότερο σαν Εκείνον—κάποια ημέρα και λίγο-λίγο τη φορά. ■

Μπάρμπαρα Ουίντερ, Αριζόνα, Η.Π.Α.

ΜΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ

Όταν φθάνουμε σε αποφάσεις που πήρα ως μέρος μιας διαθήκης με ένα στοργικό Επουράνιο Πατέρα, δεν έχει σημασία τι λέει ο κόσμος.

Από τη Μάρτα Βαλένσια Βάσκεζ

Όταν ήμουν έφηβη, η πρόεδρος μας των Νέων Γυναικών έδωσε σε κάθε νέα γυναίκα ένα δώρο: μια απεικόνιση ναού. Μας μίλησε για διαθήκες και για να ζούμε μια καθαρή ζωή. Κατόπιν μας ενθάρρυνε να θέσουμε ένα στόχο να πάμε μια ημέρα στο ναό.

Πήρα στα σοβαρά τη συμβουλή αυτής της αδελφής και αποφάσισα να θέσω ως προτεραιότητα την προετοιμασία. Δεν υπήρχε ναός στην Κόστα Ρίκα εκείνη την εποχή,

όμως ήξερα από το πρόσφατο βάπτισμά μου τι ήταν μια διαθήκη και πρόσβλεπα στην ευκαιρία να κάνω επιπρόσθετες διαθήκες με τον Κύριο.

Κανένας στην οικογένειά μου δεν ήταν μέλος της Εκκλησίας τότε, γι' αυτό το ευαγγέλιο δε διδάχθηκε στο σπίτι μας. Αποφάσισα, ωστόσο, ότι μπορούσα να μάθω για τα πρότυπα του ευαγγελίου από μόνη μου και να τα ακολουθήσω. Η προετοιμασία μου περιλάμβανε να παρευρίσκομαι στο σεμινάριο, μολονότι γινόταν

πολύ νωρίς το πρωί. Περιλάμβανε να μη βγαίνω ραντεβού μέχρι να φτάσω τα 16. Επίσης, σήμαινε να ζω το νόμο της αγνότητας—κάτι που βεβαίως δεν ήταν δημοφιλές αλλά ούτε και συχνό ανάμεσα στους περισσότερους της ηλικίας μου, όμως κάτι που ήξερα ότι μπορούσα να κάνω διότι είχα συνάψει διαθήκη με τον Κύριο ότι θα έκανα.

Μελετώντας τις γραφές, τόσο στο σεμινάριο και μόνη μου, ενδυνάμωσα την αποφασιστικότητά μου να ζω μια αγνή, καθαρή ζωή. Θυμάμαι ότι είχα ιδιαίτερα εμπνευστεί από τους 2.000 έφηβους πολεμιστές. Όπως αναφέρεται στο Άλμα 53:20–21, αυτοί οι νέοι άνδρες «ήταν εξαιρετικά ανδρείοι, με κουράγιο και με δύναμη και δραστηριότητα. Όμως ιδέστε,

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

«Έχω μόνο μια ερώτηση: Θα ακολουθείτε τους αληθινούς και ζωντανούς προφήτες ή όχι; Πραγματικά, είναι τόσο απλό,

όσο αυτό. Το πρότυπο της Εκκλησίας αναφορικά με την ηθική, περιγράφεται ξεκάθαρα στο φυλλάδιο 'Για την ενδυνάμωση των νέων', το οποίο είναι πάντοτε επίκαιρο, ακόμα κι αν πολλοί από εσάς δεν είστε Νέοι Άνδρες και Νέες Γυναίκες. Εάν

επιλέξετε να διαβάσετε οτιδήποτε που περιλαμβάνει υλικό αντίθετο με τα ηθικά πρότυπα της Εκκλησίας, τότε θέτετε τον εαυτό σας και τη σοφία σας υπεράνω της συμβουλής των προφητών του Θεού—μία πορεία δράσης, η οποία θα ήταν πράγματι πολύ επιπόλαιη. Μόλις οι άνθρωποι αρχίσουν να σκέπτονται ότι ξέρουν καλύτερα από τον Θεό ή τα σοφά λόγια του ή ότι η συμβουλή που δίνεται δεν ισχύει για τον εαυτό τους, πατούν σε μία γλιστερή πλαγιά, η οποία ευθύνεται ήδη για

πάρα πολλά θύματα. Απαιτείται πίστη—πραγματική πίστη, αδιαμφισβήτητη και ανεπιφύλακτη—για να αποδεχθείτε και να επιχειρήσετε να ζήσετε σύμφωνα με την προφητική συμβουλή, ακόμα κι αν δεν την καταλαβαίνετε απόλυτα. Αυτή η απλή πίστη έχει τη δύναμη να σας καθοδηγεί με ασφάλεια σε κάθε δυσκολία που ίσως αντιμετωπίσετε στη ζωή σας».

Πρεσβύτερος Ράσελ Μπάλαρντ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "When Shall These Things Be?" στο Brigham Young University 1995–96 Speeches (1996), 189.

αυτό δεν ήταν όλο – ήταν άνδρες που ήταν ειλικρινείς κάθε στιγμή σε οτιδήποτε τους εμπιστευόταν... Ήταν άνδρες με ειλικρίνεια και σωφροσύνη, γιατί είχαν διδαχτεί να τηρούν τις εντολές του Θεού και να βαδίζουν ορθά ενώπιόν Του». Ήθελα κι εγώ να είμαι πιστή στα όσα μου εμπιστεύθηκαν, συμπεριλαμβανομένων των διαθηκών μου βαπτίσματος.

Επιπλέον κατανόηση των διαθηκών ήρθε όταν κλήθηκα να υπηρετήσω στην Ανατολική Ιεραποστολή Ελ Σαλβαδόρ, στο Σαν Σαλβαδόρ. Όταν έλαβα την προικοδότησή μου στο ναό, ήρθε στο νου μου το Δίδαχμό και Διαθήκες 82:10: «Εγώ, ο Κύριος, είμαι δεσμευμένος όταν εκτελείτε αυτά που σας λέω. Όμως όταν δεν εκτελείτε αυτά που σας λέω, δεν έχετε καμία υπόσχεση». Σε όλη τη διάρκεια της ιεραποστολής μου, εκείνη η ιδέα των διαθηκών—να κάνουμε αυτό που μας αναλογεί και ο Κύριος να πράττει αυτό που Του αναλογεί—με παρακίνησε να κάνω

Οι διαθήκες που είχα συνάψει στο βάπτισμα και οι διαθήκες που είχα συνάψει στο ναό, ισχύουν το ίδιο σήμερα, όσο και την ημέρα που τις έκανα.

ό,τι καλύτερο μπορώ. Πράττοντάς το, οι συνάδελφισσές μου κι εγώ ευλογηθήκαμε στο έργο μας.

Η ιεραποστολή μου ήταν πριν πολλά χρόνια, όμως εξακολουθώ να βρίσκω δύναμη από την τήρηση των διαθηκών μου. Από τότε ευλογήθηκα να υπηρετήσω επί επτά χρόνια στο Ναό Σαν Χοσέ της Κόστα Ρίκα. Υπηρετώντας ως λειτουργός ναού, είχα τακτικά ευκαιρίες να θυμάμαι τις διαθήκες που είχα συνάψει. Παρόμοιες υπενθυμίσεις βρήκα υπηρετώντας στην οργάνωση Νέων Γυναϊκών, όπου προσπάθησα να διδάξω τη σπουδαιότητα των

διαθηκών, όπως ακριβώς με διδάξαν οι ηγέτιδές μου.

Η τήρηση των διαθηκών μας δεν είναι πάντα εύκολη. Για παράδειγμα, πολλοί άνθρωποι βλέπουν το νόμο της αγνότητας (ή, σε κάποιες περιπτώσεις, τη θρησκευτική συμπεριφορά συνολικά) ως παλιομοδίτικο. Ευτυχώς, δεν αισθάνομαι επιπλέον πίεση από εκείνους που δε συμμερίζονται τα πιστεύω μου ή από το πέρασμα του χρόνου. Θυμάμαι τι ένιωθα ως νέα γυναίκα όταν η ηγέτιδά μας, μας παρότρυνε να προετοιμαστούμε και να ζούμε για τις διαθήκες του ναού. Η απόφαση που πήρα τότε είναι αυτή που ακολούθησα έως σήμερα.

Μπορώ να στέκω ακλόνητη στις αποφάσεις μου, διότι δεν ήταν αποφάσεις που πήρα απλώς για τον εαυτό μου και μόνη μου. Αντίθετα, είναι αποφάσεις που πήρα ως μέρος μιας διαθήκης με ένα στοργικό Επουράνιο Πατέρα. Δεν έχει σημασία τι λέει ο κόσμος. Υποσχέθηκα στον Κύριο ότι θα υπάκουα τις εντολές Του. Είναι ζήτημα τιμής. Οι διαθήκες που είχα συνάψει στο βάπτισμα και οι διαθήκες που είχα συνάψει στο ναό, ισχύουν το ίδιο σήμερα, όσο και την ημέρα που τις έκανα. Μια διαθήκη με τον Θεό είναι παντοτινή.

Δεν είναι πάντοτε εύκολο να ζούμε κατά τον τρόπο που μας ζήτησε ο Θεός να ζούμε, όμως καταθέτω μαρτυρία ότι είναι δυνατόν. Μπορούμε να αποκτήσουμε πεποίθηση και δύναμη ζώντας τις διαθήκες μας και μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι ο Επουράνιος Πατέρας δε θα μας αφήσει ποτέ μόνους. Με Εκείνον στο πλευρό μας, μπορούμε να κάνουμε τα πάντα (βλέπε Μορόνι 7:33). ■

ΤΕΛΙΚΩΣ, ΑΚΟΥΣΑ

Το όνομα αποκρύπτεται

Οταν ήμουν στο κολέγιο, ευλογήθηκα με μία ενδιαφέρουσα πρακτική εκπαίδευση σε μια πόλη μακριά από το σπίτι μου. Εκεί κοντά ζούσε μια παλιά φίλη μου και μολονότι δεν είχαμε την ίδια πίστη, οι διαφορές μας δε μας απέτρεψαν να έχουμε μια κοινωνική φιλία.

Όταν πρωτοσυνάντησα τη Μαντλίν (το όνομα έχει αλλάξει), εργαζόμασταν και οι δύο με μία άλλη νέα γυναίκα, η οποία ήταν σπουδαίο παράδειγμα Αγίας των Τελευταίων Ημερών. Θυμάμαι ότι το Πνεύμα υπεδείκνυε ελαφρές διαφορές ανάμεσα στις δύο νέες γυναίκες, εξηγώντας πώς ακόμα και οι μικρές διαφορές μπορούν να θέσουν μια πορεία για την κατοπινή ζωή. Επί χρόνια θυμόμουν αυτές τις πνευματικές εντυπώσεις.

Τώρα, μετά την εκ νέου σύσφιξη των σχέσεων έπειτα από μερικά χρόνια, η Μαντλίν κι εγώ σχεδιάζαμε να κάνουμε ξανά παρέα. Όταν έφθασε το απόγευμα, ήμουν περίεργα νευρικός. Πήρα το τρένο για την πόλη της και καθώς πλησίαζα, μια φωνή μέσα στο νου και την καρδιά μου, έλεγε: «Θα πρέπει να βγαίνεις ραντεβού μόνο με ανθρώπους που έχουν υψηλά πρότυπα».

«Μα, δεν είναι ραντεβού», σκέφτηκα. «Απλώς θα συναντήσω μια παλιά φίλη». Το Πνεύμα επανέλαβε την προειδοποίηση, πιέζοντάς με,

ώσπου κατάλαβα ότι ήταν πράγματι ραντεβού και άρχισα να αναρωτιέμαι για τα τωρινά πρότυπα και τον τρόπο ζωής της φίλης μου. «Ξέρει ότι είμαι Άγιος των Τελευταίων Ημερών», δικαιολογήθηκα χρησιμοποιώντας τη λογική. «Είναι εξοικειωμένη με τα πρότυπά μου και δε θα υπάρξει πρόβλημα».

Όμως, άρχισα να αναρωτιέμαι αν οι «αμυδρές διαφορές» που είχα προσέξει παλιότερα, είχαν σταθεί αιτία να απομακρυνθούν οι δρόμοι μας περισσότερο από όσο περίμενα. Ακολούθησα, λοιπόν, την παρότρυνση του Πνεύματος και τηλεφώνησα στη φίλη μου για να ακυρώσω τη συνάντηση. Φοβόμουν τόσο μήπως την προσβάλω. Πώς μπορούσα να εξηγήσω πνευματικές εντυπώσεις σε μία φίλη που δεν εκτιμά την αποστολή του Αγίου Πνεύματος;

Εξήγησα ότι δεν αισθανόμουν άνετα με μία από τις δραστηριότητες που είχαμε σχεδιάσει και ήλπιζα ότι αυτό θα μου έδινε έναν αποδεκτό λόγο για να μη βγούμε. Απογοητεύτηκε και προσφέρθηκε να αλλάξουμε τα σχέδιά μας. Ανακουφίστηκα και συμφώνησα στην αλλαγή, διότι σκέφτηκα: «Ίσως ήταν η δραστηριότητα για την οποία με προειδοποιούσε το Πνεύμα». Όμως το άγχος μου δεν έφευγε.

Διασκεδάσαμε εκείνο το βράδυ, όμως από καιρού εις καιρό το Πνεύμα μου έλεγε ότι η προειδοποίηση που είχα νωρίτερα, ήταν σημαντική. Στην αρχή, τίποτα δεν έδειχνε ανησυχητικό, όμως καθώς προχωρούσε η βραδιά, γινόταν πιο ξεκάθαρο ότι μολονότι προερχόμασταν ίσως από παρόμοιες αφετηρίες, οδεύαμε σε εντελώς διαφορετικές διευθύνσεις. Τα πρότυπά μας δεν ήταν ίδια—ακόμα και σε μικρά πράγματα. Όταν παρήγγειλε κρασί, της εξήγησα ότι θα προτιμούσα να μην πληρώσω για αλκοόλ.

ΕΛΑΦΡΩΣ ΕΚΤΟΣ ΠΟΡΕΙΑΣ;

«Πολύ συχνά... ξεκινάμε για αυτό που ελπίζουμε να είναι ένα συναρπαστικό

ταξίδι, για να συνειδητοποιήσουμε πολύ αργά ότι ένα σφάλμα μερικών μοιρών μάς έχει θέσει σε πορεία πνευματικής καταστροφής».

Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, δεύτερος σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, "A Matter of a Few Degrees", *Λιαχόνα*, Μάιος 2008, 58-59.

«Είναι μια παλιά φίλη και δεν βγαίνω ραντεβού», είπα στον εαυτό μου. Τότε γιατί το Πνεύμα εξακολουθούσε να με προειδοποιεί ότι δεν θα έπρεπε να είμαι εκεί;

Σεβάστηκε την επιθυμία μου και το πλήρωσε μόνη της.

Η πνευματική ανησυχία μου εξακολουθούσε να μεγαλώνει όσο προχωρούσε η βραδιά. Καθώς τελείωνε το δείπνο, ήμουν έτοιμος να φύγω, γιατί ήξερα ότι το τελευταίο βραδινό τρένο έφευγε σε λίγο και έμενα πολύ μακριά ώστε να πάρω ταξί. Καταλαβαίνοντας την ανησυχία μου, η φίλη μου είπε ότι μπορούσα να κοιμηθώ σπίτι της. Τώρα το Πνεύμα δε με άφηνε στιγμή, επιβεβαιώνοντας αυτό που ήδη ήξερα: το να μείνω δεν ήταν κάποια επιλογή.

Συνοδεύοντάς την έως το σπίτι της, προσπάθησα πολύ να δείξω ήρεμος. «Σίγουρα δε θέλεις να μείνεις;» ρώτησε. Ήμουν σίγουρος. Δεν ήταν πειστική ούτε προσβλητική, όμως το Πνεύμα μου μιλούσε ήρεμα αλλά πιο ξεκάθαρα από τον ήχο κεραυνού.

Δεν έπρεπε να χάσω το τρένο.

Περίμενα μέχρι να βεβαιωθώ ότι μπήκε σπίτι της κι ύστερα έτρεξα

όσο γρηγορότερα μπορούσα για να φτάσω έγκαιρα στο σταθμό του τρένου. Δεν μπορούσα να μη σκέφτομαι τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο, όταν έτρεξε μακριά από τον πειρασμό (βλέπε Γένεση 39:7-12).

Καθώς ξαναθυμάμαι τα γεγονότα εκείνης της βραδιάς, νιώθω φόβο αλλά και ευγνωμοσύνη: φόβο για το τι θα μπορούσε να συμβεί και ευγνωμοσύνη για τη συντροφιά του Αγίου Πνεύματος. Το Πνεύμα μίλησε και μολονότι θα έπρεπε να είχα ενεργήσει πολύ νωρίτερα, χαίρομαι που τελικά άκουσα.

Είναι φανερό ότι ο τρόπος που έβλεπα την κατάσταση εκείνο το βράδυ, οπωσδήποτε δεν ήταν τόσο ξεκάθαρος, όσο του Κυρίου. Όπως κατέγραψε ο Ησαΐας:

«Επειδή οι βουλές μου δεν είναι βουλές σας ούτε οι δρόμοι σας οι δικοί μου δρόμοι, λέει ο Κύριος.

»Αλλ' όσο ψηλοί είναι οι ουρανοί από τη γη, έτσι και οι δρόμοι μου είναι ψηλότεροι από τους δρόμους σας, και οι βουλές μου από τις δικές σας βουλές» (Ησαΐας 55:8-9).

Ορισμένες επιλογές που έχουμε να κάνουμε στη ζωή, γίνονται γρήγορα και ξεχνιούνται. Υπάρχουν άλλες επιλογές που έρχονται μαζί με μαθήματα, τα οποία καλά θα κάνουμε να μην τα ξεχάσουμε ποτέ. Είμαι τόσο ευγνώμων που γνωρίζω ότι όταν ακούμε προσεκτικά τις παροτρύνσεις του Αγίου Πνεύματος—και όταν το κάνουμε αμέσως—μπορούμε ευκολότερα να παραμείνουμε στο δρόμο που έθεσε για εμάς ο Ιησούς Χριστός να ακολουθήσουμε. ■

«Γιατί η οικογένειά μου έχει προβλήματα, παρόλο που πάμε στην εκκλησία, κάνουμε οικογενειακή βραδιά και προσπαθούμε να ζούμε το ευαγγέλιο; Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε;»

Ζώντας το ευαγγέλιο φέρνει ευλογίες, όμως αυτό δε σημαίνει ότι δε θα αντιμετωπίσετε δυσκολίες. Οι δοκιμασίες μπορούν να ενδυναμώσουν την πίστη σας, παροτρύνοντάς σας να επιζητήσετε τη βοήθεια του Επουράνιου Πατέρα. Η επίλυση των προβλημάτων με τη βοήθειά Του, σας διδάσκει πώς να παίρνετε ενάρετες αποφάσεις.

Έχετε συζητήσει αυτήν την περίπτωση ως οικογένεια; Όταν συμβουλευέστε όλοι μαζί ο ένας τον άλλο, ίσως βρείτε ιδέες που θα βοηθήσουν. Νησιτέψατε και προσευχηθήκατε για λύσεις ως οικογένεια; Ερευνήσατε τις γραφές και τις ομιλίες της γενικής συνέλευσης; Ίσως η οικογένειά σας θα πρέπει να κάνει ορισμένες αλλαγές για να βελτιώσει την κατάσταση ή ίσως απλώς χρειάζεται να επιμείνετε, περιμένοντας υπομονετικά και έχοντας πεποίθηση ότι ο Κύριος θα σας ενδυναμώσει κατά τη δοκιμασία σας αυτή (βλέπε Μωσία 24:15).

Εάν οι άλλοι προκάλεσαν πόνο στην οικογένειά σας, προσπαθήστε να τους συγχωρήσετε και μην τους κατηγορείτε. Μολονότι η συγχώρηση ίσως να μην επιλύσει άμεσα το πρόβλημα, θα φέρει ειρήνη στην καρδιά σας και θα κάνει ευκολότερη την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Ο ενάντιος επιτίθεται σε οικογένειες, διότι η δύναμή τους είναι πολύ σημαντική για την Εκκλησία και την κοινότητά σας. Επομένως, εξακολουθήστε να αντέχετε. Εξακολουθήστε να πηγαίνετε στην εκκλησία, να έχετε οικογενειακή βραδιά και να ζείτε το ευαγγέλιο. Η υπακοή σας δίνει τη δυνατότητα να αισθάνεστε το Άγιο Πνεύμα και η καθοδήγησή Του είναι ζωτική για να βρείτε τις απαντήσεις που επιζητείτε. Το να ζείτε σε μια ισχυρή οικογένεια, ακόμα και αν πρέπει να υπερνικηθούν προβλήματα, είναι από τους σημαντικότερους στόχους σας.

Χρησιμοποιείτε τους οδηγούς που μας έχουν δοθεί

Ίσως μια οικογένεια δεν έχει ενδυναμωθεί, μέχρι να έρθει η ώρα που θα πρέπει να δοκιμαστεί. Ευτυχώς, δε χρειάζεται να αντιμετωπίζουμε μόνοι τα προβλήματά μας. Ο Επουράνιος Πατέρας θέλει να επιτύχουμε ως άτομα και οικογένειες. Για να μας βοηθήσει, μας έχει παράσχει σημαντικούς οδηγούς, όπως οι γραφές, ένα ζωντανό προφήτη, άλλους ηγέτες της Εκκλησίας και το Άγιο Πνεύμα. Μπορούν να μας βοηθήσουν να καταλάβουμε και να εφαρμόσουμε τις αρχές του ευαγγελίου που θα φέρουν χαρά σε εμάς και στις οικογένειές μας. Επιπρόσθετα, μην ξεχνάτε ποτέ να λέτε στους γονείς σας ότι τους

εκτιμάτε και τους αγαπάτε. Ξέρω ότι ο Κύριος θα παράσχει έναν τρόπο ώστε η οικογένειά σας να είναι ενωμένη, ενδυναμωμένη και ανυψωμένη. Ξέρω ότι η οικογένεια έχει δοθεί ως διάταξη από τον Θεό.

Τζάρεντ Λ., 18 ετών, Μιντανάο, Φιλιππίνες

Να μαθαίνετε από τις δυσκολίες σας

Όσο σκληρά κι αν προσπαθείτε, πάντοτε θα υπάρχουν δυσκολίες. Αυτές οι δοκιμασίες υπάρχουν για να μας βοηθήσουν στην πνευματική μας ανάπτυξη. Όλα εξαρτώνται από το πώς αντιδράτε στις δυσκολίες αυτές. Το βασικό είναι να μαθαίνουμε από αυτές. Παρατηρήστε και δείτε τι πραγματικά συμβαίνει γύρω σας. Προσευχηθείτε για τις δοκιμασίες που περνάτε και έχετε πίστη ότι ο Κύριος θα σας βοηθήσει να τις ξεπεράσετε. Μπορούν να αποτελέσουν πηγή δύναμης για εσάς και με τη σειρά σας να γίνετε πηγή δύναμης για άλλους.

Μακένζι Σ., 18 ετών, Τσιουάουα, Μεξικό

Διαβάστε τη διακήρυξη επί της οικογενείας

Προβλήματα έρχονται είτε λέμε τις προσευχές μας είτε όχι. Δεν είναι για να μας τιμωρήσουν, αλλά για να μας ενδυναμώσουν. Τα προβλήματα που συναντάμε στη ζωή παρέχουν την ευκαιρία στις οικογένειες να εργαστούν μαζί. Καθώς η οικογένειά μου προχωρεί με δυσκολία μέσα από στρες, οικονομικά προβλήματα και προσπαθώντας να βρούμε χρόνο για να είμαστε μαζί, ερχόμαστε κοντύτερα ο ένας στον άλλο και στον Επουράνιο Πατέρα μας. Κάτι που κάνουμε σε δύσκολους καιρούς είναι να διαβάζουμε το «Η οικογένεια: Μία επίσημη διακήρυξη προς όλο τον κόσμο». Μας θυμίζει τον άγιο δεσμό που μοιραζόμαστε και πόσο

σημαντικό είναι να τηρούμε τις διαθήκες μας.

Αννα Τζ., 15 ετών, Τζώρτζια, Η.Π.Α.

Να αποδεχτούμε το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα

Νομίζω ότι ένας τρόπος με τον οποίο μας δοκιμάζει ο Επουράνιος Πατέρας είναι μέσα από τα προβλήματα. Αυτό που δεν πρέπει να ξεχνάμε είναι ότι είναι ο Πατέρας μας και μας αγαπά τόσο πολύ και επομένως θέλει το καλύτερο για μας. Ξέρω ότι ο μόνος τρόπος για να υπερνικήσουμε τα προβλήματα είναι μέσω της επιμονής και της αποδοχής του θελήματος του Πατέρα.

Ζοζέ Σ., 18 ετών, Ανκάς, Περού

Να έχετε πίστη στον Κύριο

Αυτό που με βοηθά όταν διερωτώμαι γιατί έχει προβλήματα η οικογένειά μου, ακόμα κι όταν κάνουμε ό,τι μπορούμε, είναι η ιστορία του Ιώβ και τα πόσα πολλά υπέφερε. Το Ιώβ 19:25-26 λέει: «Επειδή, ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει, και θα σηκωθεί στους έσχατους καιρούς επάνω στη γη· και αφού, ύστερα από το δέρμα μου, αυτό το σώμα θα φθαρεί, με τη σάρκα μου πάλι θα δω τον Θεό». Ο Ιώβ αντιμετώπισε ορισμένες από τις μεγαλύτερες δυσκολίες και ωστόσο ήξερε πάντα ότι ο Λυτρωτής του ζει! Όταν μπορούμε να σκεφτόμαστε και να ζούμε όπως ο Ιώβ, ξέρω ότι θα μπορούσαμε να δούμε πέρα από τα προβλήματά μας, να δούμε ότι έχουμε ένα Λυτρωτή, ο οποίος μας εξυπώνει μέσα από αυτές τις δοκιμασίες.

Μέγκαν Μπ., 17 ετών, Γιούτα, Η.Π.Α.

Να αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα με ελπίδα

Τα προβλήματα μάς κάνουν δυνατούτερους όταν τα αντιμετωπίζουμε σωστά. Αυτό που πρέπει να κάνετε είναι να αντιμετωπίσετε τα

προβλήματα με ελπίδα και θάρρος. Μπορείτε να κάνετε το καλύτερο που μπορείτε, παρευρισκόμενοι στην εκκλησία και προσπαθώντας να ζείτε το ευαγγέλιο, ώστε να αναγνωρίζετε το γεγονός ότι τα προβλήματά σας θα σας εξευγενίσουν και τελικά θα σας κάνουν καλύτερους. Προσπαθήστε, επίσης, να προσδιορίσετε αυτό που δεν κάνετε σωστά και δοκιμάστε να το διορθώσετε. Να προσπαθείτε συχνά να βοηθάτε τους άλλους και κάνοντάς το αυτό, τα προβλήματά σας θα φαίνονται ελαφρύτερα. Πάνω απ' όλα, να συμβουλευέστε πάντα τον Κύριο. Να προσεύχεστε για τα προβλήματά σας και να ζητάτε την καθοδήγηση του Επουράνιου Πατέρα.

Ρέιμοντ Α., 18 ετών, Ακρα, Γκάνα

Να υπομείνουμε μέχρι τέλους

Η οικογένεια είναι κεντρική στο σχέδιο του Δημιουργού, επομένως είναι φυσικό ότι ο ενάντιος θα κάνει ό,τι μπορεί για να μας σταματήσει από το να ζούμε μαζί ως μια ευτυχισμένη, επικεντρωμένη στο ευαγγέλιο οικογένεια. Ξέρουμε ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε η ζωή να είναι εύκολη ή αν πηγαίνουμε στην εκκλησία και έχουμε οικογενειακή βραδιά,

να νομίζουμε πως η ζωή δεν θα έχει πειρασμούς. Όταν δυσκολεύουν τα πράγματα, να διαβάσετε τις γραφές σας, να προσεύχεστε και να συζητάτε ως οικογένεια.

Πρεσβύτερος Ντάντλι, 21 ετών, Γεραποστολή Τζακάρτα, Ινδονησία

ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕ ΤΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ

«Με τη βοήθεια του Κυρίου και της διδασχής Του, όλα τα επιζήμια αποτελέσματα από δυσκολίες που ενδεχομένως να αντιμετωπίσει η οικογένεια μπορούν να γίνουν κατανοητά και να υπερνικηθούν. Όποιες κι αν είναι οι ανάγκες των μελών της οικογένειας, μπορούμε να ενδυναμώσουμε την οικογένειά μας, καθώς ακολουθούμε τη συμβουλή που δόθηκε από τους προφήτες.

«Το κλειδί για την ενδυνάμωση της οικογένειάς μας είναι να κάνουμε το Πνεύμα του Κυρίου να έρχεται στο σπιτικό μας».

Πρεσβύτερος Ρόμπερτ Χέιλς της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, "Strengthening Families: Our Sacred Duty", Ensign, Μάιος 1999, 32.

ΕΠΟΜΕΝΗ ΕΡΩΤΗΣΗ «Πώς ελέγχετε το θυμό σας όταν είστε πραγματικά αναστατωμένοι;»

Στείλτε την απάντησή σας μέχρι τις 15 Μαΐου 2011, στο:

Liahona, Questions & Answers 5/11
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
Ή στείλτε ηλεκτρονικό μήνυμα στο:
liahona@ldschurch.org

Οι απαντήσεις ίσως αλλαχθούν για λόγους μεγέθους ή σαφήνειας.

Οι ακόλουθες πληροφορίες και η άδεια θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή στο γράμμα σας: (1) ονοματεπώνυμο, (2) ημερομηνία γεννήσεως, (3) τομέας ή κλάδος, (4) πάσσαλος ή περιφέρεια, (5) η γραπτή σας άδεια και αν είστε κάτω των 18 ετών, η γραπτή άδεια των γονέων σας (γίνεται αποδεκτό και σε ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) για να δημοσιευθεί η απάντησή και η φωτογραφία σας.

ΝΑ ΤΟΝ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ, ΥΠΟ SIMON DEWEY

ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΑΜΕ ΟΛΟΙ.

(ΒΛΕΠΕ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 22:19-20, Δ&Δ 20:77, 79.)

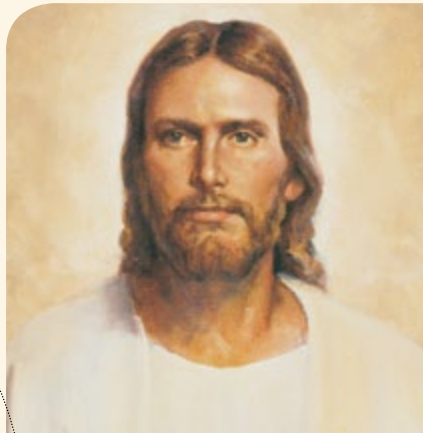
Διδαχή και Διαθήκες 76:22–24

Τα εδάφια αυτά διακηρύσσουν μία σύγχρονη μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό: Εκείνος ζει!

Πολλές μαρτυρίες

Πολλές μαρτυρίες είχαν δοθεί για τον ανεστημένο Χριστό πριν από αυτήν την αποκάλυψη. Ορίστε ορισμένα παραδείγματα:

- Μαρία Μαγδαληνή (βλέπε Κατά Ιωάννην 20:11–18)
- Οι Απόστολοι της εποχής του Ιησού (βλέπε Κατά Ματθαίον 28:9–20, Κατά Μάρκον 16:14–20, Κατά Λουκάν 24:36–53, Κατά Ιωάννην 20:19–29, 21)
- Οι δύο μαθητές καθ' οδόν προς Εμμαούς (βλέπε Κατά Λουκάν 24:13–35)
- Στέφανος (βλέπε Πράξεις 7:55–56)
- Παύλος (βλέπε Πράξεις 9:1–6)
- Οι Νεφίτες (βλέπε Νεφί Γ' 11–28)
- Μορόνι (βλέπε Εθέρ 12:39)
- Τζόζεφ Σμιθ (βλέπε Τζόζεφ Σμιθ—Ιστορία 1:16–20)

22. Και τώρα, ύστερα από τις τόσες μαρτυρίες οι οποίες έχουν δοθεί γι' αυτόν, τούτη είναι η μαρτυρία, ή υπό τελευταία δλών, τήν οποία δίνουμε γι' αυτόν: "Οτι ζεί!

23. Γιατί τόν είδαμε, στά δεξιά του Θεού. Καί άκούσαμε τή φωνή πού επιμαρτυρούσε ότι είναι ό Μονογενής του Πατέρα —

24. "Ότι από αυτόν και μέ αυτόν και μέσο αυτού, οι κόσμοι δημιουργούνται και δημιουργήθηκαν, και οι κάτοικοί τους έγιναν γιοί και κόρες του Θεού.

Εκείνος ζει!

«Έχω διαβάσει—και πιστεύω—τις μαρτυρίες αυτών που εβίωσαν τη θλίψη από τη σταύρωση του Χριστού και την αγαλλίαση από την ανάστασή Του. Έχω διαβάσει—και πιστεύω—τις μαρτυρίες αυτών που στον Νέο Κόσμο εδέχθησαν την επίσκεψη από τον ίδιο ανεστημένο Κύριο.

»Πιστεύω τη μαρτυρία εκείνου ο οποίος, σε αυτήν τη θεική νομή, μίλησε με τον Πατέρα και τον Υιό σε ένα δάσος που τώρα αποκαλείται ιερό και ο οποίος έδωσε τη ζωή του, επισφραγίζοντας τη μαρτυρία αυτή με το αίμα του».

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, «Ανεστήθη!» Λιαχόνα, Μάιος 2010, 89.

Γεννηθέντες υιοί και θυγατέρες τω Θεώ

«Δεν είσθε συνήθη όντα, αγαπημένοι μου νεαροί φίλοι σε όλον τον κόσμο. Είσθε

ένδοξοι και αιώνιοι ...

»Η προσευχή και η ευλογία μου είναι ώστε όταν κοιτάζετε την εικόνα σας, να μπορέσετε να δείτε πέραν των ατελειών και των αμφιβολιών και να αναγνωρίσετε ποιοι είσθε πράγματι: ένδοξοι υιοί και θυγατέρες του Παντοδύναμου Θεού».

Πρόεδρος Ντίτερ Ούχτντορφ, Δεύτερος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, "The Reflection in the Water" (Εστιάκη συγκέντρωση του Εκπαιδευτικού Συστήματος της Εκκλησίας για νέους ενηλίκους, Νοέμβρ. 1, 2009), διαθέσιμο στο CESfiresides.lds.org.

Κόσμοι δημιουργούνται και δημιουργήθηκαν

«Υπό την διεύθυνση του Πατρός, ο Χριστός ήταν ο Κύριος του σύμπαντος, ο οποίος δημιούργησε κόσμους αναρίθμητους—εκ των οποίων ο δικός μας είναι μόνον ένας (βλέπε Προς Εφεσίους 3:9, Προς Εβραίους 1:2).

»Πόσοι πλανήτες υπάρχουν στο σύμπαν με ανθρώπους επ' αυτών; Δεν γνωρίζουμε, αλλά δεν είμαστε μόνονι στο σύμπαν! Ο Θεός δεν είναι ο Θεός ενός μόνου πλανήτη!»

Πρεσβύτερος Νιλ Μάξουελ (1926–2004) της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, στο «Ειδικό μάρτυρες του Χριστού» Λιαχόνα, Απρ. 2001, 5.

Σημείωση συντάκτου: Η σελίδα αυτή δεν έχει σκοπό να αποτελέσει εκτενή επεξήγηση του επιλεγμένου εδαφίου γραφής, απλώς την αφετηρία για τη δική σας μελέτη.

ΑΝΤΑΜΟΙΒΕΣ

από την ανοικοδόμηση

Καθώς έβλεπα τα ερείπια από τον σεισμό, λυπήθηκα. Όμως, τότε συνειδητοποίησα ότι ο Θεός αγαπά όσους πέθαναν καθώς και όσους επέζησαν.

Υπό Ασλι Ντάιερ

Επειδή μένω στη Σανγκάη της Κίνας, είχα την ευκαιρία να πάω με μία σχολική ομάδα στην επαρχία Σιτσουάν στη νοτιοδυτική Κίνα, προκειμένου να βοηθήσω στην οικοδόμηση οικιών για θύματα του σεισμού ο οποίος την περιοχή πριν από ορισμένα χρόνια. Εργαζόμασταν σκληρά, τοποθετώντας τούβλα, φτυαρίζοντας ασβεστοκονίαμα, σπρώχνοντας καροτσάκια γεμάτα τούβλα και δίδοντας τούβλα σε ανθρώπους που ήταν στη σειρά. Τη δεύτερη ημέρα πονούσε η πλάτη και τα γάντια μου γέμισαν τρύπες. Εντούτοις, το ταξίδι ήταν αξέχαστη εμπειρία για εμένα και ενδυνάμωσε τη μαρτυρία μου για τη δική μου ατομική αξία και κάθε ανθρώπου, μία εκ των αξιών των Νέων Γυναϊκών.

Καθώς εργαζόμουν σκληρά κάθε ημέρα, παρατήρησα ότι το πιστεύω μου στη δική μου αξία μεγάλωσε. Ένωθα καλά για τον εαυτόν μου, επειδή έκανα πράγματα προς βελτίωση του τρόπου ζωής εκείνων που ήταν λιγότερο τυχεροί από εμένα.

Είχαμε επίσης την ευκαιρία να επισκεφθούμε ένα σχολείο στην περιοχή. Όταν φθάσαμε, ένα πλήθος χαριτωμένων μικρών παιδιών ήλθε τρέχοντας προς εμάς. Όταν είδα όλα αυτά τα υπέροχα παιδάκια, ανεγνώρισα επίσης την ατομική αξία τους. Είναι όλα όμορφα τέκνα του Θεού και ένιωσα σθεναρώς ότι Εκείνος αγαπά και γνωρίζει καθένα από αυτά.

Κοντά στο τέλος του ταξιδιού μου, είχαμε την ευκαιρία να πάμε σε ένα θέρετρο, όπου επρόκειτο να έχουμε γεύμα. Όταν φθάσαμε εκεί, εντούτοις, βρήκαμε ότι είχε καταστραφεί στον σεισμό. Ήταν η χειρότερη καταστροφή που είχα δει ποτέ. Με έκανε να θέλω να κλαίω. Οι οροφές και οι τοίχοι των κτηρίων είχαν κατακρημνισθεί,

τα δένδρα κοντά είχαν πέσει και υπήρχαν παντού μπάζα. Ένας τεράστιος ογκόλιθος είχε κυλήσει από το βουνό και κτύπησε στην πλευρά ενός κτηρίου, προκαλώντας κατακρημνίσεις στην οροφή και τον τοίχο. Υπήρχε ένα μοναδικό παπούτσι σε ένα από τα κατώφλια.

Καθώς το σκεπτόμουν αυτό και το γεγονός ότι άνθρωποι είχαν σκοτωθεί σε αυτήν την καταστροφή, αγωνιζόμουν να καταλάβω πώς ο Επουράνιος Πατέρας θα επέτρεπε να συμβεί αυτό. Δεν τους αγαπούσε; Κατόπιν, σκέφθηκα αυτό που είχαμε συζητήσει στην τάξη των Νέων Γυναϊκών και συνειδητοποίησα ότι ναι, πράγματι τους αγαπούσε. Τους γνώριζε και αγαπούσε καθέναν ξεχωριστά. Όσοι πέθαναν εκείνη την ημέρα ήσαν όλα τέκνα του Θεού. Αρχικώς, με έκανε ακόμη πιο λυπημένη, σκεπτόμενη αυτό. Όμως, τότε συνειδητοποίησα ότι αυτοί οι άνθρωποι ήσαν στον κόσμο των πνευμάτων και μπορούσαν να επιστρέψουν εκ νέου στον Επουράνιο Πατέρα. Η σκέψη αυτή με παρηγόρησε και μου έδωσε ένα αίσθημα γαλήνης.

Ξέρω ότι είμαι Θεού παιδί, με μεγάλη ατομική αξία. Είμαστε όλα παιδιά του Επουρανίου Πατρός μας, ο οποίος μας γνωρίζει προσωπικώς. Μας αγαπά με μία αγάπη που είναι βαθύτερη και μεγαλύτερη από αυτήν που οιοσδήποτε από εμάς θα μπορούσε ποτέ να φαντασθεί. Η κατανόηση αυτή εμφυτεύθηκε βαθιά μέσα στην καρδιά μου καθώς εργάσθηκα μαζί και υπηρετήσα ανάμεσα στους ανθρώπους οι οποίοι είχαν υποφέρει τόσο φρικτά στον σεισμό του Σιτσουάν. ■

Η Ασλι Ντάιερ (δεξιά) βοήθησε στην ανοικοδόμηση οικιών για τοπικούς κατοίκους μετά τον σεισμό το 2008 στο Σιτσουάν της Κίνας.

ΔΥΝΑΜΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ

TE
BUKA
A
MOROMONA

hi Faahou Ite
Mesia

*Όταν δύο έφηβοι από
την Ταϊτή έδωσαν μία
ευκαιρία στις γραφές,
η ζωή τους άλλαξε.*

Υπό Ανταμ Όλσον

Περιοδικά της Εκκλησίας

Ο Ρούμα δεν ήθελε στην πραγματικότητα να μελετήσει τις γραφές. Η Βαϊτιάρε δεν ήθελε στην πραγματικότητα να πάει στο σεμινάριο. Και δεν ήταν υποχρεωμένοι να το κάνουν. Όμως, όταν το επέλεξαν, η ζωή τους άλλαξε.

Γιατί όχι;

Γιατί θα επέλεγε ένας έφηβος να περνά δύο ώρες κάθε Πέμπτη βράδυ, μελώντας τις γραφές με τη μαμά του; Πριν από έναν χρόνο, ο Ρούμα Τερουατέα από την Ταϊτή, πιθανώς να είχε αναρωτηθεί το ίδιο.

Τώρα, ενδεχομένως, να ερωτούσε γιατί ένας έφηβος θα επέλεγε να *μην* το κάνει.

Κατά τη διάρκεια τριών ετών σεμιναρίου, ο Ρούμα δεν έδιδε πραγματικώς προσοχή,

όταν οι διδάσκαλοί του ανέθεταν γραφές να διαβάσει για το επόμενο μάθημα. «Δεν ήθελα να τις διαβάσω», λέει. «Οι γραφές στην πραγματικότητα δεν με ενδιέφεραν».

Όμως, διερωτάτο γιατί οι ηγέτες της Εκκλησίας στον τομέα και πάσσαλό του πάντοτε χρησιμοποιούσαν τις γραφές στις ομιλίες και τα μαθήματά τους. Παρακολουθούσε τους ηγέτες του. Παρατηρούσε πόσο εύκολο ήταν για τον πρόεδρο πασσάλου του να παραθέτει από τις γραφές.

Έτσι, όταν ο πάσσαλος Φα της Ταϊτής χώρισε τους μαθητές σεμναρίου σε ομάδες, προκειμένου να έχουν διαγωνισμούς καλής γνώσεως των γραφών καθ' όλη την τελευταία χρονιά του στο σεμινάριο, ο Ρούμα απεφάσισε να δώσει μία ευκαιρία στις γραφές.

Τότε άρχισαν οι εβδομαδιαίες συνεδρίες μελέτης με τη μητέρα του. Κάθε Πέμπτη βράδυ μελετούσαν μαζί για τον διαγωνισμό της τάξεως την επομένη, μαθαίνοντας πού είναι σημαντικά εδάφια και μάλιστα απομνημόνευαν πολλά εξ αυτών.

Και τότε άρχισαν να αλλάζουν τα πράγματα για τον Ρούμα. Η μελέτη του των γραφών ενδυνάμωσε τη σχέση του με τη μαμά του. Άρχισε να βλέπει τις ομοιότητες μεταξύ όσων διδάσκουν οι γραφές και όσων συμβαίνουν σήμερα στον κόσμο. Καθώς προσευχόταν για όσα διάβαζε, συνειδητοποίησε ότι ήταν από τον Θεό.

Τον βοήθησε, επίσης, να οδηγήσει την ομάδα του σε νίκη στο

Όταν ο Ρούμα Τερουατέα (κάτω) και οι συμμαθητές του από το σεμινάριο ταξίδευσαν στο γειτονικό Μουρέα (αριστερά), για να δοκιμάσουν τη γνώση τους στις γραφές, το αποτέλεσμα δεν είχε σημασία—ο Ρούμα ήταν ήδη νικητής.

ΜΕΛΕΤΑΤΕ ΕΠΙΜΕΛΩΣ

«Τα εντατικά μαθήματα δεν είναι τόσο πολύ αποτελεσματικά,

όσο το καθημερινό διάβασμα και η εφαρμογή των γραφών στη ζωή μας. Εξοικειωθείτε με τα μαθήματα που διδάσκουν οι γραφές. ...Μελετήστε τις σαν να απηυθύνοντο προς εσάς, γιατί αυτή είναι η αλήθεια.

»... Εάν μελετάτε τις γραφές επιμελώς, η δύναμή σας να αποφεύγετε τον πειρασμό και να λαμβάνετε την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος στα πάντα που κάνετε, θα αυξηθεί».

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, «Να είστε ο καλύτερος εαυτός σας» Λιαχόνα, Μάιος 2009, 68.

πρωτάθλημα του πασσάλου καλής γνώσεως των γραφών.

Ο Ρούμα αναγνωρίζει στις ευλογίες τις οποίες έλαβε ένα μάθημα που έμαθε στη μελέτη του. «Στο Μωσία 2:24 ο βασιλεύς Βενιαμίν διδάξε ότι όταν επιλέγουμε να κάνουμε ό,τι μας ζητεί ο Κύριος, τότε ευλογούμαστε αμέσως», λέει ο Ρούμα. Μία εκ των μεγαλύτερων ευλογιών που έχει λάβει είναι ότι «αφού μελέτησα τις γραφές αυτόν τον χρόνο, ξέρω ότι το Βιβλίο του Μόρμον είναι αληθινό».

Μη μου λες τι να κάνω

Στην αρχή του σχολικού έτους, η Βαϊτιάρε Πίτο δεν ήταν καν μέλος της Εκκλησίας. Λοιπόν, πώς ένα νέο μέλος που δεν πήγε ποτέ πριν στο σεμινάριο, βοήθησε την ομάδα του να κερδίσει στο πρωτάθλημα του πασσάλου καλής γνώσεως των γραφών;

«Δεν ανησυχούσα που δεν είχα πολλή εμπειρία», λέει. «Έμαθα πολλά από αυτά τα εδάφια κατά

Όταν η Βαϊτιάρε Πίτο από την Ταϊτή αποφάσισε να μελετήσει τις γραφές, άρχισε να αναγνωρίζει τις ευλογίες.

τη διάρκεια των ιεραποστολικών μαθημάτων».

Τα περισσότερα μέλη της οικογένειας της Βαϊτιάρε προσεχώρησαν στην Εκκλησία, αφού πέθανε ο πατέρας της αναπάντεχα και ο ηγέτης ιεραποστολής τομέως έφερε τους ιεραποστόλους στο σπίτι της Βαϊτιάρε. Έκαναν λόγο περί οικογενειακής ενότητας και ότι θα ήσαν μαζί για πάντα. «Πραγματικώς έφερε αλλαγή στην οικογένειά μας», λέει εκείνη.

Ωστόσο, δεν άλλαξε απαραίτητως την ανεξάρτητη συμπεριφορά της 17χρονης. «Αφού βαπτίσθηκα, όλοι μου έλεγαν ότι θα έπρεπε να πάω στο σεμινάριο», λέει εκείνη. «Δεν μου αρέσει να μου λένε τι να κάνω, επομένως μου πήρε λίγο χρόνο για να πάω».

Τελικώς, αποφάσισε μόνη της να πάει και ανακάλυψε ότι το απολάμβανε. Είχε επιφορτισθεί να είναι

μέρος της ίδιας ομάδος καλής γνώσεως των γραφών με τον Ρούμα.

Στην αρχή δεν κατέβαλλε προσπάθειες να διαβάσει τις αναθέσεις των γραφών. Όμως, όταν απεφάσισε ότι θα το έκανε, ανεγνώρισε συντόμως μία πληθώρα ευλογιών.

«Οι γραφές με βοηθούν πολύ», λέει. «Έχω μάθει από τις γραφές πολλά πράγματα», συμπεριλαμβανομένης της σημασίας της προσευχής και ότι ο Επουράνιος Πατέρας θα εισακούσει αυτές τις προσευχές.

Επίσης έμαθε ότι όταν αποφασίζει να δεσμευθεί σε κάτι, όπως να πηγαίνει στο σεμινάριο ή να διαβάζει τις γραφές, η τήρηση της δεσμεύσεως είναι ευκολότερη παρά αν το κάνει, επειδή πρέπει ή υποτίθεται ότι πρέπει.

Τώρα που το σχολικό έτος έχει τελειώσει, η Βαϊτιάρε είναι ευγνώμων που επέλεξε να πάει στο σεμινάριο και να μελετήσει τις γραφές: «Ξέρω ότι όταν διαβάζουμε τις γραφές, είμαστε ευλογημένοι». ■

Η ένδειξη στην ευλογία μου

Υπό Σκοτ Τάλμποτ

Υπηρετήσα στη Νότιο Ιεραποστολή στο Χιούστον του Τέξας ως ισπανόφωνος πρεσβύτερος. Μία ημέρα, ο συνάδελφός μου και εγώ κτυπούσαμε πόρτες, προσπαθώντας να βρούμε κάποιον να διδάξουμε. Πήγαμε σε ένα σπίτι με μία τεράστια τρύπα στην εφθαρμένη, ξύλινη βεράντα.

Μία μεγαλύτερης ηλικίας γυναίκα άνοιξε την πόρτα και μας προσκάλεσε να πάμε μέσα. Δεν είμαι βέβαιος αν πραγματικώς ήξερε ποιοί ήμασταν και τι κάναμε, αλλά ήταν πολύ ευγενική. Αρχίσαμε να τη διδάσκουμε το πρώτο μάθημα και τα πράγματα φαίνονταν να πηγαίνουν καλά. Συντόμως ήταν σειρά μου να διδάξω περί του Τζόζεφ Σμιθ και του Πρώτου Οράματος. Παρακολουθούσα καθώς οι εκφράσεις του προσώπου της γυναίκας φαίνονταν να δείχνουν αυξανόμενη σύγχυση. Ήταν προφανές ότι δεν παρακολουθούσε πραγματικώς αυτά που προσπαθούσα να της εξηγήσω.

Αφού έκανα ορισμένες ερωτήσεις σχετικώς με όσα είχαμε πει ως τώρα και σχετικώς με πόσα είχε καταλάβει, ένιωσα να απογοητεύομαι πικρώς από το γεγονός ότι δεν κατανοούσε την έννοια του Πρώτου Οράματος. Ήταν μία μακρά ημέρα και το τελευταίο πράγμα που θέλει ένας ιεραπόστολος είναι να μην καταλάβει κάποιος αυτό που τόσο πολύ θέλει από τους ανθρώπους να μάθουν ότι είναι αληθινό.

Σε κλάσμα δευτερολέπτου ένιωσα τα συναισθήματά μου να αρχίζουν να ολισθαίνουν προς τον θυμό και ένα απόσπασμα από την πατριαρχική ευλογία μου ήλθε στο νου μου. Ήταν ένα τμήμα σχετικώς με τη μελλοντική οικογένειά μου, που μου έδιδε τη συμβουλή να διδάξω στα μελλοντικά παιδιά μου τις έννοιες του ευαγγελίου. Καθώς αυτή

η παράγραφος γύριζε στο μυαλό μου, ήξερα ότι το Πνεύμα μου έλεγε να διδάξω αυτήν την ταπεινή γυναίκα με τον ίδιο τρόπο που θα δίδασκα ένα παιδί.

Αρχισα να τη διδάσκω με μία

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΘΕΙΤΕ ΓΙΑ ΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

Νέοι άνδρες, σας νουθετώ να προετοιμασθείτε να υπηρετήσετε ως ιεραπόστολοι. Κρατήστε τον εαυτόν σας καθαρό και αγνό και αξίω να αντιπροσωπεύετε τον Κύριο. Διατηρήστε την υγεία και τη δύναμή σας. Μελετάτε τις γραφές. Όπου είναι διαθέσιμο το σεμινάριο ή το ινστιτούτο, να συμμετάσχετε σε αυτό. Εξοικειωθείτε με τον ιεραποστολικό οδηγό, *Να κηρύττετε το ευαγγέλιό μου*.

Πρόεδρος Τόμας Μόνσον, «Καθώς Ξανασυναντιόμαστε» *Λιαχόνα*, Νοέμβρ. 2010, 6.

απλούστερη και στοργικότερη προσέγγιση. Φαντάσθηκα τα δικά μου παιδιά να κάθονται στο σαλόνι και να κοιτούν εμένα, τον πατέρα τους, καθώς δίδασκα σε αυτά περί του Προφήτου Τζόζεφ Σμιθ. Ήταν εκπληκτικό να βλέπω την αλλαγή στο πρόσωπό της. Τα φρύδια της συντόμως σηκώθηκαν και τα μάτια της άρχισαν να λάμπουν. Το συγχυσμένο βλέμμα της μετετράπη σε βλέμμα ενδιαφέροντος και θαυμασμού. Καθώς αφηγηόμην την ιστορία του Επουρανίου Πατρός και του Ιησού Χριστού οι οποίοι ενεφανίσθησαν στον Τζόζεφ Σμιθ, δάκρυα γέμισαν τα μάτια της και κυλούσαν στα μάγουλά της. Το Πνεύμα γέμισε το δωμάτιο και η πικρή απογοήτευσή μου μετετράπη σε μεγάλη αγαλλίαση.

Ποτέ δεν θα ξεχάσω αυτήν την εμπειρία. Τώρα, ανυπομονώ να διδάξω τις ίδιες αρχές στα παιδιά μου κάποια ημέρα και να νιώσω αυτήν τη μεγάλη αγαλλίαση ξανά. ■

**Από τον Πρόεδρο
Μπόιντ Πάκερ**

Πρόεδρος της
Απαρτίας των Δώδεκα
Αποστόλων

Ο ΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Επιτρέψατέ μου να σας πω μία ιστορία—
μία παραβολή.

Ήταν κάποτε ένας άνδρας, ο οποίος ήθελε κάτι πάρα πολύ. Φαινόταν πιο σημαντικό από οτιδήποτε άλλο στη ζωή του. Προκειμένου να αποκτήσει αυτό που επιθυμούσε, επιβαρύνθηκε με [ανέλαβε] ένα μεγάλο χρέος.

Είχε λάβει προειδοποίηση για αυτό το μεγάλο χρέος και πιο συγκεκριμένα για τον πιστωτή του, αυτόν που του δάνεισε τα χρήματα. Όμως, φαινόταν τόσο σημαντικό γι' αυτόν να αποκτήσει αυτό που ήθελε εδώ και τώρα. Ήταν σίγουρος ότι μπορούσε να το πληρώσει αργότερα.

Συνεπώς, υπέγραψε ένα συμβόλαιο. Θα το αποπλήρωνε τελικώς. Δεν ανησυχούσε τόσο πολύ για αυτό, διότι η ημερομηνία εξοφλήσεως φαινόταν ότι αργούσε. Είχε αυτό που ήθελε τώρα και αυτό φαινόταν σημαντικό.

Σκέψεις σχετικώς με τον πιστωτή ήταν πάντοτε παρούσες στο νου του και έκανε περιστασιακές [μικρές] πληρωμές κατά καιρούς, σκεπτόμενος κάπως ότι η ημερομηνία εξοφλήσεως του συνολικού ποσού δεν θα έφθανε ποτέ.

Δικαιοσύνη ή ευσπλαχνία;

Όμως όπως έρχεται πάντοτε, ήλθε η ημέρα και το συμβόλαιο κατέστη ληξιπρόθεσμο. Το χρέος δεν είχε αποπληρωθεί. Ο πιστωτής του ενεφανίσθη και απαίτησε πληρωμή εις το ακέραιον.

Μόνον τότε συνειδητοποίησε ότι ο πιστωτής

του όχι μόνον είχε τη δύναμη να ανακτήσει [πάρει] όλα όσα του ανήκαν, αλλά και τη δύναμη επίσης να τον ρίξει στη φυλακή.

«Δεν μπορώ να σε πληρώσω, διότι δεν έχω αυτή τη δυνατότητα», εξομολογήθηκε.

«Τότε», είπε ο πιστωτής, «θα πάρουμε την περιουσία σου και θα πας στη φυλακή. Συνεφώνησες σε αυτό. Ήταν επιλογή σου. Υπέγραψες στο συμβόλαιο και τώρα πρέπει να εκτελεσθεί».

«Μπορείς να δώσεις παράταση ή να διαγράψεις το χρέος;» ικέτευσε ο οφειλέτης. «Διευθέτησε έναν τρόπο για εμένα να διατηρήσω όλα όσα έχω και να μην πάω στη φυλακή. Σίγουρα πιστεύεις στην ευσπλαχνία; Δεν θα δείξεις ευσπλαχνία;»

Ο πιστωτής απήντησε: «Η ευσπλαχνία είναι πάντοτε τόσο μονόπλευρη. Θα εξυπηρετούσε μόνον εσένα. Εάν σου δείξω ευσπλαχνία, αυτό θα με άφηνε απλήρωτο. Απαιτώ δικαιοσύνη. Πιστεύεις στη δικαιοσύνη;»

«Πίστευα στη δικαιοσύνη, όταν υπέγραψα το συμβόλαιο», είπε ο οφειλέτης. «Ήταν με το μέρος μου, διότι νόμιζα ότι θα με προστάτευε. Δεν χρειαζόμουν την ευσπλαχνία τότε ούτε σκέφθηκα ότι θα την χρειαζόμουν ποτέ».

«Η δικαιοσύνη απαιτεί να πληρώσεις κατά το συμβόλαιο ή να υποστείς την τιμωρία», απήντησε ο πιστωτής. «Αυτός είναι ο νόμος. Έχεις συμφωνήσει με αυτόν και κατ' αυτόν τον τρόπο πρέπει να γίνει. Η ευσπλαχνία δεν μπορεί να ληστέψει τη δικαιοσύνη».

Ο Ιησούς Χριστός, ο Μεσολαβητής μας, πληρώνει το τίμημα, το οποίο δεν είμαστε εις θέσιν να πληρώσουμε εμείς, ούτως ώστε να μπορέσουμε να επιστρέψουμε και να ζήσουμε με τον Επουράνιο Πατέρα μας.

Για να μάθετε περισσότερα για το θέμα αυτό, διαβάστε το Άλμα 42, την εξήγηση του προφήτου Άλμα για τη δικαιοσύνη, την ευσπλαχνία και την εξιλέωση.

Με τον αιώνιο νόμο, δεν μπορεί να δοθεί ευσπλαχνία εκτός και αν υπάρχει κάποιος που είναι πρόθυμος και εις θέσιν να αναλάβει το χρέος μας και να πληρώσει το τίμημα και να διευθετήσει τους όρους για τη λύτρωσή μας.

Εκεί ήσαν: Ο ένας να ζητεί δικαιοσύνη και ο άλλος να παρακαλεί για ευσπλαχνία. Κανείς δεν μπορούσε να υπερισχύσει [νικήσει] παρά μόνον εις βάρος του άλλου.

«Εάν δεν διαγράψεις το χρέος, δεν θα υπάρξει ευσπλαχνία», παρακάλεσε ο οφειλέτης.

«Εάν το κάνω, δεν θα υπάρξει δικαιοσύνη», ήταν η απάντηση.

Αμφότεροι οι νόμοι, φαινόταν ότι δεν μπορούσαν να εξυπηρετηθούν. Υπάρχουν δύο αιώνια ιδανικά που φαίνεται ότι αντικρούονται μεταξύ των. Δεν υπάρχει κάποιος τρόπος, ούτως ώστε να εξυπηρετηθεί πλήρως η δικαιοσύνη και η ευσπλαχνία επίσης;

Υπάρχει ένας τρόπος! Ο νόμος της δικαιοσύνης *μπορεί* να ικανοποιηθεί πλήρως και η ευσπλαχνία *μπορεί* να δοθεί πλήρως—αλλά απαιτείται κάποιος άλλος. Και έτσι έγινε αυτήν τη φορά.

Ο Μεσολαβητής του

Ο οφειλέτης είχε έναν φίλο. Ήλθε να βοηθήσει. Εκείνος γνώριζε τον οφειλέτη καλά. Τον νόμιζε ανόητο που είχε εμπλακεί σε μία τέτοια δυσάρεστη θέση. Παρ' όλα αυτά, ήθελε να βοηθήσει, επειδή τον αγαπούσε. Μπήκε ανάμεσά τους, αντιμετώπισε τον πιστωτή και έκανε την εξής προσφορά: «Θα πληρώσω το χρέος, εάν απαλλάξεις τον οφειλέτη από το συμβόλαιό του, ούτως ώστε να μπορεί να διατηρήσει την περιουσία του και να μην πάει στη φυλακή».

Καθώς ο οφειλέτης συλλογιζόταν την προσφορά, ο μεσολαβητής προσέθεσε: «Απαιτούσες δικαιοσύνη. Αν και δεν μπορεί να σε πληρώσει, θα το κάνω εγώ. Θα έχεις λάβει δικαιοσύνη και δεν μπορείς να ζητήσεις περισσότερα. Δεν θα ήταν δίκαιο».

Και έτσι ο πιστωτής συνεφώνησε.

Ο μεσολαβητής εστράφη κατόπιν στον οφειλέτη. «Εάν πληρώσω το χρέος σου, θα με αποδεχθείς ως πιστωτή σου;»

«Ναι, ναι», είπε ο οφειλέτης. «Με σώζεις από τη φυλακή και μου δείχνεις ευσπλαχνία».

«Τότε», είπε ο ευεργέτης [αυτός που βοηθά], «θα μου πληρώσεις το χρέος και εγώ θα θέσω τους όρους. Δεν θα είναι εύκολο, αλλά θα είναι δυνατόν. Θα παρέχω έναν τρόπο. Δεν χρειάζεται να πας φυλακή».

Και έτσι ο πιστωτής πληρώθηκε εις το ακέραιον. Είχε λάβει δικαιοσύνη. Δεν είχε σπάσει το συμβόλαιο. Ο οφειλέτης, με τη σειρά του, είχε λάβει ευσπλαχνία. Αμφότεροι οι νόμοι είχαν εκπληρωθεί. Επειδή υπήρξε ένας μεσολαβητής, η δικαιοσύνη είχε ικανοποιηθεί πλήρως και η ευσπλαχνία ομοίως.

Ο Μεσολαβητής μας

Καθένας εξ ημών ζει με κάποιου είδους πνευματική πίστωση, με ένα χρέος. Μία ημέρα ο λογαριασμός θα κλείσει, η εξόφληση θα απαιτηθεί. Όσο απρόσεκτα και αν το βλέπουμε τώρα, όταν έλθει αυτή η ημέρα και η κατάσχεση θα επίκειται [θα είναι κοινά], θα ψάξουμε γύρω μας με αγωνία κάποιον, οιονδήποτε να μας βοηθήσει.

Και με τον αιώνιο νόμο, δεν μπορεί να δοθεί ευσπλαχνία εκτός και αν υπάρχει κάποιος που είναι πρόθυμος και εις θέσιν να αναλάβει το χρέος μας και να πληρώσει το τίμημα και να διευθετήσει τους όρους για τη λύτρωσή μας.

Αν δεν υπάρχει ένας μεσολαβητής, αν δεν έχουμε έναν φίλο, όλο το βάρος της δικαιοσύνης πρέπει να πέσει επάνω μας. Η πλήρης πληρωμή κάθε παραβάσεως, όσο ελάχισων ή όσο βαθεία είναι, θα μας αποσπασθεί [παρθεί] στο έπακρο.

Όμως, να γνωρίζετε αυτό: Η αλήθεια, η ένδοξη αλήθεια, διακηρύσσει ότι υπάρχει ένας τέτοιος Μεσολαβητής. «Επειδή, ένας Θεός υπάρχει, ένας είναι και ο μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων, ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός» (Προς Τιμόθεον Α' 2:5). Μέσω Εκείνου, μπορεί να δοθεί πλήρως ευσπλαχνία στον καθέναν εξ ημών χωρίς να θιγεί ο αιώνιος νόμος της δικαιοσύνης.

Η απόδοση ευσπλαχνίας δεν θα είναι αυτόματα. Θα είναι μέσω διαθήκης μαζί Του. Θα είναι με τους όρους Του, τους γενναιόδωρους όρους Του, οι οποίοι περιλαμβάνουν, απόλυτο βασικό χαρακτηριστικό, βάπτισμα με κατάδυση για την άφεση των αμαρτιών.

Όλη η ανθρωπότητα μπορεί να προστατευθεί από τον νόμο της δικαιοσύνης και αμέσως σε όλους μας ατομικώς μπορεί να δοθεί η λυτρωτική και θεραπευτική ευλογία της ευσπλαχνίας. ■

Από το "The Mediator," Ensign, Μάιος 1977, 54–56.

Η επιλογή της Νίγια

Υπό Μάρσελ Νιγιούνγκι

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

Η Νίγια έπαιζε μπροστά από το σπίτι της, όταν τη φώναξε η θεία της μέσα. «Νίγια, θα πας στον οπωροπώλη να αγοράσεις λίγα καρότα για τον δείπνο;» ερώτησε η θεία της.

«Ναι!» Είπε χαρούμενα η Νίγια. Της άρεσε να πηγαίνει στο κατάστημα και της άρεσε να βοηθά τη θεία της.

Η Νίγια πήρε τα χρήματα που της έδωσε η θεία της και πήγαινε προς το κοντινό κατάστημα.

«Πρέπει να αγοράσω λίγα καρότα για τον δείπνο», είπε η Νίγια στον καταστηματάρχη.

Ο καταστηματάρχης έβαλε τα καρότα στη σακούλα της Νίγια και της είπε πόσο έκαναν. Η Νίγια

τού έδωσε τα χρήματα.

«Ορίστε τα ρέστα σου», είπε ο καταστηματάρχης καθώς της έδιδε ορισμένα χρήματα.

Η Νίγια τον ευχαρίστησε και ξεκίνησε να πηγαίνει προς το σπίτι. Καθώς περιπατούσε, κοίταξε τα χρήματα που της είχε δώσει ο καταστηματάρχης. «Μου έδωσε πάρα πολλά ρέστα», σκέφθηκε. «Τώρα μπορώ να κρατήσω αυτά τα χρήματα για μένα!»

Όμως, η Νίγια σταμάτησε να περιπατεί. «Ο Επουράνιος Πατέρας δεν θα είναι ευχαριστημένος μαζί μου, εάν κρατήσω αυτά τα χρήματα», σκέφθηκε. «Πρέπει να είμαι έντιμη με τα λόγια και τις πράξεις μου».

Θα είμαι έντιμη με τον Επουράνιο Πατέρα, τους άλλους και τον εαυτόν μου».

Τα πρότυπά μου του ευαγγελίου

Η Νίγια γύρισε πίσω και πήγε στο κατάστημα. «Μου δώσατε πίσω πάρα πολλά χρήματα», είπε στον καταστηματάρχη καθώς του έδιδε τα επιπλέον χρήματα.

Ο καταστηματάρχης πήρε τα χρήματα. «Είσαι καλό κορίτσι», είπε. Μετά έβαλε λίγα μήλα στη σακούλα και τα έδωσε στη Νίγια. «Σε ευχαριστώ που είσαι έντιμη. Παρακαλώ, πάρε αυτά τα μήλα και απόλαυσέ τα με την οικογένειά σου».

Η Νίγια ένιωσε μία ζέστη και ευτυχία μέσα της καθώς πήγαινε σπίτι. Ήξερε ότι ο Επουράνιος Πατέρας ήταν ευχαριστημένος, επειδή είχε επιλέξει να είναι έντιμη. ■

ΣΑΒΒΑΤΟ

Μία σημαντική θρησκευτική εορτή που απεκαλείτο Πάσχα ήταν μόλις σε έξι ημέρες. Πολλοί άνθρωποι πήγαιναν στην Ιερουσαλήμ, προκειμένου να προσφέρουν θυσίες στον ναό εκείνη την ημέρα. Ο Ιησούς περιπάτησε στη Βηθανία, ένα χωριό κοντά στην Ιερουσαλήμ. Θα έμενε εκεί πέντε νύκτες με τους φίλους Του, τον Λάζαρο, τη Μαρία και τη Μάρθα. Η Μαρία έχρισε τα πόδια Του με έλαιο.

Βλέπε Κατά Ιωάννην 12:1-3.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Ο Ιησούς περιπάτησε από τη Βηθανία στην Ιερουσαλήμ. Πήγε στην πόλη με ένα γαϊδουράκι, όπως λέει ένα εδάφιο στην Παλαιά Διαθήκη ότι θα έκανε. Οι άνθρωποι Τον ανεγνώρισαν ως βασιλέα τους, φωνάζοντας, «Ωσαννά», και στρώνοντας φύλλα βαΐων μπροστά στο γαϊδουράκι, για να αποτρέψουν τη σκόνη από τον Σωτήρα. Ο Ιησούς επισκέφθη τον ναό και κατόπιν επέστρεψε στη Βηθανία.

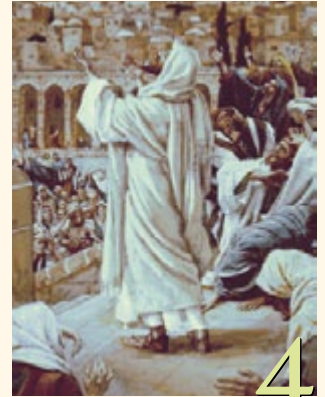
Βλέπε Ζαχαρίας 9:9, Κατά Ματθαίον 21:1-11, Κατά Μάρκον 11:1-11.

ΔΕΥΤΕΡΑ

Ο Ιησούς είδε ανθρώπους να αγοράζουν και να πωλούν πράγματα στον ναό. Επειδή ήθελε να είναι ο ναός «οίκος προσευχής», τους έκανε να φύγουν. Κατόπιν, θέραπευσε ανθρώπους που ήταν χωλοί ή τυφλοί. Οι ζηλότυποι ιερείς θύμωσαν μαζί Του.

Βλέπε Κατά Ματθαίον 21:12-17, Κατά Μάρκον 11:15-19.

ΤΡΙΤΗ

Ο Ιησούς δίδαξε τους ανθρώπους στον ναό και σε έναν κοντινό λόφο που απεκαλείτο Όρος των Ελαιών. Οι ιερείς συνωμότησαν να σκοτώσουν τον Ιησού. Ένας εκ των μαθητών Του, ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, συμφώνησε να παραδώσει τον Ιησού στους ιερείς με αντάλλαγμα 30 αργύρια. **Βλέπε Κατά Ματθαίον 25:31-46, 26:14-16.**

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Μπορείτε να προετοιμασθείτε για το Πάσχα, μαθαίνοντας τι συνέβη κατά τη διάρκεια της εβδομάδος πριν από τη σταύρωση και ανασταση του Ιησού Χριστού. Αρχίζοντας οκτώ ημέρες πριν από το Πάσχα, διαβάστε τα γεγονότα και τα εδάφια των γραφών που καταγράφονται για κάθε ημέρα.

5

ΤΕΤΑΡΤΗ

Οι γραφές δεν λένε τι έκανε ο Ιησούς αυτήν την ημέρα. Ενδεχομένως να πέρασε την ημέρα με τους μαθητές Του. Θα μπορούσατε να διαβάσετε την παραβολή των δέκα παρθένων, μία ιστορία που διδάξε ο Ιησούς στους μαθητές Του, για να τους βοηθήσει να προετοιμαστούν για τη Δευτέρα Παρουσία Του. **Βλέπε Κατά Ματθαίον 25:1-13.**

6

ΠΕΜΠΤΗ

Οι μαθητές του Ιησού προετοιμάσθηκαν για το γεύμα του Πάσχα. Κατά τη διάρκεια του γεύματος, ο Ιησούς είπε στους μαθητές ότι ένας εξ αυτών θα Τον προδίδε. Κατόπιν, για να τους βοηθήσει να Τον θυμούνται, τους έδωσε τη μετάληψη για πρώτη φορά. Ο Ιησούς πήγε στον κήπο της Γεθσημανή, για να υποφέρει για τις αμαρτίες μας και να προσευχηθεί στον Θεό. Άνθρωποι ήλθαν με σπαθιά και Τον συνέλαβαν. Οι μαθητές ετράπησαν σε φυγή με φόβο. **Βλέπε Κατά Ματθαίον 26:17-29, 36-56.**

7

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ο Ιησούς μετεφέρθη στον αρχιερέα Καϊάφα. Ο μαθητής του Ιησού, Πέτρος, αρνήθηκε ότι Τον γνώριζε. Ο Ιησούς ανακρίθηκε από τον κυβερνήτη, τον Πιλάτο, και από τον Ηρώδη. Καταδικάσθηκε να πεθάνει επάνω στον σταυρό. Ο Ιησούς σταυρώθηκε. Ένας πλούσιος άνδρας ονόματι Ιωσήφ έθεσε τον Ιησού στο μνήμα του. Η μητέρα του Ιησού, Μαρία, και η Μαρία Μαγδαληνή επισκέφθηκαν το μνήμα. **Βλέπε Κατά Ματθαίον 26:57-72, 27:1-2, 27-37, Κατά Λουκάν 23:44-46, 50-56.**

8

ΣΑΒΒΑΤΟ

Το σώμα του Ιησού εκείτο στο μνήμα. Ένας μεγάλος λίθος τοποθετήθηκε μπροστά από την πόρτα. Οι άνομοι ιερείς ζήτησαν από τον Πιλάτο να βάλει φρουρούς να στέκονται έξω από το μνήμα, προκειμένου να βεβαιωθούν ότι κανείς δεν θα πήγαινε μέσα. **Βλέπε Κατά Ματθαίον 27:57-66.**

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ο Ιησούς ανέστη! Είχε αναστηθεί από το μνήμα. Ένας άγγελος κατέβηκε από τους ουρανούς και κύλησε τον λίθο.

Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του να διδάξουν και να βαπτίσουν άλλους και υποσχέθηκε να είναι πάντοτε μαζί τους. **Βλέπε Κατά Ματθαίον 28.**

Τέχνη των παιδιών από όλον τον κόσμο

Καταχωρίσεις από την παγκόσμια έκθεση τέχνης των παιδιών με θέμα «Το ευαγγέλιο ευλογεί τη ζωή μου».

Περιμένετε περισσότερα θέματα τέχνης από την έκθεση σε μελλοντικά τεύχη στο Η σελίδα μας. Δείτε άλλες καταχωρίσεις στο www.liahona.org.

Αντρέζα Α., 10 ετών, Βραζιλία

Ντάσα Κ., 11 ετών, Ουκρανία

Χενιό Φ., 9 ετών, Μεξικό

Τσουγκ-τσι, 6 ετών, Ταϊβάν

Μπεθ Μ., 5 ετών, Καναδάς

Ντανιέλ Σ., 5 ετών, Γαλλία

Κάρεν Λ., 6 ετών, Βολιβία

Νάταλι Σ., 9 ετών, Γουατεμάλα

Καρολίνα Α., 7 ετών, Περού

Λεονάρδο Τ., 8 ετών, Χιλή

Σάρα Ρ., 9 ετών, Αργεντινή

Φάτιμα Μ., 5 ετών, Περού

Λη Ο., 9 ετών, Πολωνία

Άηθσον Ο., 10 ετών, Βιετνάμ

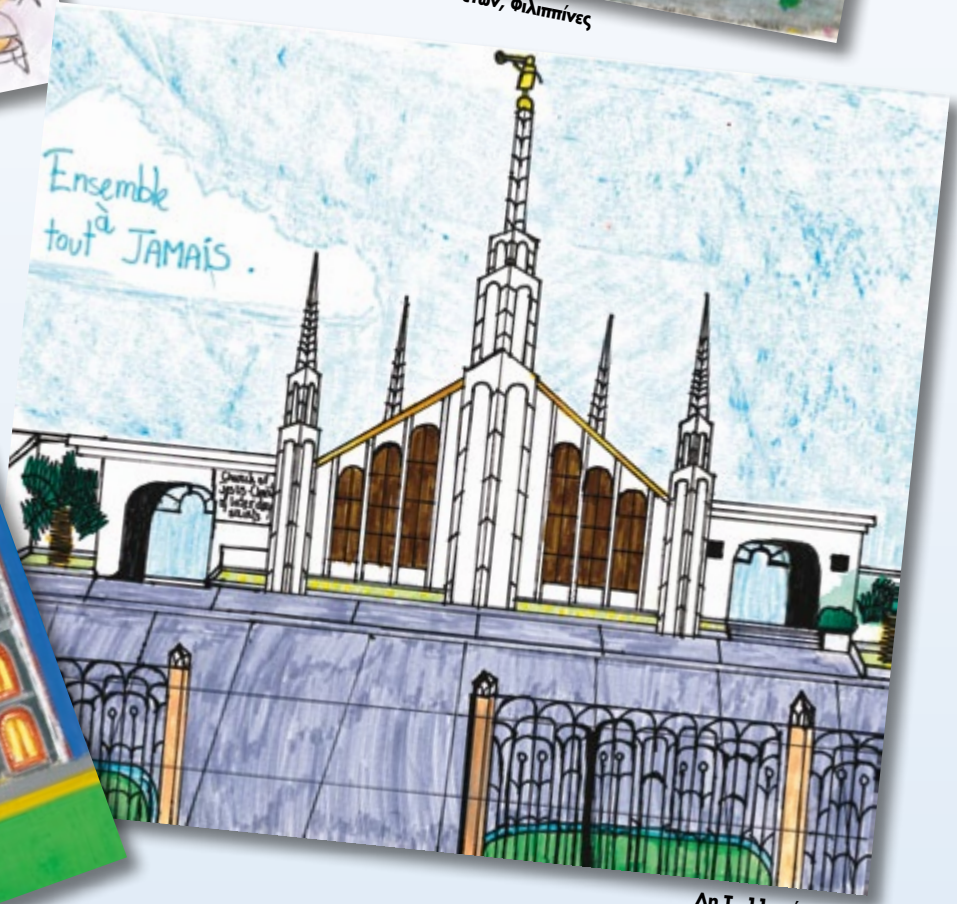
Αλίνα Σ., 8 ετών, Ουκρανία

Βανέσα Γκ., 11 ετών, Μεξικό

Γκουέν Ρ., 12 ετών, Φιλιππίνες

Λη Τ., 11 ετών, Ταϊτή

Ερντενεγκαρντλιν Ο., 8 ετών, Μογγολία

Αιάντα Γ., 12 ετών, Ισημερινός

Μαρτίνα Φ., 11 ετών, Αργεντινή

Αντριάννα Μπ., 10 ετών, Ισημερινός

Χοσέ Β., 5 ετών, Περού

Ειδικός μάρτυς

Ο Πρεσβύτερος Ρίτσαρντ Σκοτ της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων μοιράζεται μαζί μας κάποιες σκέψεις επ' αυτού του θέματος.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΗ ΥΠΟ BRYAN BEACH

Πώς μπορώ να παραμείνω ασφαλής από τα κακά του κόσμου;

Από το "How to Live Well amid Increasing Evil,"
Λισχόνα, Μάιος 2004, 100-102.

Επιζητήστε και να είσθε προσηλωμένοι στην προσωπική καθοδήγηση που σας δίδεται μέσω του Αγίου Πνεύματος.

Ο Επουράνιος Πατέρας προετοίμασε τις γραφές και παρέχει συνεχή ουράνια καθοδήγηση, προκειμένου να μας στηρίζει. Η βοήθεια αυτή θα εξασφαλίσει ότι μπορείτε να ζήσετε με γαλήνη και ευδαιμονία μέσα στο αυξανόμενο κακό.

Καθώς εξακολουθείτε να επικεντρώνετε τον νου και την καρδιά σας στον Κύριο, Εκείνος θα σας βοηθήσει να έχετε μία πλούσια και πλήρη ζωή, ό,τι και αν συμβαίνει στον κόσμο γύρω σας.

Μπορείτε να ζήσετε μία ενάρετη, παραγωγική, χρηστή ζωή, ακολουθώντας το σχέδιο προστασίας που δημιούργησε ο Πατέρας σας στους Ουρανούς: Το σχέδιό Του ευδαιμονίας.

Μολονότι η ζωή μπορεί να φαίνεται δύσκολη τώρα, κρατηθείτε γερά στη σιδερένια ράβδο της αλήθειας. Σημειώνετε περισσότερη πρόοδο από αυτήν που συνειδητοποιείτε.

Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το μάθημα αυτό και τη δραστηριότητα, για να μάθετε περισσότερα σχετικά με το θέμα της Προκαταρκτικής αυτού του μηνός.

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας και Λυτρωτής μου

Από την Άννα Μαρία Κόμπουρν και την Κριστίνα Φράνκο

«Πιστεύουμε ότι μέσω της Εξιλέωσης του Χριστού, μπορεί να σωθεί όλη η ανθρωπότητα, με την υπακοή στους νόμους και τις διατάξεις του Ευαγγελίου» (Άρθρα της Πίστεως 1:3).

Τι θα ήσαοτε πρόθυμοι να δώσετε για κάποιον που αγαπάτε πολύ, πάρα πολύ; Ο Σωτήρας μας, Ιησούς Χριστός, μας αγαπά τόσο πολύ που έδωσε τη ζωή Του για εμάς.

Ο Επουράνιος Πατέρας ήξερε ότι εάν αμαρτάνουμε και κάναμε λάθη, δεν θα ήμασταν εις θέσιν να ζήσουμε με Εκείνον εκ νέου. Έτσι, ο Υιός Του, Ιησούς Χριστός, προσφέρθηκε να γίνει ο Σωτήρας μας. Ο Επουράνιος Πατέρας Τον επέλεξε να μας σώσει, επειδή ήταν ο μόνος που μπορούσε να ζήσει μία ζωή χωρίς αμαρτία.

Ο Ιησούς υπέφερε και πέθανε, για να μας σώσει από τον θάνατο και τις αμαρτίες μας. Η ιστορική πράξη αυτή αποκαλείται εξιλέωση. Χάρη της εξιλέωσης, μπορούμε να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας, να συγχωρηθούμε και να

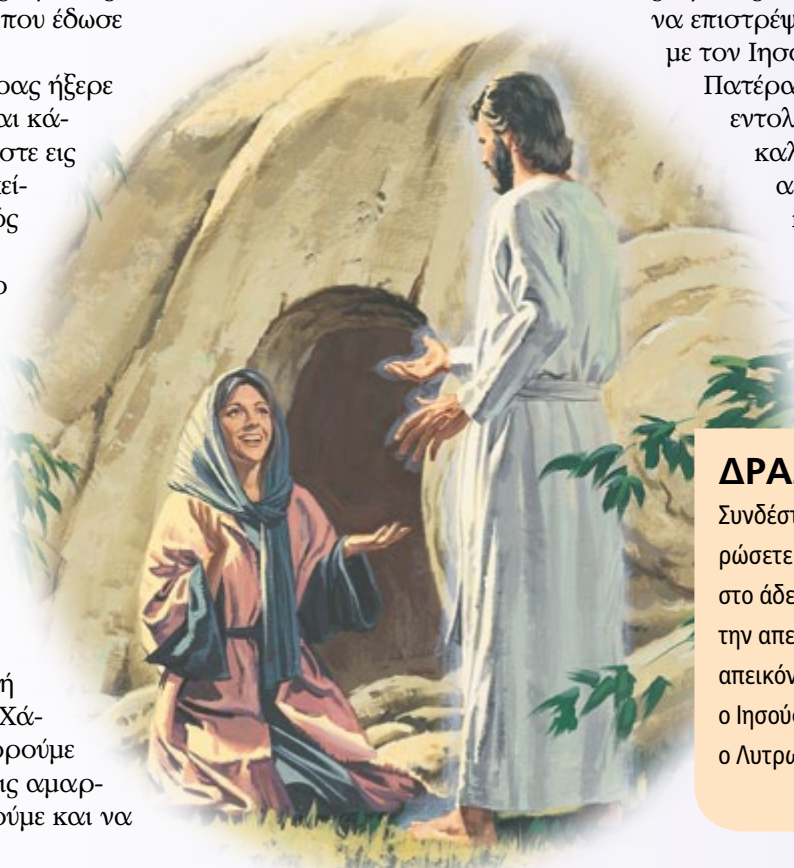
γίνουμε καθαροί και αγνοί, όπως είναι ο Ιησούς.

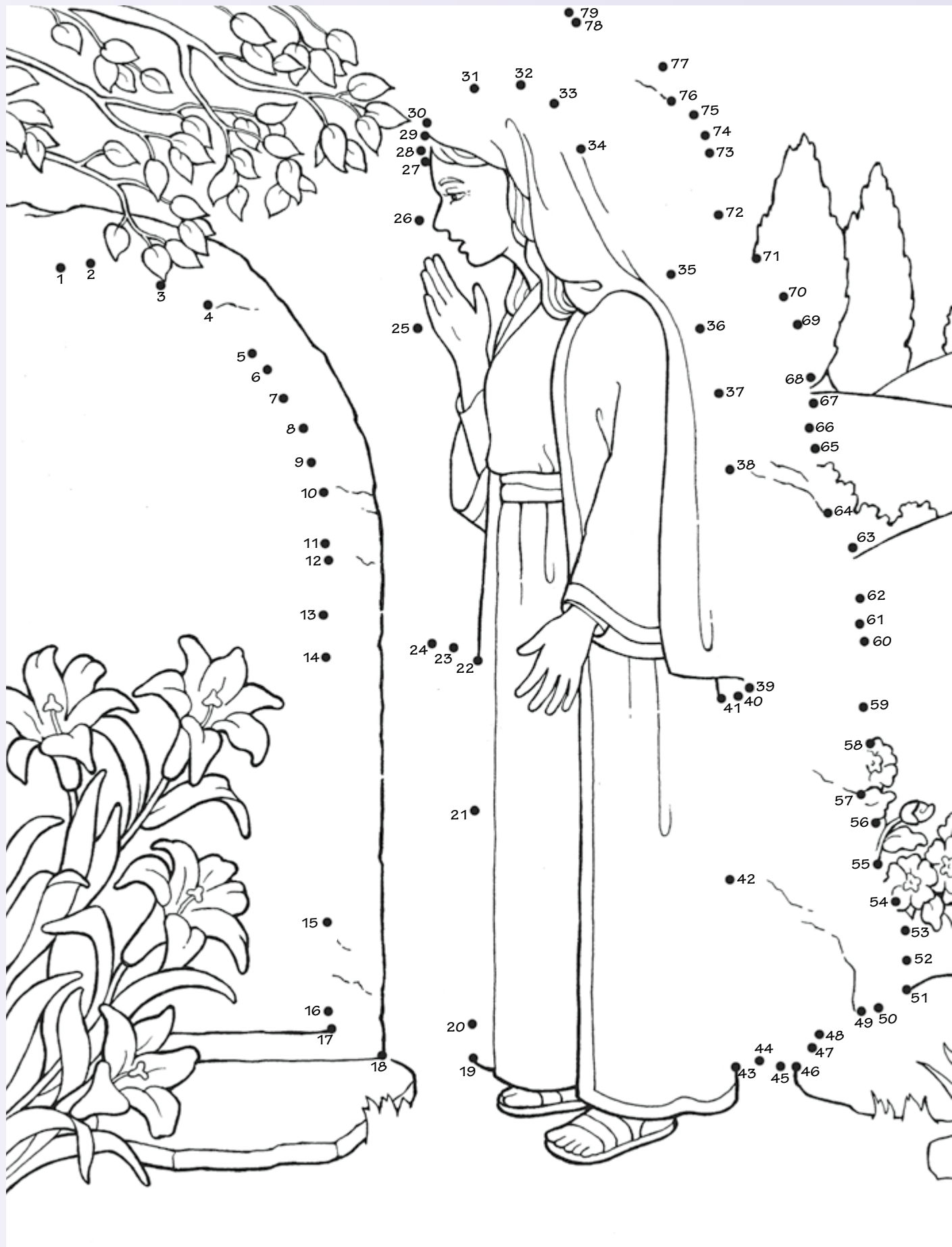
Ο Ιησούς σταυρώθηκε και πέθανε, αλλά μετά από τρεις ημέρες ανέστη. Έζησε ξανά! Επειδή ανέστη, θα αναστηθούμε και εμείς. Αυτό σημαίνει ότι το σώμα και το πνεύμα μας θα επανενωθεί για πάντα.

Πράγματι, ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής μας. Είναι το τέλει παράδειγμα για όλους εμάς. Μας δίδαξε πώς να φερόμαστε ο ένας στον άλλον με καλοσύνη. Μας δίδαξε πώς να υπηρετούμε αλλήλους. Μας δίδαξε πώς να γίνουμε καλύτεροι. Δεν θα είμαστε εις θέσιν να ζήσουμε τέλεια ζωή όπως Εκείνος, αλλά μπορούμε να επιστρέψουμε και να ζήσουμε με τον Ιησού και τον Επουράνιο Πατέρα, υπακούοντας στις εντολές και κάνοντας το καλύτερό μας. Πρέπει να ακολουθούμε τον Χριστό κάθε ημέρα. ■

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Συνδέστε τις τελείες, για να συμπληρώσετε την απεικόνιση της Μαρίας στο άδειο μνήμα. Κατόπιν χρωματίστε την απεικόνιση. Όταν κοιτάζετε την απεικόνιση, μπορείτε να θυμάστε ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής μας.

Ευτυχισμένοι στο σπιτικό

Υπό Τσαντ Φέαρς

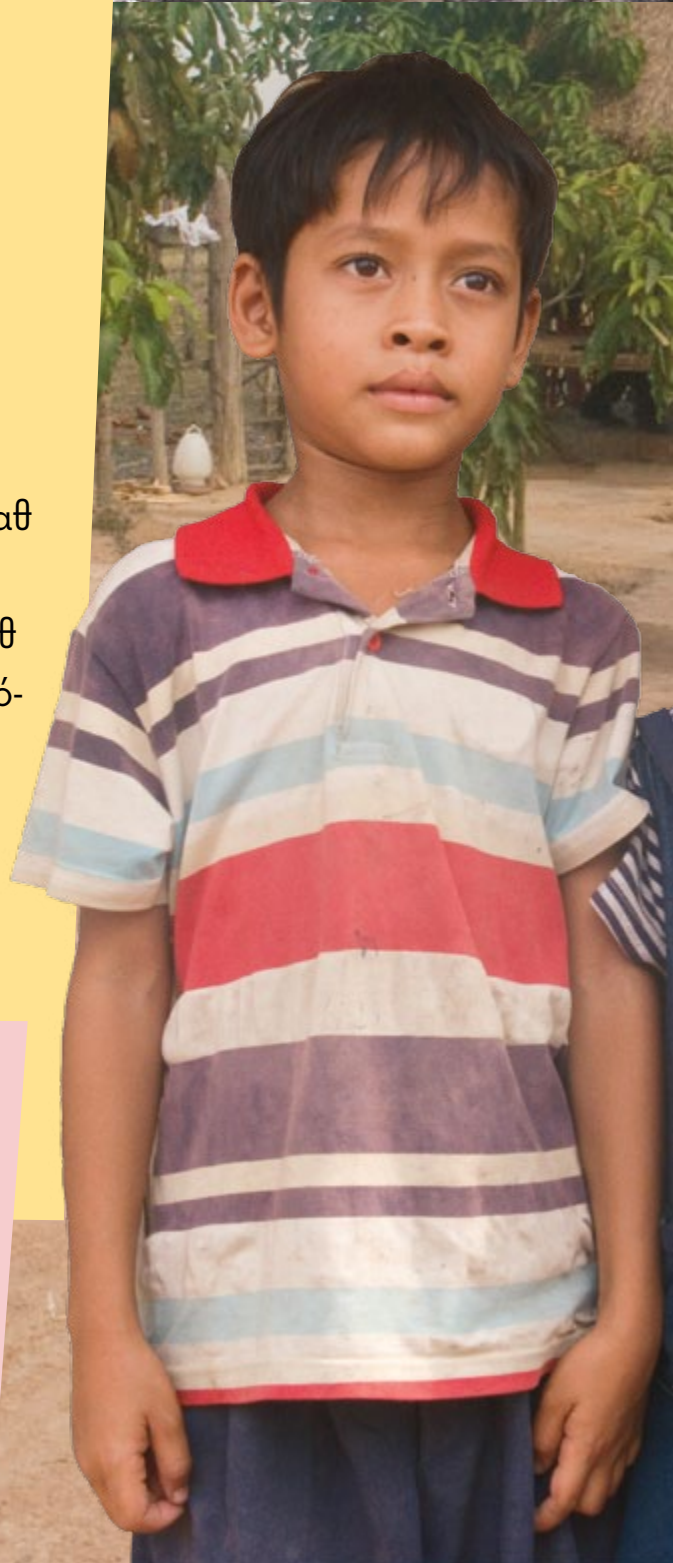
Περιοδικά της Εκκλησίας

Ο Μπούνθα και η Νίαθ είναι δύο αδέρφια τα οποία ζουν στο Σιέμ Ριπ της Καμπότζης.

Όταν έγινε οκτώ ετών, ο Μπούνθα απεφάσισε να βαπτισθεί. Όταν η Νίαθ γίνει οκτώ, θα βαπτισθεί επίσης. «Θέλω να λάβω το Άγιο Πνεύμα», λέει.

Είναι σημαντικό για τον Μπούνθα και τη Νίαθ να υπηρετούν τους άλλους. Ο Μπούνθα θέλει να γίνει ιεραπόστολος, όταν μεγαλώσει. Η Νίαθ ανυπομονεί μέχρι να μπορέσει να γίνει «ιεραπόστολος-γιαγιά», γηραιότερη ιεραπόστολος. ■

Ο Μπούνθα και η Νίαθ περνούν πολύ καιρό μαζί. Και οι δύο προσπαθούν να είναι καλοί ο ένας με τον άλλον και τα μέλη της οικογένειάς τους.

Οι άνθρωποι έρχονται από όλον τον κόσμο, για να επισκεφθούν τα αρχαία κτήρια της πόλεώς τους, αλλά ο **Μπούνθα** και η **Νίαθ** είναι πολύ ευτυχημένοι που μένουν στο σπίτι και περνούν τον χρόνο τους με την οικογένειά τους.

Ο **Μπούνθα** και η **Νίαθ** έχουν μία ειδική υπαίθρια περιοχή μαθήσεως, όπου κάθονται και διαβάζουν τις γραφές, κάνουν τις εργασίες τους και διαβάζουν τη *Λιαχόνα*. Στον Μπούνθα και τη Νίαθ αρέσει να διαβάζουν τις γραφές τους. Προσπαθούν να διαβάζουν τις γραφές κάθε ημέρα. Στη Νίαθ αρέσει να διαβάζει για το όραμα του Λεχί. Στον Μπούνθα αρέσει να διαβάζει για τον Νεφί.

Στη **Νίαθ** αρέσει να παίζει βώλους. Στον **Μπούνθα** αρέσει να παίζει ποδόσφαιρο με όποια μπάλα βρει.

Όλοι μεταμφιεσμένοι

Υπό Κάαρε Ρεβίλ

Βασισμένο σε μια αληθινή ιστορία

«Εσείς είστε γιοι του Κυρίου του Θεού σας» (Δευτερονόμιο 14:1).

1. Η Ελίζε ήθελε να μεταμφιεσθεί. Έβαλε τα παπούτσια του μπαμπά και μία ψεύτικη κόκκινη μύτη.

Είμαι ένας αστείος κλόουν.

2. Η Ελίζε έτρεξε πίσω στο δωμάτιό της. Έβαλε ένα κίτρινο καπέλο οικοδομής και άρπαξε ένα πλαστικό σφυρί.

Είμαι ένας γερός οικοδόμος.

3. Η Ελίζε σφυροκόπησε το πάτωμα και μετά έτρεξε πίσω στο δωμάτιό της.

4. Η Ελίξε έβαλε ένα αστραφτερό μοβ και ασημί φόρεμα και έκανε μία στροφή, φεύγοντας από το δωμάτιό της.

6. Την ώρα του ύπνου, η Ελίξε άλλαξε και έβαλε τις αγαπημένες πράσινες πιζάμες της. Έφυγε από το δωμάτιό της και κάθισε στην ποδιά της μαμάς.

5. Στην Ελίξε άρεσε να είναι πριγκίπισσα. Έμεινε ντυμένη με το φόρεμά της για το υπόλοιπο της ημέρας.

Είμαι μία όμορφη πριγκίπισσα.

7.

Είμαι η Ελίξε.
Είμαι Θεού παιδί.

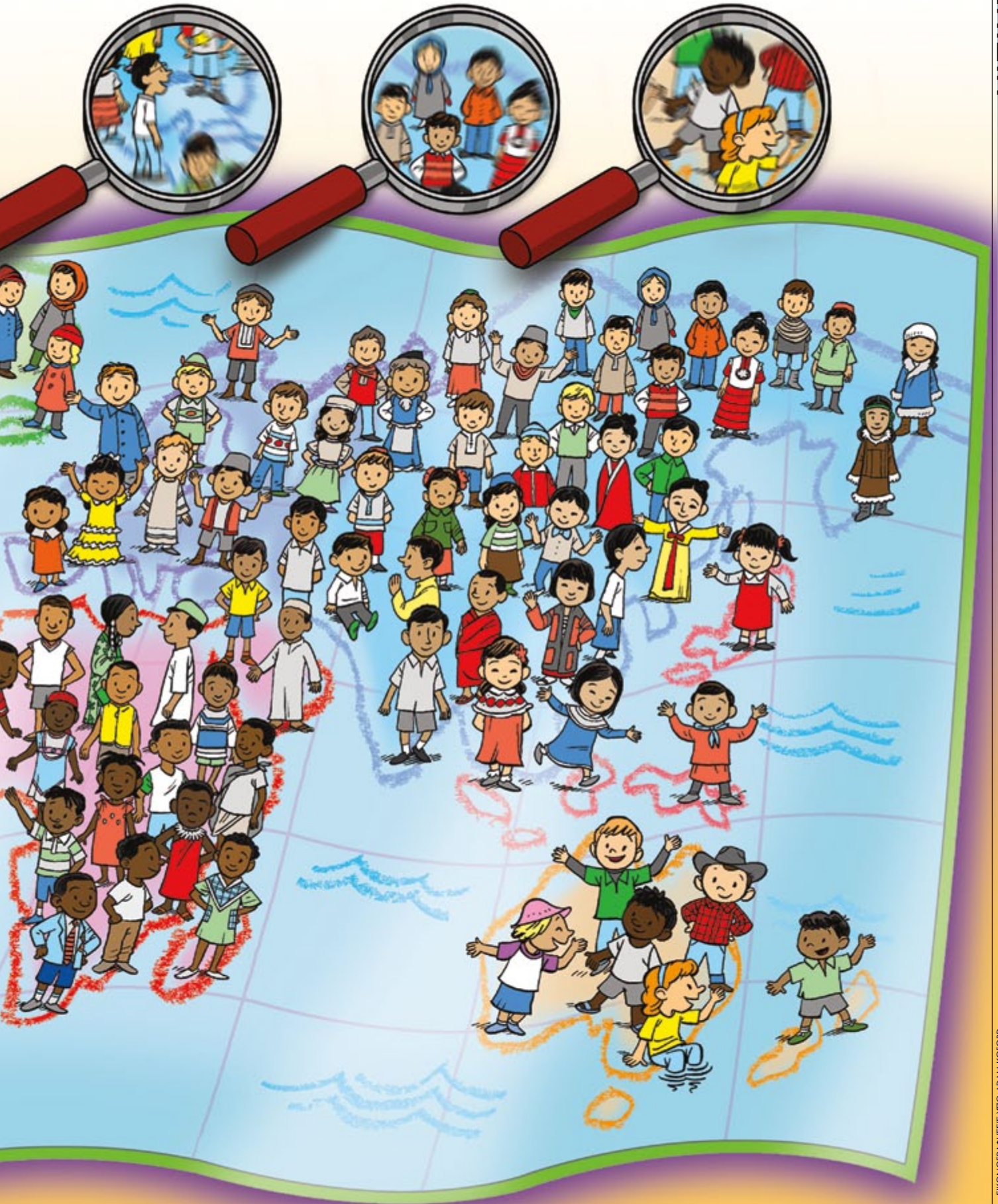
ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ασχετα πού ζούμε ή πώς είμαστε, είμαστε όλοι παιδιά του Θεού. Κοιτάξτε τα παιδιά στους κύκλους, στο επάνω μέρος και δείτε εάν μπορείτε να τα βρείτε στον χάρτη. Κυκλώστε κάθε παιδί που βρίσκετε.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Μιλήστε για ορισμένα από τα φυσιολογικά χαρακτηριστικά ή τα γνωρίσματα προσωπικότητας του παιδιού σας. Τι το κάνει μοναδικό; Εξηγήστε ότι ο Επουράνιος Πατέρας μάς δημιούργησε όλους, για να είμαστε διαφορετικοί, αλλά είμαστε όλοι τα παιδιά Του. Βοηθήστε το παιδί σας να εντοπίσει μοναδικά χαρακτηριστικά κάθε παιδιού στον χάρτη.

Νέα της Εκκλησίας

Εκπαίδευση εγχειριδίου δίδει έμφαση στο έργο της σωτηρίας

Υπό Ανταμ Όλσον

Περιοδικά της Εκκλησίας

Κατά τη διάρκεια μίας παγκόσμιας εκπαίδευσης ηγεσίας τον Φεβρουάριο του 2011, μέλη της Πρώτης Προεδρίας και της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων δίδαξαν τους συμμετέχοντες πώς να χρησιμοποιούν τα νέα εγχειρίδια πιο αποτελεσματικώς. Η συγκέντρωση ήταν μία συνέχεια της παγκόσμιας εκπαίδευσης ηγεσίας Νοεμβρίου 2010 κατά την οποίαν παρουσιάστηκαν τα εγχειρίδια.

Οι ομιλητές έδωσαν έμφαση στη χρήση των εγχειριδίων με έναν πιο εμπνευσμένο τρόπο, στη σημασία της κατανοήσεως του θεμελίου των διδαχών των νέων εγχειριδίων, πώς να εφαρμόζονται οι αρχές της προσαρμογής στα προγράμματα της Εκκλησίας, πώς οι αλλαγές των εγχειριδίων μπορούν να εφαρμοστούν, προκειμένου να φέρουν εις πέρας το έργο της σωτηρίας και τον ρόλο των γυναικών στα συμβούλια.

Συμμετέχοντες στην εκπομπή ήσαν ο Πρόεδρος Χένρυ Αιρινγκ, Πρώτος Σύμβουλος στην Πρώτη Προεδρία, οι Πρεσβύτεροι Ράσελ Νέλσον, Ντάλιν Όουκς, Ρίτσαρντ Σκοτ, Ρόμπερτ Χέιλς, Τζέφρυ Χόλαντ, Ντέιβιντ Μπέντναρ, Κουέντιν Κουκ, Τοντ Κριστόφερσον και Νιλ Άντερσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων, οι Πρεσβύτεροι Κρεγκ Κρίστενσεν, Μπρους Πόρτερ και Κρεγκ Ζουίκ των Εβδομήκοντα και οι γενικοί πρόεδροι των βοηθητικών οργανώσεων.

Πιο εμπνευσμένη χρήση των εγχειριδίων

Αφού απεκάλεσε τη συγκέντρωση «δεύτερη ευκαιρία για να ανακαλύψουμε πώς να χρησιμοποιούμε το εγχειρίδιο πιο αποτελεσματικώς», ο Πρόεδρος Αιρινγκ παρότρυνε τους ηγέτες να αυξήσουν την ικανότητά τους να λαμβάνουν αποκάλυψη.

«Μόνον με το Πνεύμα θα γνωρίσετε πώς να εφαρμόσετε όσα διαβάσατε στο εγχειρίδιο», είπε. «...Μπορεί να σας φαίνεται μη πρακτικό να αναμένετε ή ακόμη και να ελπίζετε για το ρεύμα της αποκαλύψεως που χρειάζεσθε στην καθημερινή υπηρετήσή σας. Δεν θα έλθει χωρίς πίστη και σκληρή δουλειά, αλλά είναι πιθανόν».

Ο Πρόεδρος Αιρινγκ υπεσχέθη ότι καθώς οι ηγέτες εργάζονται και προσεύχονται, για να «κατανοήσουν και να ακολουθήσουν τα λόγια της ζωής» τα οποία τους έχουν δοθεί, ο Κύριος θα τους βοηθήσει να προσφέρουν υπηρετήση και ηγεσία πέραν της δυνάμεώς τους.

Θεμέλιο διδαχών των εγχειριδίων

«Το εγχειρίδιο αποτελεί διδαχή», είπε ο Πρεσβύτερος Όουκς, «και είναι μικρότερο από το προηγούμενο εγχειρίδιο, διότι σε πολλά θέματα αποφεύγει να διατυπώνει κανόνες ή να δίδει οδηγίες. Αντιθέτως, δίδει αρχές που μπορούν να εφαρμόσουν εμπνευσμένοι ηγέτες... αναλόγως των τοπικών συνθηκών τους».

Ο Πρεσβύτερος Μπέντναρ και ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον προειδοποίησαν τους ηγέτες να μην παραλείπουν τα αρχικά κεφάλαια του *Handbook 2* για να πηγαίνουν στις πολιτικές στα μετέπειτα κεφάλαια. Τα πρώτα κεφάλαια θέτουν ένα θεμέλιο διδαχής προς κατανόηση και εφαρμογή των αρχών και των πολιτικών που ακολουθούν.

Ο Πρεσβύτερος Μπέντναρ είπε ότι για να είναι τα εγχειρίδια «βασισμένα σε αρχές, με λιγότερο διατυπωμένες εφαρμογές, είναι πολύ περισσότερο απαιτητική πνευματικώς και ενδελεχής απαίτηση για όλους εμάς».

Αρχές της προσαρμογής

«Επί ζητημάτων διδαχής, διαθηκών και πολιτικών θεοπισμένων από την Πρώτη Προεδρία και τους Δώδεκα, δεν παρεκκλίνουμε από το εγχειρίδιο», είπε ο Πρεσβύτερος Νέλσον. «Επιτρέπεται η προσαρμοστικότητα σε ορισμένες άλλες δραστηριότητες, προκειμένου να ανταποκριθούμε στις τοπικές συνθήκες».

Συμφώνως προς τον Πρεσβύτερο

«Το εγχειρίδιο θα σας γίνει θησαυρός καθώς το χρησιμοποιείτε, προκειμένου να βοηθήσετε να οδηγήσετε τους άλλους να επιλέξουν την οδό προς την αιωνία ζωή. Αυτός είναι ο σκοπός του».

**Πρόεδρος Χένρυ Αιρινγκ,
Πρώτος Σύμβουλος στην
Πρώτη Προεδρία**

Πόρτερ, το 17ο κεφάλαιο, «Ομοιομορφία και προσαρμοστικότητα» συμπεριελήφθη, για να βοηθήσει τους τοπικούς ηγέτες να ακολουθήσουν το Πνεύμα και να προσδιορίσουν πότε είναι κατάλληλο να προσαρμόζουν ορισμένα προγράμματα. Το κεφάλαιο εξηγεί τι δεν μπορεί να αλλάξει και δίδει πέντε όρους υπό τους οποίους μπορούν να γίνουν προσαρμογές: οικογενειακές συνθήκες, περιορισμένη μεταφορά και επικοινωνία, μικρές απαρτίες ή τάξεις, ανεπαρκής αριθμός ηγετών και συνθήκες ασφαλείας.

«Οι κατάλληλες προσαρμογές δεν αποδυναμώνουν την Εκκλησία· την ενδυναμώνουν», είπε ο Πρεσβύτερος Πόρτερ σε μία ομιλία αναγνωσθείσα από τον Πρεσβύτερο Κρεγκ Ζουίκ των Εβδομήκοντα. Κάνοντας εμπνευσμένες προσαρμογές, οι τοπικοί ηγέτες δεν θα πρέπει να νιώθουν ότι συμβιβάζονται με λιγότερα από τα ιδανικά. «Κάθε μονάδα της Εκκλησίας έχει πρόσβαση στις διδασχές, στις διατάξεις, στη δύναμη της ιεροσύνης και τα χαρίσματα του Πνεύματος απαραίτητα για τη σωτηρία και την υπερύψωση των τέκνων του Θεού», έγραψε ο Πρεσβύτερος Πόρτερ.

Το έργο της σωτηρίας

Οι αλλαγές που έγιναν στο *Handbook 2* σκοπό έχουν την προαγωγή του έργου της σωτηρίας. Ο Πρόεδρος Άιρινγκ είπε: «Το εγχειρίδιο θα σας γίνει θησαυρός καθώς το χρησιμοποιείτε, προκειμένου να βοηθήσετε να οδηγήσετε τους άλλους να επιλέξουν την οδό προς την αιωνία ζωή. Αυτός είναι ο σκοπός του».

Το 5ο κεφάλαιο συγκεκριμένως ενώνει υπό τον τίτλο «Το έργο της σωτηρίας στον τομέα και τον πάσσαλο» μία σειρά θεμάτων τα οποία κατά το παρελθόν ετύγχαναν ξεχωριστής διαπραγματεύσεως, συμπεριλαμβανομένου του ιεραποστολικού έργου των μελών, της διατηρήσεως των νεοφώτιστων, της ενεργοποίησεως, του έργου ναού και οικογενειακής ιστορίας και της διδασκαλίας του ευαγγελίου.

«Ο Παύλος είπε ότι σε αυτή, τη θεϊκή νομή της πληρότητας των καιρών, τα πάντα θα ενωθούν σε ένα εν Χριστώ», είπε ο Πρεσβύτερος Μπέντναρ (βλέπε Προς Εφεσίους 1:10). «Υπάρχει ένα έργο».

Παραδείγματα χάριν, αυτά που ορισμένοι θεωρούσαν κατά το παρελθόν ξεχωριστές αποστολές της Εκκλησίας είναι «το ίδιο έργο σε διαφορετικούς τομείς», είπε. Το ιεραποστολικό έργο είναι η κήρυξη του ευαγγελίου και η

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΥΠΟ CRAIG DIMOND, © IRI

πρόσκληση άλλων να λάβουν ιερές διατάξεις και να συνάψουν διαθήκες. Η τελειοποίηση των Αγίων—συμπεριλαμβανομένης της διατηρήσεως, της ενεργοποίησεως και της διδασκαλίας—είναι το έργο της προσκλήσεως ατόμων να τιμούν τις διατάξεις και τις διαθήκες. Η λύτρωση των νεκρών μέσω του έργου οικογενειακής ιστορίας και ναού είναι η παροχή ευκαιρίας για τη λήψη διατάξεων και τη σύναψη διαθηκών σε όσους έχουν αποβιώσει.

Ο Πρεσβύτερος Χόλαντ είπε ότι εν γένει οι αλλαγές στο εγχειρίδιο οδηγούν στην κατανόηση ότι η απαρτία και οι ηγέτες των βοηθητικών οργανώσεων δεν είναι απλώς στο συμβούλιο τομέως απλώς για να σκέπτονται για τα δικά τους μέλη της απαρτίας και των βοηθητικών οργανώσεων, αλλά ότι έχουν από κοινού ευθύνη για την πνευματική ευημερία όλων των μελών.

Ο Πρεσβύτερος Κουκ βοήθησε να διευκρινισθεί πώς ορισμένες εκ των αλλαγών της πολιτικής στο *Handbook 2* συμβάλλουν στο έργο της σωτηρίας.

Τόνισε τη σημασία των συγκεντρώσεων επισκόπων και συμβουλίου τομέως αναγκών προνοίας τώρα που η συγκέντρωση προνοίας δεν υπάρχει πλέον. Εξήγησε τον αυξημένο ρόλο των ηγετών της Μελχισηδικής Ιεροσύνης στη σύσκεψη με τα μέλη της απαρτίας. Διευκρίνισε περαιτέρω αλλαγές οι οποίες επιτρέπουν στους πατέρες, οι οποίοι δεν είναι άξιοι πλήρως του ναού, να συμμετάσχουν σε διατάξεις και ευλογίες των οικογενειακών μελών υπό ορισμένες συνθήκες.

«Δεν ασχολούμεθα με τη διεύθυνση προγραμμάτων ή τη διοίκηση μίας οργανώσεως», είπε ο

Στο έργο της σωτηρίας, οι ηγέτες της ιεροσύνης θα πρέπει να εξετάσουν τις επόμενες διατάξεις που χρειάζεται ένα άτομο και πώς να βοηθήσουν σε αυτήν την προετοιμασία.

ΟΜΑΔΕΣ ΒΟΗΘΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΤΗ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας εκπαιδευτικής ηγεσίας του Φεβρουαρίου του 2011, οι γενικοί πρόεδροι των βοηθητικών οργανώσεων της Εκκλησίας συμμετείχαν σε μία σειρά ομαδικών συζητήσεων που χρησιμοποίησαν παραδείγματα από ένα νέο μέσο εκπαιδευτικής στο Διαδίκτυο.

Η Βιβλιοθήκη εκπαιδευτικής ηγεσίας είναι μία συλλογή από παραδείγματα της αληθινής ζωής, ηγετών που υπηρετούν σε όλον τον κόσμο, τα οποία διαμορφώνουν αρχές που ευρίσκονται στο *Handbook 2*. Κινηματογραφημένα στη Βραζιλία, την Αγγλία, τη Γουατεμάλα και την Κορέα, τα βίντεο είναι υπό μετάφραση επί του παρόντος και θα είναι διαθέσιμα στο Διαδίκτυο για χρήση αργότερα το 2011.

Χρησιμοποιώντας αυτά τα βίντεο, οι γενικοί πρόεδροι των βοηθητικών οργανώσεων, υπό την διεύθυνση των Πρεσβυτέρων Ρόμπερτ Χέλς και Νιλ Άντερσεν της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων και του Πρεσβυτέρου Κρεγκ Κρίστενσεν των Εβδομήκοντα, συζήτησαν τρεις σημαντικές αρχές που ευρίσκονται στο *Handbook 2*.

1. Προετοιμασθείτε πνευματικώς

«Είναι εκπληκτικό το γεγονός πώς ο Κύριος αναζητεί και αναμένει τρόπους να μας ευλογεί» εξήγησε η Ρόζμαρι Γουίξομ, γενική πρόεδρος της Προκαταρκτικής, αφού παρακολούθησε ένα παράδειγμα για το πώς μία ηγέτις της Ανακουφιστικής Εταιρείας από τη Νότιο Κορέα ενθέρμως ζήτησε και έλαβε έμπνευση καθώς σχεδίαζε μία συγκέντρωση.

Ο Πρεσβύτερος Άντερσεν, συζητώντας με την Τζούλι Μπεκ, γενική πρόεδρο της Ανακουφιστικής Εταιρείας, και την αδελφή Γουίξομ, είπε: «Είναι πνευματικό έργο· δεν μπορούμε να το κάνουμε χωρίς τη βοήθεια του Κυρίου». Τα μέλη της ομάδος συζήτησαν πώς η πνευματική προετοιμασία επιτρέπει στους ηγέτες να εστιάσουν σε άτομα, προσαρμόζοντας δραστηριότητες, μαθήματα και αναθέσεις, προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες αυτών. «Η αποκάλυψη είναι διεσπαρμένη ανάμεσα σε εμάς», κατέθεσε μαρτυρία ο Πρεσβύτερος Άντερσεν.

2. Να συμμετάσχετε σε συμβούλια

Η αληθινή ιστορία των μελών συμβουλίου τομέως στη Γουατεμάλα που εργάζονται μαζί για να προσκαλέσουν επιτυχώς μία οικογένεια να επιστρέψει σε πλήρη δραστηριότητα στην Εκκλησία παρέιχε την ευκαιρία στον Πρεσβύτερο Κρίστενσεν να ηγηθεί μίας συζήτησης περί της συνεργασίας σε συμβούλια με όλους τους πέντε προέδρους των βοηθητικών οργανώσεων: αδελφή Μπεκ, αδελφή Γουίξομ, Ράσελ Όσγκουθορπ, γενικό πρόεδρο του Σχολείου Κυριακής, Ιλβίν Ντάλτον, γενική πρόεδρο των Νέων Γυναικών και Ντέιβιντ Μπεκ, γενικό πρόεδρο Νέων Ανδρών.

Η ομάδα συζήτησε πώς οι συντονισμένες προσπάθειες των μελών του συμβουλίου μπορούν να βοηθήσουν τα μέλη συμβουλίου να προοδεύσουν, πώς τα ενεργά μέλη συμβουλίου να μειώσουν τον φόρτο του επισκόπου και πώς οι ηγέτες και τα μέλη θα πρέπει να ενωτίζονται, να μοιράζονται και να επιζητούν το θέλημα του Κυρίου σχετικά με τα μέλη τομέως.

3. Διακονία προς τους άλλους

Το σημείο εστίασεως του τρίτου βίντεο ήταν ένας νεαρός άνδρας στην Αγγλία ο οποίος προσπαθεί να μείνει πλήρως ενεργό μέλος στην Εκκλησία. Η ομάδα, στην οποία διαιτήτευε ο Πρεσβύτερος Χέλς και η οποία συμπεριλάμβανε τον αδελφό Όσγκουθορπ, τον αδελφό Μπεκ και την αδελφή Ντάλτον, προσδιόρισε ότι είναι σημαντικό οι ηγέτες να εργάζονται με τους γονείς, σε συμβούλια της Εκκλησίας, και με νέους.

«Αν κάνετε ακριβώς όπως είδατε σήμερα», ολοκλήρωσε ο Πρεσβύτερος Χέλς, «μιλήστε για [τα παραδείγματα από το βίντεο] και συζητήστε τα· αναφέρετέ τα στον Κύριο... θα λάβετε καθοδήγηση ως προς το πώς μπορείτε να βοηθήσετε, να ενδυναμώσετε και να επιτύχετε αυτά που χρειάζεται να κάνετε στην κλήση που σας έχει δοθεί». ■

Πρεσβύτερος Μπέντναρ. «Είναι απαραίτητο, αλλά δεν είναι αρκετό. Αυτό είναι το έργο της σωτηρίας. Και όταν αρχίζουμε να σκεπτόμαστε τις διατάξεις και τις διαθήκες, τότε οι ηγέτες της ιεροσύνης θα έκαναν δεόντως την ερώτηση: ποια είναι η επόμενη διάταξη που χρειάζεται στη ζωή αυτού του ατόμου ή αυτής της οικογενείας και με ποιους τρόπους μπορούμε να βοηθήσουμε σε αυτήν την προετοιμασία;»

Γυναίκες σε συμβούλιο

Ο Πρεσβύτερος Σκοτ εξέφρασε την ανησυχία ότι σε ορισμένα μέρη, οι ηγέτες χάνουν ευκαιρίες να συμπεριλαμβάνουν τις γυναίκες, όταν συσκέπτονται. «Όταν [οι γυναίκες] μπορούν να παροτρυνθούν να συμμετάσχουν ελεύθερα στις συγκεντρώσεις συμβουλίου τομέως, οι ιδέες τους είναι πάντοτε χρήσιμες και γεμάτες έμπνευση», είπε.

Οι ηγέτες μπορούν να

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Βρείτε ηχητικά αρχεία, αρχεία βίντεο και κειμένου αμοιτέρων των εκπομπών παγκόσμιας εκπαιδευτικής ηγεσίας στο lds.org/menu/service/serving-in-the-church.

Το *Handbook 2* υπάρχει στο Διαδίκτυο, στο lds.org/handbook/handbook-2-administering-the-church. Η νέα Βιβλιοθήκη εκπαιδευτικής ηγεσίας θα είναι διαθέσιμη στο τμήμα *Serving in the Church* [Υπηρετηση στην Εκκλησία] του lds.org στα μέσα του 2011.

Οι ηγέτες της Εκκλησίας είπαν ότι τόσο στους άνδρες όσο και τις γυναίκες θα πρέπει να επιτρέπεται να εκφράζουν εξίσου και ελεύθερα τις ιδέες τους στις συγκεντρώσεις ηγεσίας.

παροτρύνουν τη συμμετοχή, καλώντας τις αδελφές με το όνομά τους και εκφράζοντας ευγνωμοσύνη για εσώτερες γνώσεις και συστάσεις που προσφέρουν, εξήγησε ο Πρεσβύτερος Σκοτ.

«Μία συμπληρωματική ευλογία που λαμβάνει το σπιτικό των ηγετών της ιεροσύνης» που ακολουθούν αυτές τις κατευθυντήριες οδηγίες είναι ότι «αυτοί οι άνδρες μπορούν να εκτιμήσουν περισσότερο τον ιερό ρόλο των συζύγων τους στο ίδιο τους το σπιτικό», προσέθεσε.

Δίδαξε τη σημασία της επιζητήσεως ομοφωνίας ανάμεσα στα μέλη του συμβουλίου. Όταν γίνεται αισθητό αυτό το αίσθημα, ο ηγέτης μπορεί να το προσδιορίσει και να ζητήσει ψηφοφορία. Σε περιπτώσεις όπου ενδεχομένως στα μέλη να μην υπάρχει ομοφωνία, οι ηγέτες θα πρέπει να επιδιώξουν σύσκεψη με κάθε μέλος του συμβουλίου τομέως, να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη για τις εσώτερες σκέψεις που ανεφέρθησαν, να λάβουν μία απόφαση και να ζητήσουν από τα μέλη συμβουλίου την υποστήριξή τους σε αυτήν την απόφαση. Ο Πρεσβύτερος Σκοτ τόνισε τη σημασία της εμπιστευτικότητας σε ζητήματα συμβουλίου τομέως.

Προσδοκώμενα αποτελέσματα

Ο Πρεσβύτερος Νέλσον ολοκλήρωσε την εκπαίδευση, εκφράζοντας τρεις ελπίδες: ότι η απλοποίηση θα επιτρέψει τον χρόνο και τα μέσα των μελών να αξιοποιηθούν με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, ότι η δύναμη της ιεροσύνης θα αυξηθεί σε κάθε φέροντα την ιεροσύνη, για να ευλογήσει κάθε άτομο και κάθε οικογένεια στην Εκκλησία και ότι κάθε μέλος μπορεί να νιώσει μεγαλύτερη αίσθηση αφοσίωσης και ιδιότητας του μαθητού. ■

ΣΤΑ ΝΕΑ

Ο Πρεσβύτερος Πέρι δημιουργεί τον πρώτο πάσσαλο στη Γκουάμ

Ο Πρεσβύτερος Τομ Πέρι της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων επισκέφθη τη Γκουάμ τον Δεκέμβριο του 2010, προκειμένου να δημιουργήσει τον πάσσαλο Μπαριγκάντα της Γκουάμ, τον πρώτο πάσσαλο στην επικράτεια της Γκουάμ. Ενώ ήταν εκεί ο Πρεσβύτερος Πέρι, ο οποίος υπηρέτησε στο σώμα πεζοναυτών των Ηνωμένων Πολιτειών στην περιοχή, κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου, επισκέφθη επίσης το Πολεμικό Μουσείο Ειρηνικού και τη γειτονική νήσο Σαϊπάν. Υπάρχουν 1971 μέλη της Εκκλησίας που ζουν στη Γκουάμ. Η επικράτεια της Γκουάμ είναι μέρος της Περιοχής Βορείου Ασίας της Εκκλησίας.

Ιατροί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών θεραπεύουν τη χολέρα στην Παπούα-Νέα Γουινέα

Ένας μικρός αριθμός ιατρών Αγίων των Τελευταίων Ημερών από την Αυστραλία αφιέρωσε χρόνο, θεραπεύοντας θύματα από επιδημία χολέρας σε απομακρυσμένα χωριά της βορειοδυτικής Παπούα-Νέας Γουινέας κατά τα τέλη του 2010.

Οι ιατροί εργάστηκαν με εκατοντάδες ασθενείς, σώζοντας έναν άνδρα ο οποίος ήταν στο κατώφλι του θανάτου, όταν έφθασε στο νοσοκομείο και άλλους που δεν θα είχαν κρατήσει 24 ώρες χωρίς θεραπεία.

Οι άνθρωποι συνέρρεαν από την ξηρά και με κανό στους

ιατρούς. Ο Ντέιβιντ Ουίλιαμς από το Μπρισμπέιν και ο Άντονι Μάλερ από το Κερνς είπαν ότι σε μία ημέρα, αφότου έφθασαν στο χωριό Σόγκερε, θεράπευσαν περισσότερες από 200 περιπτώσεις χολέρας. Αναφερόμενος στην εμπειρία εν συνόλω, ο δρ. Μάλερ είπε: «Ήταν από επαγγελματικής απόψεως η εμπειρία που με αντάμειψε περισσότερο στη ζωή μου» παρά τις δυσκολίες και τον εξουθενωτικό φόρτο εργασίας.

Εκτός του ότι απέστειλε ιατρούς, η Εκκλησία παρείχε προμήθειες περιθάλψεως, συμπεριλαμβανομένης ιατρικής βοήθειας και καθαριστές ύδατος. Αποστολές τροφίμων και σάπωνος έγιναν επίσης από την Εκκλησία στις περιοχές με την κρίσιμη φάση της νόσου στο Πορτ Μόρεσμποκ και αποστολές προσωπικών κυτρίων υγιεινής γίνονται από το Πορτ Μόρεσμποκ και το Μπρισμπέιν. Ένα ιεραποστολικό ζεύγος με δαημοσύνη στη βελτιωτική επεξεργασία του ύδατος πήγε στην Παπούα-Νέα Γουινέα, για να βοηθήσει στον συντονισμό των προσπαθειών περιθάλψεως.

DVD παρουσιάζει το θέμα της Κοινής Δραστηριότητας για το 2011

Τον Ιανουάριο, η Εκκλησία άρχισε να διανέμει το DVD του 2011 Ενδυνάμωση των νέων, *We Believe*, σε μονάδες της σε όλον τον κόσμο για χρήση προς επίρρωση του θέματος της Κοινής δραστηριότητας του 2011.

Το DVD βρίθκει πολυμέσων που σκοπό έχουν να βοηθήσουν τους νέους να καταστήσουν το θέμα Άρθρα της Πίστεως 1:13, κεντρικό μέρος στη ζωή τους.

Η Εκκλησία δέχεται δηλώσεις συμμετοχής για τον Ένατο Διεθνή Διαγωνισμό Τέχνης

Το Ιστορικό Μουσείο της Εκκλησίας θα διαθέσει στο Διαδίκτυο έντυπα εγγραφής για τον Ένατο Διεθνή Διαγωνισμό Τέχνης της Εκκλησίας στις 4 Απριλίου 2011. Οι δηλώσεις συμμετοχής πρέπει να υποβληθούν στο Διαδίκτυο ή να αποσταλούν ταχυδρομικώς με σφραγίδα μέχρι τις 7 Οκτωβρίου 2011. Το θέμα του επερχόμενου διαγωνισμού είναι «Κάντε γνωστά τα θαυμάσια έργα Του» (Δ&Δ 65:4). Για περισσότερες πληροφορίες στα Αγγλικά ή για να δείτε επιλεγμένα έργα τέχνης από παλαιότερους διαγωνισμούς, επισκεφθείτε το lds.org/churchhistory/museum/competition.

Ιστορίες της Καινής Διαθήκης τώρα στην πράξη

Προς επίρρωσιν του προγράμματος μαθημάτων της Καινής Διαθήκης για το 2011, βίντεο από το βιβλίο *Ιστορίες της Καινής Διαθήκης* έχουν γίνει τώρα κινούμενα σχέδια με τη χρήση μίας μεθόδου η οποία

αποκαλείται παράλλαξη. Τα 65 βίντεο διατίθενται στα Αγγλικά καθώς είναι ηχητικά αρχεία MP3 για κάθε βίντεο στις 11 γλώσσες του LDS.org. Τα βίντεο με παράλλαξη θα είναι διαθέσιμα σε κάθε γλώσσα κατά τη διάρκεια του 2011. Βρείτε τα βίντεο στο scripturestories.lds.org και επιλέξτε **Ιστορίες της Καινής Διαθήκης (New Testament Stories)**.

Νέοι Άνδρες στο Μπάνγκαλορ δεσμεύονται στο Καθήκον προς τον Θεό

Περισσότεροι από 30 νέοι άνδρες από την Περιφέρεια Μπάνγκαλορ της Ινδίας συγκεντρώθηκαν στους λόφους Κανακαπούρα, για να μάθουν για το πρόγραμμα Καθήκον προς τον Θεό και να μάθουν πνευματικά μαθήματα από δύσκολες σωματικές δραστηριότητες. Οι νέοι άνδρες χρησιμοποίησαν ένα σχοινί και ένα σύστημα τροχαλίας, προκειμένου να διασχίσουν μία λιμνούλα. Πήγαν για πρωινό τρέξιμο, αναρριχήθηκαν σε ένα βουνό και έμαθαν να καταρριχώνται. Η δραστηριότητα ολοκληρώθηκε με μία συγκέντρωση μαρτυρίας. ■

Τμήματα περιλαμβάνουν τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον, τους γενικούς προέδρους Νέων Ανδρών και Νέων Γυναικών, μουσική, μαρτυρίες νέων και περισσότερα.

Το μέγιστο τμήμα του περιεχομένου αποτελείται από μαρτυρίες νέων και εμπειρίες που δραστηριοποιούν.

Η μουσική, τα μηνύματα και οι μαρτυρίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν, προκειμένου να βελτιώσουν τα μαθήματα των νέων, τις συγκεντρώσεις και τις δραστηριότητες καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Όλο το υλικό διατίθεται στο Διαδίκτυο για καταβίβαση στο youth.lds.org.

Το DVD περιλαμβάνει επίσης μετάφραση στις ακόλουθες γλώσσες: Κινεζικά, Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ιταλικά, Πορτογαλικά, Κορεατικά, Ρωσικά και Ισπανικά. ■

Δείτε και ακούστε κλασικές ιστορίες της Καινής Διαθήκης να ζωντανεύουν με όμορφα χρώματα και αφήγηση στο scripturestories.lds.org.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Η Διαχόνα Ιανουαρίου 2011 αναφέρει ότι ετερόχθονες ιεραπόστολοι υπηρετούν στην Ακτή Ελεφαντοστού (βλέπε Σάμουελ Γκούιλντ, «Στην παρουσία αγγέλων», 50). Αφού τυπώθηκε το τεύχος, άλλαξαν οι συνθήκες εκεί και οι ετερόχθονες ιεραπόστολοι μετετέθησαν εκ νέου. Η Εκκλησία ελέγχει σχολαστικά τις πολιτικές καταστάσεις όπου υπηρετούν ιεραπόστολοι και τους απομακρύνει, όποτε είναι απαραίτητο. Οι ιεραπόστολοι επιστρέφουν μόνον όταν κρίνεται ότι οι συνθήκες είναι εκ νέου ασφαλείς.

ΣΧΟΛΙΟ

Σηκώνει τα φορτία μας

Μου αρέσει αυτό το περιοδικό και όλα τα περιεχόμενά του. Μου αρέσουν τα άρθρα από τα Μέλη της Γενικής Εξουσίας, ειδικώς οι ομιλίες συνελεύσεως. Μας διδάσκουν και μας παροτρύνουν να προχωρούμε εμπρός, παρά τις δοκιμασίες μας.

Είμαι μέλος της Εκκλησίας 26 χρόνια και έχω διαβάσει κάθε τεύχος της *Λιαχόνα*. Συχνά διαβάζω παλαιότερα τεύχη και ένα άρθρο που αγαπώ ιδιαίτερος είναι το «Η τρυφερή ευσπλαχνία του Κυρίου» από τον Πρεσβύτερο Ντέιβιντ Μπέντναρ (Μάιος 2005, 99). Με βοηθά να θυμάμαι πόσο συχνά παρεμβαίνει ο Επουράνιος Πατέρας με την τρυφερή Του ευσπλαχνία και σηκώνει τα βαρέα φορτία μας.

Γιολάντα Βαλέντι, Ιταλία

Οι διδασκαλίες προέρχονται από τον Κύριο

Είμαι ευγνώμων κάθε μήνα που έχω τα λόγια των ζώντων προφητών. Γνωρίζω ότι οι διδασκαλίες τους προέρχονται από τον Κύριο και θα ευλογήσουν τη ζωή μου, εάν τις εφαρμόσω. Το να διαβάζω τις εμπειρίες των Αγίων από όλον τον κόσμο ενδυναμώνει την πίστη και τη μαρτυρία μου, διότι μαθαίνω τι κάνουν οι άλλοι, για να υπερνικήσουν τα φορτία τους.

Μπάιρον Ντέιβιντ Καλντερόν
Μοσκούερα, Ισημερινός

Παρακαλείσθε όπως αποστείλετε την ανατροφοδότηση ή τις προτάσεις σας στο liahona@ldschurch.org. Οι υποβολές ίσως αλλαχθούν για λόγους μεγέθους ή σαφήνειας. ■

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΡΑΔΙΑ

Το τεύχος αυτό περιέχει άρθρα και δραστηριότητες που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την οικογενειακή βραδιά. Τα ακόλουθα είναι ορισμένα παραδείγματα.

«Να Τον θυμόμαστε πάντοτε», σελίδα 20: Εξετάστε το ενδεχόμενο να συζητήσετε ως οικογένεια τη συμβουλή του Πρεσβυτέρου Κριστόφερσον: «Μπορούμε να αρχίσουμε με το να αφαιρέσουμε τα πάντα από την ζωή μας και να τα ξαναπροσθέσουμε με σειρά προτεραιότητας με τον Σωτήρα στο κέντρο». Εξετάστε το ενδεχόμενο να συζητήσετε ορισμένες εκ των ευλογιών τις οποίες αναφέρει ο Πρεσβύτερος Κριστόφερσον και οι οποίες έρχονται καθώς «θυμόμαστε πάντοτε τον Σωτήρα».

«Δύναμη από τις γραφές», σελίδα 52: Αφού διαβάσετε αυτό το άρθρο μαζί, προσκαλέστε τα μέλη της οικογενείας να πουν τα συναισθηματά τους σχετικώς με την ανάγνωση των γραφών και την προσέλευση στο σεμινάριο. Προσκαλέστε τα να γράψουν στο ημερολόγιό τους τις μαρτυρίες τους αναφορικώς προς τη δύναμη των γραφών. Παροτρύνετε τα παιδιά σας να μελετούν και να απομνημονεύουν τις γραφές από τις κάρτες πλήρη γνώση των γραφών.

«Ο μεσολαβητής Ιησούς Χριστός», σελίδα 56: Καθώς διαβάζετε το άρθρο μαζί, προσκαλέστε την οικογένειά σας να ενωτισθεί τη σημασία του μεσολαβητού. Ερωτήστε τους τι θα είχε συμβεί, αν δεν είχε βοηθήσει ο μεσολαβητής τον άνδρα με το χρέος. Θα μπορούσατε να διαβάσετε γραφές που αναφέρουν πώς ο Σωτήρας είναι ο μεσολαβητής μας και να συζητήσετε γι' αυτές. Εξετάστε το ενδεχόμενο να διαβάσετε το Νεφί Β' 2:27–28 και το Άλμα 42:24–25.

«Όλοι μεταμφιεσμένοι», σελίδα 70: Σκεφθείτε να προσκαλέσετε τα

μέλη της οικογενείας να μεταμφιεστούν ή να υποδυθούν ότι είναι κάποιιοι άλλοι. Δώστε σε κάθε άτομο την ευκαιρία να πει ποιος είναι. Αφού διαβάσετε την ιστορία, εξηγήστε ότι όποιον ρόλο και αν παίζουμε, είμαστε πάντοτε τέκνα του Θεού.

Ευτυχισμένες στιγμές και αιώνιοι δεσμοί

Όταν ήσαν μικρά τα παιδιά μου, τους άρεσε να παίζουν παιχνίδια ύστερα από την οικογενειακή βραδιά. Ένα από τα αγαπημένα τους, το «Προβοσκίδας ο ελέφαντας», πήρε το όνομά του από ένα τραγούδι που έμαθε η θυγατέρα μας, η Τζοσελίν, στο σχολείο. Αφού τραγουδήσαμε όλοι το τραγούδι, εγώ ήμουν ο Προβοσκίδας και έκανα βόλτες τα παιδιά στην πλάτη μου. Πρώτα ο δύο ετών υιός μου Χόρχε, κατόπιν η τεσσάρων ετών θυγατέρα μου Τζοσελίν και τελικώς η σύζυγός μου, Ελίζαμπεθ ανέβαινε επάνω. Με τους τρεις επάνω στην πλάτη μου, τους πήγαινα μία βόλτα στο σαλόνι. Είχαμε πολλή πλάκα.

Χρόνια αργότερα, τα παιδιά μου που είχαν μεγαλώσει περίμεναν και τα δύο την ιεραποστολική τους κλήση. Κατά τη διάρκεια μίας οικογενειακής βραδιάς, θυμήθηκαν το «Προβοσκίδας ο ελέφαντας». Τραγουδήσαμε μαζί το τραγούδι, κατόπιν, ύστερα από ένα χάσμα πολλών ετών, έγινα πάλι ο ελέφαντας. Πρώτα ο υιός μου, κατόπιν η θυγατέρα μου και τελικώς η μητέρα τους ανέβηκαν στην πλάτη μου. Κατέληξα να πέσω επίπεδος επί του πατώματος και όλοι καταλήξαμε να γελοούμε.

Η ανάμνηση αυτής της στιγμής μάς καθιστά ευγνώμονες που οι προφήτες μάς έχουν διδάξει περί οικογενειακής βραδιάς. Μάθαμε ότι όσο απλές και αν είναι οι οικογενειακές βραδιές μας, το πιο σημαντικό είναι ότι έχουμε ευτυχισμένες στιγμές με την οικογένειά μας, στιγμές που ενδυναμώνουν τους αιώνιους δεσμούς μας. ■

Βίκτωρ Τσάουκα Ριβέρα

ΣΤΕΦΑΝΙ ΑΠΟ ΑΓΚΑΘΙΑ, ΣΤΕΦΑΝΙ ΝΙΚΗΣ

Υπό Λάρυ Χίλερ

Περιοδικά της Εκκλησίας

Αύγουστος στους Αγίους Τόπους. Γύρω μας τα ερείπια της Καπερναούμ λαμπύριζαν στην απογευματινή ζέση. Ήταν ένα συναρπαστικό μέρος να βρίσκεσαι, αλλά τα λόγια του οδηγού μας και ένας κοντινός τζιτζικας βούιζαν για κάμποση ώρα στα αφτιά μας και ο νους μου άρχισε να πλανάται.

Εξαίφνης, ήμουν σε εγρήγορση καθώς ο οδηγός έδειξε το δένδρο που μας χάριζε τη σκιά του και είπε χωρίς πολλές διατυπώσεις: «Το αποκαλούν το δένδρο-στεφάνι από αγκάθια». Κοίταξα τα φυλλώδη κλαδιά. Πού ήταν τα αγκάθια; Προσεγγίζοντάς το, τράβηξα επιφυλακτικά πιο κοντά ένα μικρό κλαδί.

Εκεί, ανάμεσα στα λεπτά φύλλα, είδα τα αγκάθια. Λεπτά και πράσινα, υπερβολικώς αιχμηρά και τόσο μεγάλα, όσο ο αντίχειράς μου, δεν ήταν ορατά από περισσότερο από ένα μέτρο μακριά. Όμως, οιοσδήποτε ερχόταν σε επαφή με ένα από αυτά τα φυλλώδη κλαράκια, θα ένιωσε ασφαλώς τον πόνο.

Σκέφθηκα τους πολλούς πίνακες που είχα δει με τον Σωτήρα να ισταται ενώπιον μίας παρωδίας δικαστηρίου, φορώντας έναν μοβ χιτώνα και ένα στεφάνι από γυριστό, ξηρό, ακάνθινο αμπελόκλημα. Εξαίφνης, μου ήλθε στον νου ότι ο σκλάβος ή ο στρατιώτης που είχε αναλάβει το έργο να φτιάξει αυτό το στεφάνι, ίσως να ήθελε να δουλέψει με λυγερά πράσινα κλαριά σαν αυτά του δένδρου από πάνω μου—όχι με άγρια, ξηρά κλαράκια. Πιο εύστοχα, σκοπός του στεφανιού δεν ήταν απλώς να προκαλέσει πόνο, αλλά να λιοδρήσει και να χλευάσει.

Στον αρχαίο κόσμο, το πράσινο, φυλλώδες στεφάνι—συνήθως από αρωματικά φύλλα δάφνης—εδίδετο συχνά σε νικητές

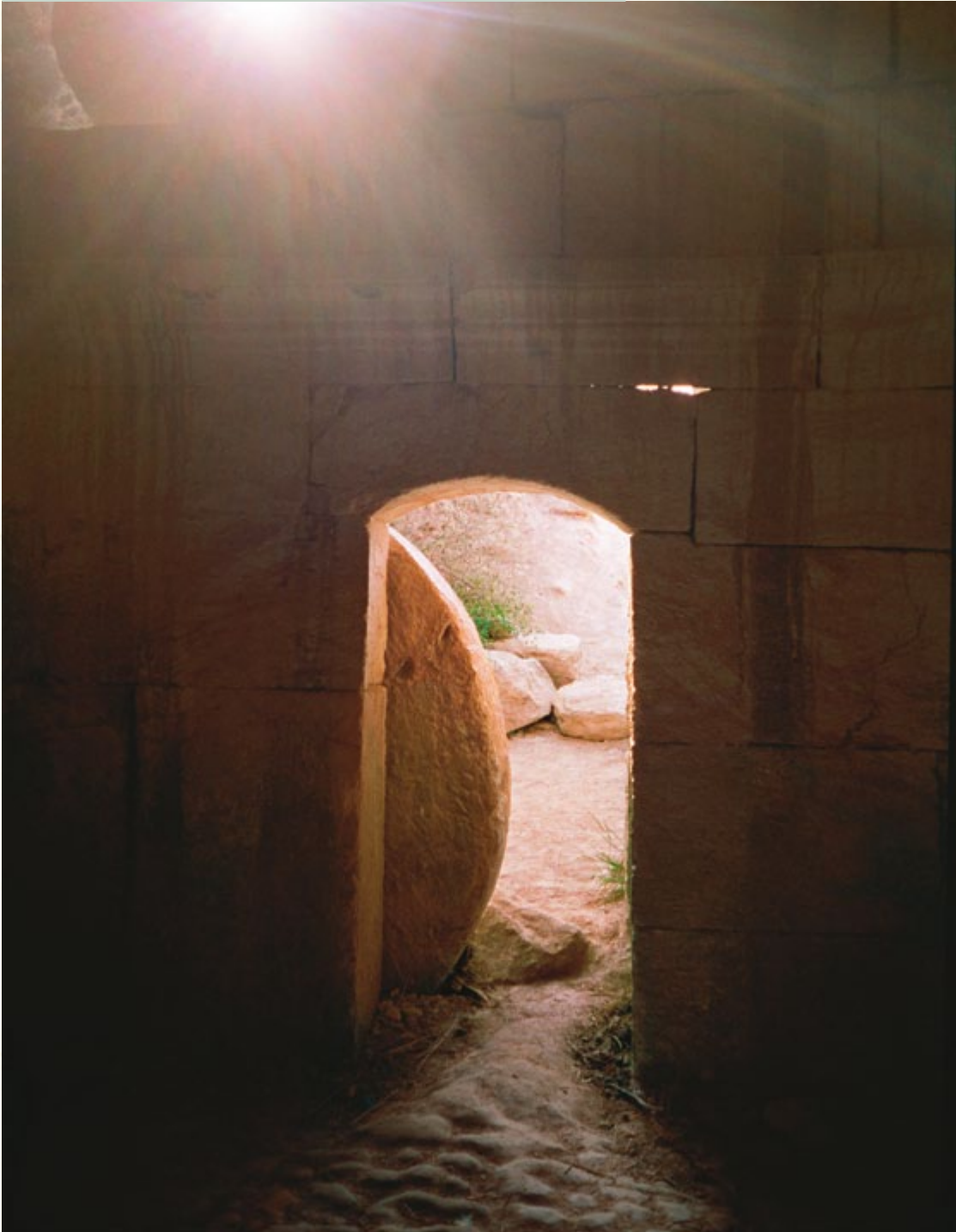
Για εμένα, το στεφάνι από αγκάθια έχει γίνει σύμβολο της επιγνώσεως του Σωτήρος για όλους τους κρυμμένους πόνοους μας—και της ικανότητός Του να τους θεραπεύει.

διαγωνισμών και μαχών. Τα δάφνινα στεφάνια κοσμούσαν τις εικόνες βασιλέων και αυτοκρατόρων. Ίσως το σκληρό στεφάνι που πιέσθηκε επάνω στο μέτωπο του Σωτήρος να ήταν φυλλώδες και πράσινο—μια σαρδόνια αναφορά σε εκείνη την αρχαία τιμή. Είναι απλώς εικασία, όχι θέμα διδαχής. Όμως, για εμένα, σχηματίζοντας νοερά την εικόνα του έτσι, φέρνει στο επίκεντρο μία πλευρά της εξιλέωσής ευκρινέστερα: ο Σωτήρας γνωρίζει τις λύπες μας και είναι εις θέσιν να μας θεραπεύσει.

Ο χιτών που Του έθεσαν, ήταν ένα χλευαστικό σύμβολο βασιλικού αξιώματος. Κάλυπτε τα σημάδια μαστιγώσεως και τις ανοικτές πληγές από τα μαστιγώματα που είχε μόλις υποστεί. Κατά τον ίδιο τρόπο, ένα φυλλώδες στεφάνι από αγκάθια θα φαινόταν σαν στέφανος ενός νικητή, αλλά στην πραγματικότητα θα έκρυβε τον πόνο που προκαλούσε.

Τόσοι πολλοί από εμάς υφίστανται αθέατες οδύνες. Ο ύμνος διδάσκει ότι «στην ήρεμη καρδιά είναι κρυμμένη λύπη που δεν μπορεί να δει το μάτι» (“Lord, I Would Follow Thee,” *Hymns*, αρ. 220). Όμως ο Σωτήρας πράγματι τις βλέπει. Γνωρίζει καλά την προσωπική αγωνία. Όλη η διακονία Του πέρασε με την προσδοκία της εξιλέωσής και της αναστάσεως. Εντούτοις, όσους διδάξε και ευλόγησε και θεράπευσε δεν γνώριζαν. Ακόμη και οι μαθητές Του έμειναν ανίδεοι.

Ο Σωτήρας βλέπει πέραν των «χιτώνων» και των «στεφανιών» που καλύπτουν τις λύπες μας από τους άλλους. Έχοντας υποφέρει «πόνους και βάσανα και πειρασμούς κάθε είδους», είναι γεμάτος ευσπλαχνία και γνωρίζει πώς να μας συμπαρασταθεί, όταν θέτουμε τα βάρη μας στα πόδια Του (βλέπε Άλμα 7:11–12). Εκείνος είναι το βάλαμο το οποίο μπορεί να θεραπεύσει ακόμη και βαθιές και κρυμμένες πληγές. Και το στεφάνι που κρατά για εμάς είναι όντως εκείνο του νικητή. ■

Πρωινό της αναστάσεως, υπό Στίβεν Έντουραντς

Κατά τη θνητή διακονία Του, ο Χριστός είπε στους μαθητές Του ότι «ο Υιός του ανθρώπου πρέπει... να θανατωθεί, και κατά την 3η ημέρα να αναστηθεί» (Κατά Λουκάν 9:22).

Αφού σταυρώθηκε, «η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία [ήλθαν], για να δουν τον τάφο.

»Και να, έγινε ένας μεγάλος σεισμός· επειδή, ένας άγγελος του Κυρίου κατεβαίνοντας από τον ουρανό, ήλθε

και αποκύλισε την πέτρα από τη θύρα, και καθόταν επάνω σ' αυτή ...

»Και αποκρινόμενος ο άγγελος είπε στις γυναίκες: Εσείς, μη φοβάστε· επειδή, ξέρω, ότι ζητάτε τον Ιησού τον εσταυρωμένο·

»δεν είναι εδώ· επειδή, ανέστη, όπως είχε πει» (Κατά Ματθαίον 28:1-2, 5-6).

Το να θυμόμαστε τον Σωτήρα, προφανώς περιλαμβάνει το να θυμόμαστε την εξιλέωσή Του, η οποία αναπαριστάται συμβολικά με το ψωμί και το νερό ως σύμβολα των παθών και του θανάτου Του» γράφει ο Πρεσβύτερος Τοντ Κριστόφερσον της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων. «Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνούμε τι έκανε για εμάς, διότι χωρίς την εξιλέωση και την ανάστασή Του, η ζωή δεν θα είχε νόημα. Με την εξιλέωση και την ανάστασή Του, εντούτοις, η ζωή μας έχει αιώνιες, ουράνιες πιθανότητες». Βλέπε «Να Τον θυμόμαστε πάντοτε», σελίδα 20.